

รายงานการศึกษา

การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการ ต่อสมาชิกวุฒิสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบ วุฒิสภาไทยกับวุฒิสภาสาธารณรัฐเกาหลี

โดย

ปรีชวธรณ สุวรรณสุนย์

วิทยากรชำนาญการ

พ.ศ. ๒๕๕๖

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

รายงานการศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี” เป็นการศึกษาภายหลังที่ผู้ศึกษาได้รับการอนุมัติจากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พร้อมคณะรวม ๕ คน ให้เข้าร่วมสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ครั้งที่ ๓ เรื่อง “กระบวนการประชุมรัฐสภาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย” ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จัดโดยหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐเกาหลี (The National Assembly Research Service : NARS) จากการศึกษาได้เข้าร่วมสัมมนาดังกล่าว ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมสังเกตการณ์การปฏิบัติงานของบุคลากรหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ทำให้ทราบถึงบทบาท โครงสร้างอำนาจหน้าที่ การให้บริการงานวิจัย งานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา สาธารณรัฐเกาหลีซึ่งมีลักษณะการปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น จึงเป็นที่มาของรายงานการศึกษาเรื่องนี้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการศึกษาถึงลักษณะเปรียบเทียบการปฏิบัติงานในการให้บริการงานวิจัยงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา และเพื่อหาแนวทางเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาการให้บริการงานวิจัยของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้ศึกษาขอขอบคุณสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและผู้บังคับบัญชาที่ได้ให้โอกาสผู้ศึกษาได้เข้าร่วมสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ณ สาธารณรัฐเกาหลี ขอขอบคุณบุคลากรสำนักวิชาการที่ให้ความร่วมมือในการสนับสนุนด้านข้อมูลต่าง ๆ และขอขอบคุณนางสาวจิรพรรณ กาญจนอุดม ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานวิจัยและพัฒนา และนางสาวสุนิศา บุญญานนท์ บรรณารักษ์ชำนาญการพิเศษ ที่กรุณาสละเวลาเป็นผู้ตรวจอ่าน พร้อมให้คำแนะนำเพื่อให้รายงานการศึกษาเรื่องนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาหวังว่ารายงานการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ไม่มากก็น้อย หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว และขออภัยมา ณ โอกาสนี้

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์

มิถุนายน ๒๕๕๖

สารบัญ

		หน้า
บทที่ ๑	บทนำ	
	๑.๑ ความสำคัญของการศึกษา	๑
	๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
	๑.๓ วิธีการศึกษา	๗
	๑.๔ ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ	๗
บทที่ ๒	งานวิจัย งานวิชาการกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	
	๒.๑ ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	๘
	๒.๒ งานวิจัยกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	๙
	๒.๓ หน้าที่หลักของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)	๑๓
	๒.๔ โครงสร้างหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)	๑๖
	๒.๕ ผลการดำเนินงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)	๒๐
บทที่ ๓	งานวิจัย งานวิชาการกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาไทย	
	๓.๑ ระบบรัฐสภาไทย	๒๑
	๓.๒ งานวิจัยและงานวิชาการกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาไทย	๒๔
	๓.๓ ประเภทเอกสารวิชาการ	๓๑
	๓.๔ แนวทางการจัดทำเอกสารวิชาการ	๓๒
	๓.๕ กระบวนการจัดทำเอกสารทางวิชาการ	๓๔
	๓.๖ ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลทางวิชาการ	๓๖
	๓.๗ ผลการดำเนินงานของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	๓๗
บทที่ ๔	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	๔.๑ การสรุปผลการศึกษา	๔๐
	บทวิเคราะห์	๕๕
	๔.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป	๖๓

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม

๖๔

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก ตารางเปรียบเทียบหน่วยงานการให้บริการงานวิชาการ
งานวิจัยของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีและรัฐสภาไทย

ภาคผนวก ข ผลงานวิจัยของรัฐสภา

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความสำคัญของการศึกษา

ในปัจจุบันการวิจัยเป็นที่รู้จักและเข้าใจกันโดยแพร่หลายในหมู่นักวิชาการ และบุคคลโดยทั่วไป เพราะการวิจัยเป็นเครื่องมือหรือวิธีการที่ดีที่สุดในปัจจุบันในการแสวงหาความรู้ของปัญหาต่าง ๆ ที่มนุษย์ไม่รู้ และต้องการแสวงหาคำตอบ การวิจัยทำให้มนุษย์มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ ของโลก และของจักรวาล การวิจัยทำให้มนุษยชาติมีความเจริญก้าวหน้า มีการพัฒนา มีความเจริญรุ่งเรือง ส่งผลให้ประเทศนั้น ๆ มีความเติบโต และเข้มแข็งในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ทหาร การเมือง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ ตามมา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ (๒๕๔๖ : ๑๐๗๒) ได้ให้ความหมายของการวิจัยว่า คือการค้นคว้าเพื่อหาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนตามหลักวิชา

จรรยา เสถบุตร ได้กล่าวว่า การวิจัยคือ การค้นคว้าความรู้ที่มีระบบและแบบแผน เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเกิดประโยชน์แก่มนุษย์ โดยอาศัยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับในแต่ละสาขาวิชา

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ได้ให้ความหมายของการวิจัยว่า เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิ่งที่ต้องการศึกษา มีการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระเบียบข้อมูล การวิจัย วิเคราะห์ และตีความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง (อ่างใน ณรงค์ โพธิ์พุกษานนท์, ๒๕๕๑ : ๒๔)

บุญชม ศรีสะอาด ให้ความหมายของการวิจัยว่า คือ กระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่เชื่อถือได้ โดยมีลักษณะคือ ๑) เป็นกระบวนการศึกษาที่มีระบบ ๒) มีจุดมุ่งหมายการศึกษาค้นคว้าที่แน่นอนและชัดเจน ๓) มีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างรอบคอบ ไม่ลำเอียง ๔) มีหลักเหตุผลประกอบ และ ๕) มีบันทึกและรายงานออกมาที่น่าเชื่อถือได้ มีเหตุผลในการอธิบายคำถามที่ได้ศึกษา

วิกิพีเดีย ได้ให้ความหมายว่า งานวิจัยเป็นงานที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ซึ่งดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนคลังความรู้ ทั้งความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ วัฒนธรรม และสังคม และการใช้ความรู้เหล่านี้เพื่อนำไปสู่สิ่งที่เป็นประโยชน์ใหม่ ๆ

โดยสรุปแล้ว การวิจัย หมายถึง การค้นคว้าหาความจริงโดยวิธีการอย่างมีระบบที่เชื่อถือได้ หรือหลักการทางวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ สามารถนำหลักการทางวิทยาศาสตร์ ไปศึกษากับการวิจัยทางสังคมได้ โดยเป็นวิธีการศึกษาวิเคราะห์และกำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับชีวิตทางสังคมเพื่อที่จะขยาย แกไข หรือพิสูจน์ความรู้ไม่ว่าความรู้นั้นจะช่วยสร้างทฤษฎีหรือใช้ในการปฏิบัติ เป็นการศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์โดยใช้วิธีการทางตรรกวิทยาอย่างมีระบบ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงใหม่ หรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงเก่า และเพื่อวิเคราะห์ผลก่อนหลังของความสัมพันธ์ระหว่างกัน การวิจัยเป็นการตั้งคำถามแล้วดำเนินการเพื่อหาคำตอบ เป็นกระบวนการคิดแล้วทำอย่างเป็นระบบเพื่อค้นหาองค์ความรู้ใหม่หรือพิสูจน์ความรู้เดิม

(<http://www.nrru.ac.th/rdi/km/wp-content/uploads/2011/08/sim2.pdf>)

ลักษณะของการวิจัยที่ดีควรมีลักษณะคือ เป็นการค้นคว้าที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญและความมีระบบ เป็นงานที่มีเหตุผลและมีเป้าหมาย ต้องมีเครื่องมือหรือเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ มีการรวบรวมข้อมูลใหม่และความรู้ใหม่ เป็นการศึกษาค้นคว้าที่มุ่งหาข้อเท็จจริง ต้องอาศัยความเพียรพยายาม ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ต้องมีการบันทึกและเขียนการรายงานการวิจัยอย่างระมัดระวัง สำหรับประโยชน์ของการวิจัยคือ ช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ช่วยพิสูจน์หรือตรวจสอบความถูกต้องของกฎเกณฑ์ หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ทำให้เข้าใจสถานการณ์ ปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ช่วยพยากรณ์ผลภายหน้าของสถานการณ์ ปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ช่วยแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ช่วยในการวินิจฉัย ตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ช่วยปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยปรับปรุงและพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และวิถีดำรงชีวิตได้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนช่วยกระตุ้นบุคคลให้มีเหตุผล รู้จักคิดและค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ

ดังนั้น ความสำคัญของการวิจัยในปัจจุบันจึงมีมากขึ้น ดังประโยชน์ของการวิจัยตามที่กล่าวมาข้างต้น ในประเทศที่ประชาชน สังคม และผู้นำประเทศเห็นความสำคัญของการวิจัยนั้นจะส่งเสริมให้มีการค้นคว้าวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างหนึ่งที่จะผลักดันสังคมให้เดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง จากรายงานของธนาคารโลก (World Bank) เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านงานวิจัยและพัฒนา เทียบเป็นสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) พบว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วต่างสนับสนุนทุ่มเททรัพยากรต่าง ๆ กับการวิจัยเป็นจำนวนมากเป็นระยะเวลานานอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐที่จะต้องให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ก็เพื่อที่จะให้ประเทศของตนเองมีความเจริญก้าวหน้าเหนือชาติอื่น ๆ ดังเช่น ประเทศสวีเดนสนับสนุนงบประมาณสำหรับการวิจัยและพัฒนาของประเทศ ร้อยละ ๓.๗๔ ของงบประมาณทั้งหมด ประเทศญี่ปุ่น ร้อยละ ๓.๔๐ ประเทศเกาหลี ร้อยละ ๓.๒๗ ประเทศสหรัฐอเมริกา ร้อยละ ๒.๘๒ ประเทศสิงคโปร์ ร้อยละ ๒.๒๗ ประเทศออสเตรเลีย ร้อยละ ๒.๐๖ ประเทศจีน ร้อยละ ๑.๔๒ ประเทศมาเลเซีย ร้อยละ ๐.๖๔ ประเทศไทย ร้อยละ ๐.๒๕ ประเทศมองโกเลีย ร้อยละ ๐.๒๑ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าถึงแม้ประเทศที่จัดได้ว่า “พัฒนาแล้ว” ส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาในงานวิจัยค้นคว้าอยู่ และประเทศที่ให้ความสำคัญกับงานวิจัยเหล่านี้มักเป็นประเทศที่ทั่วโลกรู้จักเป็นอย่างดี จากผลิตภัณฑ์ของประเทศนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าเทคโนโลยีจากญี่ปุ่น โทรศัพท์จากเกาหลี อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จากสหรัฐอเมริกา เท่ากับชี้ได้ว่า งานวิจัยสามารถส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศเช่นกัน นอกจากผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจแล้ว ผลงานวิจัยก็ยังสามารถช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและระดับการศึกษา และที่สำคัญที่สุดงานวิจัยคือ การจัดการ “องค์ความรู้” ในสังคมที่จะส่งผ่านไปให้คนรุ่นหลังได้อย่างเป็นระบบ (<http://webboard.sanook.com/forum/?topic=3604081>)

สำหรับประเทศไทยนั้น แม้ว่าจะได้มีการพัฒนางานวิจัยมาเป็นลำดับเป็นเวลานานพอสมควร แต่การวิจัยของไทยก็ยังไม่เจริญก้าวหน้าเหมือนประเทศอื่น ๆ ที่พัฒนาแล้ว และยังไม่อาจใช้เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ ดังจะเห็นได้จากจำนวนงบประมาณสำหรับการวิจัยที่ได้รับ คือเพียงร้อยละ ๐.๒๕ ของจำนวนงบประมาณของประเทศทั้งหมดเท่านั้น แม้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ได้มีความพยายามผลักดันให้ทุกหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เอกชน หรือประชาสังคม เห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อให้ใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาประเทศ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหลายฉบับได้กำหนดไว้เป็นแนวนโยบายแห่งรัฐ ที่รัฐจะให้การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย

นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ จนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นฉบับถาวร ฉบับชั่วคราว หรือฉบับแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วทั้งหมด ๑๘ ฉบับ แต่มีเพียง ๗ ฉบับเท่านั้นที่แนวนโยบายแห่งรัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ คือ

ฉบับแรก คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๙๒ มาตรา ๖๕ บัญญัติว่า “รัฐพึงสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในทางศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์”

ฉบับที่สอง คือ รัฐธรรมนูญการปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๖๑ บัญญัติว่า “รัฐพึงสนับสนุนการวิจัยทางศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์”

ฉบับที่สาม คือ รัฐธรรมนูญการปกครองแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๗๕ บัญญัติว่า “รัฐพึงสนับสนุนการวิจัยในศิลปะและวิทยาการต่าง ๆ พึงส่งเสริมสติ และพึงใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาประเทศ”

ฉบับที่สี่ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๖๑ บัญญัติว่า “รัฐพึงสนับสนุนการวิจัยในศิลปะและวิทยาการต่าง ๆ และพึงส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการพัฒนาประเทศ”

ฉบับที่ห้า คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖๗ บัญญัติว่า “รัฐพึงสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะและวิทยาการต่าง ๆ และพึงส่งเสริมและเร่งรัดให้มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ”

ฉบับที่หก คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้ และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข *สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปะวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ* พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ” (สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, ๒๕๔๙ : ๓๔)

ฉบับที่เจ็ด คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘๐ (๕) บัญญัติว่า “ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปะวิทยาการแขนงต่าง ๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ” มาตรา ๘๖ (๑) บัญญัติว่า “ส่งเสริมให้มีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านต่าง ๆ โดยจัดให้มีกฎหมายเฉพาะเพื่อการนี้ จัดงบประมาณสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า วิจัย และให้มีสถาบันการศึกษาและพัฒนาจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากผลการศึกษาและพัฒนา การถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และสนับสนุนให้ประชาชนใช้หลักด้านวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต” และมาตรา ๘๖ (๓) บัญญัติว่า “ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนาและใช้ประโยชน์จากพลังงานทดแทน ซึ่งได้จากธรรมชาติและเป็นคุณต่อสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๓ : ๕๑)

การที่รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ได้กำหนดให้รัฐมีหน้าที่พึงสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยไว้ในรัฐธรรมนูญ ย่อมแสดงให้เห็นว่ารัฐเห็นความสำคัญของการวิจัย ดังเห็นได้จากการแถลงนโยบายของรัฐบาลก่อนที่จะเข้ามารับตำแหน่งในการบริหารประเทศ จำเป็นต้องจัดทำแถลงนโยบายการบริหารประเทศต่อรัฐสภาตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติ จากการศึกษาข้อมูลด้านการแถลงนโยบายของรัฐบาลในเบื้องต้น โดยเป็นการสำรวจข้อมูลย้อนหลัง ๑๖ ปี นับตั้งแต่การบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีคณะรัฐมนตรีเข้ามาบริหารประเทศ รวมทั้งสิ้น ๘ คณะ แต่มีเพียง ๕ คณะเท่านั้นที่ได้จัดทำแถลงนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานวิจัย ดังนี้ (http://www.cabinet.thaigov.go.th/bb_main01.html)

๑. คณะรัฐมนตรีชุดที่ ๕๔ (พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร) ได้แถลงนโยบายเกี่ยวกับงานวิจัยโดยสรุปคือ การเร่งส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านการวิจัยและพัฒนา โดยให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๒. คณะรัฐมนตรีชุดที่ ๕๗ (นายสมเริงก์ สุรนารี) ได้แถลงนโยบายเกี่ยวกับงานวิจัยคือ การตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการยกระดับคุณภาพชีวิต เน้นการนำงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาที่มีอยู่ให้สนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ โดยให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงระหว่าง ภาคเอกชน สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยและพัฒนาต่อยอด และมีการใช้ประโยชน์องค์ความรู้ในเชิงพาณิชย์ ปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยพัฒนามาตรการจูงใจ และกฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคธุรกิจเอกชน

๓. คณะรัฐมนตรีชุดที่ ๕๘ (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์) ได้แถลงนโยบายที่เกี่ยวกับงานวิจัยโดยสรุปได้ว่า จะส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสาขาหลักมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุและนาโนเทคโนโลยี โดยให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ ซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยพัฒนาต่อยอด และมีการใช้ประโยชน์องค์ความรู้ในเชิงพาณิชย์ จัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติเชิงบูรณาการและสร้างเครือข่ายการวิจัย ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ โดยมีการวิจัยทั้งขั้นพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ รวมทั้งให้มีการติดตามประเมินผลนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนา ส่งเสริมภาคเอกชนให้มีการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้น ทำการปรับระบบวิจัยให้ได้มาตรฐาน โดยพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานวิจัย พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย ส่งเสริมให้มีการกำหนดเส้นทางอาชีพนักวิจัยที่ชัดเจน พัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัยและระบบงานวิจัยเชิงบูรณาการเพื่อลดความซ้ำซ้อนโดยสร้างศูนย์และแหล่งเรียนรู้ทางการวิจัย

๔. คณะรัฐมนตรีชุดที่ ๕๙ (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้แถลงนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัย ดังนี้ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการวิจัยตามแนวพระราชดำริการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งงานวิจัยขั้นพื้นฐาน และงานวิจัยประยุกต์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งเร่งรัดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนา

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในอนาคต อาทิ เทคโนโลยีสำหรับผู้พิการ เทคโนโลยีอวกาศ เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและเทคโนโลยีเพื่อความมั่นคง ปฏิรูประบบการวิจัยและพัฒนาของประเทศ โดยจัดให้มีกองทุนวิจัยร่วมภาครัฐและเอกชนที่รัฐลงทุนร้อยละ ๕๐ และจัดหาสินเชื่อ ดอกเบี้ยต่ำให้กับภาคเอกชนที่เข้าร่วมงานวิจัยเพิ่มเติมงบประมาณด้านการวิจัยของประเทศ ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของงานวิจัยพื้นฐาน และการวิจัยและพัฒนาแบบครบวงจรที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ รายได้และการจ้างงาน และการเพิ่มมูลค่าสินค้า ทั้งนี้ให้มีโครงการวิจัยที่ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่เป็นรูปธรรม โดยเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย ตลอดจนเครือข่ายวิสาหกิจ

๕. คณะรัฐมนตรีชุดที่ ๖๐ (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) ได้แถลงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยไว้ว่า จะสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ พัฒนามหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก ระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาระบบเครือข่ายการวิจัยแห่งชาติ เพื่อสร้างทุนทางปัญญาและนวัตกรรม ผลักดันให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองได้ทางเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานใหม่ของเศรษฐกิจ ฐานนวัตกรรมจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อการวิจัยสำหรับสาขาวิชาที่จำเป็นพัฒนาโครงสร้างการบริหารงานวิจัยของชาติโดยเน้นความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรบริหารงานวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูง โดยการจัดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการวิจัยระหว่างหน่วยงานและสถาบันวิจัยที่สังกัดภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศ รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษา เพื่อลดความซ้ำซ้อนและทวีศักยภาพ จัดทำแผนวิจัยแม่บทเพื่อมุ่งเป้าหมายของการวิจัยให้ชัดเจน เน้นให้เกิดการวิจัยที่ครบวงจร ตั้งแต่การวิจัยพื้นฐานไปถึงการสร้างผลิตภัณฑ์โดยมุ่งให้เกิดห่วงโซ่คุณค่าในระดับสูงสุด ส่งเสริมการลงทุนด้านการวิจัย โดยมุ่งเข้าสู่ระดับร้อยละ ๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการวิจัยของประเทศในทุก ๆ สาขา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเรื่องการวิจัยจะได้มีการกำหนดไว้ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญ แต่เป็นเพราะรัฐธรรมนูญมีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้งด้วยเหตุความผันผวนทางการเมือง ดังนั้นแม้จะมีการเลือกตั้งภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในแต่ละครั้ง โดยที่พรรคการเมืองเสียงข้างมากได้รับโอกาสให้เข้ามาบริหารประเทศในฐานะฝ่ายรัฐบาลและได้มีการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาก็ตาม แต่ด้วยความไม่ต่อเนื่องทางนโยบายจึงทำให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวนโยบายแห่งรัฐ หรือการแถลงนโยบายของรัฐบาลจึงปฏิบัติในเชิงรูปธรรมได้ยาก อีกทั้งนักการเมืองต่างให้ความสนใจในเรื่องของการวิจัยและพัฒนาค่อนข้างน้อย มุ่งการพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ความเป็นอยู่ของประชาชน ระบบเศรษฐกิจทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมมากกว่าการให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัย ทั้ง ๆ ที่ตัวแปรหลักสำคัญประการหนึ่งในการเป็นตัวชี้วัดความเจริญของประเทศนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องความก้าวหน้าของงานวิจัยในประเทศนั้น ๆ ทั้งงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสังคมศาสตร์ว่ามีอย่างน้อยเพียงใด และความสามารถในการนำผลการศึกษาวิจัยนั้น ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศ และคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างไร จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ทุก ๆ ชาติได้หันมาตระหนักถึงความสำคัญและให้ความสนใจกับงานวิจัยอย่างรวดเร็ว เพื่อต้องการให้ประเทศตนได้กลายเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว รวมถึงประเทศไทยด้วยเช่นกัน ดังนั้น ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยอาศัยการวิจัยและพัฒนาเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่ง ทำให้ในระยะต่อมาหน่วยงานภาครัฐของไทยจึงได้มีการจัดตั้งหน่วยงานวิจัยและพัฒนาขึ้นในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม เพื่อเร่งให้แต่ละหน่วยงานได้ทำการศึกษาวิจัยในแต่ละสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงนำผลของการศึกษาวิจัยไปประยุกต์ใช้ต่อยอดได้ต่อไป

รัฐสภาถือเป็นองค์กรหลักของสถาบันนิติบัญญัติ ทำหน้าที่หลักในการตรากฎหมาย การควบคุม การบริหารราชการแผ่นดิน และการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ โดยมีสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้น การที่สมาชิกรัฐสภาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในด้านข้อมูลทางวิชาการ โดยเฉพาะข้อมูลที่เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพ ซึ่งสมาชิกรัฐสภาสามารถนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ หากพิจารณาด้านหน้าที่ของรัฐสภาแล้ว แม้ว่าการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติโดยตรง ผลการศึกษาวิจัยอาจไม่ได้นำไปใช้ได้โดยตรง ดังเช่น งานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ที่จะมีการศึกษาคิดค้นนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ผลของการศึกษาวิจัยด้านนิติบัญญัติจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดเป็นนโยบาย ก่อนที่จะจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมต่อไป หรือนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา การตรากฎหมายเรื่องต่าง ๆ ที่จะเอื้อต่อการพัฒนางานวิจัยในอนาคตได้ดังที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในหมวดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญที่คณะรัฐมนตรีทุกคณะต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภาก่อนการเข้ารับตำแหน่งในการบริหารประเทศ จะทำให้การพัฒนางานวิจัยของประเทศมีนโยบายที่สอดคล้องต่อเนื่อง และมีทิศทางดำเนินงานที่ชัดเจน สำหรับงานด้านวิชาการก็ถือเป็นงานอีกด้านที่มีความสำคัญต่อวงงานนิติบัญญัติเช่นกัน โดยมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานวิจัย เพราะผลที่ได้จากการวิจัยจะกลายเป็นข้อมูลวิชาการโดยปริยาย รวมถึงเอกสารข้อมูล สถิติ บทความต่าง ๆ ถือเป็นข้อมูลวิชาการทั้งสิ้น สำหรับให้บริการต่อสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานนิติบัญญัติทั้งสิ้น และจากการที่ผู้ศึกษาได้มีโอกาสในการเข้าร่วมสัมมนาระหว่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี จัดโดยหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service : NARS) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐสภา ทำให้ได้เห็นถึงการตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยต่องานนิติบัญญัติและการบริการข้อมูลงานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลี จึงเป็นที่มาของรายงานการศึกษาฉบับนี้ โดยเป็นการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องด้านการจัดทำกรให้บริการงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาคือ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาไทย กับหน่วยงานบริการด้านการจัดทำกรให้บริการงานวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) รัฐสภา สาธารณรัฐเกาหลี ทั้งนี้ ผลของการศึกษาดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการพัฒนางานทางวิจัยงานวิชาการ โดยเฉพาะการพัฒนางานการให้บริการสารสนเทศแก่สมาชิกรัฐสภา เพื่อศึกษารูปแบบที่เป็นต้นแบบที่ดี (Best Practice) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับรัฐสภาไทย ท่ามกลางบริบทที่เหมาะสมในสังคมไทยต่อไป ตลอดจนเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับมาขยายเป็นเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกันในอนาคตอีกด้วย

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ระบบสนับสนุนงานวิจัยงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภาโดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

๒. เพื่อศึกษาและเสนอแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยสนับสนุนงานวิจัยงานวิชาการของรัฐสภาไทย

๑.๓ วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี” เป็นการศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Study) วิธีการเก็บข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Study) ได้แก่ รัฐธรรมนูญ กฎ ระเบียบ หนังสือ บทความ วารสาร รายงานการศึกษาวิจัย สิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ เอกสารประกอบการสัมมนาระหว่างประเทศ รวมถึงเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Study) ได้จากการเดินทางไปเข้าร่วมสัมมนาระหว่างประเทศ ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จัดโดยหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service : NARS) โดยเข้าร่วมสังเกตการณ์และสนทนาแลกเปลี่ยนในเวทีสัมมนาระหว่างประเทศกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

ขอบเขตการศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งศึกษาเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่สนับสนุนงานวิชาการและงานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภา การศึกษารั้ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ๒ หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้บริการงานวิชาการแก่สมาชิกคือ ๑) หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) แห่งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี และ ๒) สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทย โดยเป็นการศึกษาถึงอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ โครงสร้างองค์กร ผลการดำเนินงานในการให้บริการงานวิชาการด้านวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ หน่วยงานว่าได้มีส่วนช่วยสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาอย่างไรบ้าง ทั้งนี้ จะได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการตีความเชิงพรรณนาที่ได้จากการรวบรวมและเรียบเรียงเอกสารทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิเพื่อนำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๑.๔ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบและเข้าใจถึงระบบสนับสนุนงานวิชาการที่มีต่อสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการและบุคคลในวงงานของรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี โดยมีการนำประสบการณ์ที่ได้รับหรือได้ศึกษามาปรับใช้เพื่อให้ได้แนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทสังคมไทย

๒. หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักการประชุม สำนักกฎหมาย ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา รวมถึงบุคคลอื่นผู้สนใจทั่วไปได้เรียนรู้และมีการนำผลการศึกษาเชิงเปรียบเทียบนี้ไปใช้ในการศึกษาต่อยอดในด้านอื่นเชิงลึก หรือใช้ในการอ้างอิงทางวิชาการ อีกทั้งนำผลการศึกษาที่ได้มาพิจารณาเพื่อให้เกิดการพัฒนาเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการในวงงานของรัฐสภาต่อไป

บทที่ ๒

งานวิจัย งานวิชาการกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

การศึกษาวิจัย เรื่อง “การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี” ในส่วนของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบกับรัฐสภาไทยนั้น ประกอบด้วยประเด็นหรือเนื้อหา ดังนี้

๒.๑ ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

๒.๒ งานวิจัยกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

๒.๓ หน้าที่หลักของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

๒.๔ โครงสร้างหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

๒.๕ ผลการดำเนินงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

๒.๑ ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี หรือที่เรียกว่า สภาแห่งชาติ (National Assembly) เป็นรูปแบบสภาเดี่ยว (Unicameral System) ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน ๒๘๙ คน โดยสมาชิกจำนวน ๒ ใน ๓ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ส่วนสมาชิกอีก ๑ ใน ๓ มาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน กล่าวคือ (อ่างใน ปีทมา สุปกำป้ง, ๒๕๕๓ : ๔๕-๔๗)

๑) สมาชิกสภาแห่งชาติ จำนวน ๒๔๓ คน มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง (Local Constituency Representation System) ภายใต้ระบบผู้แทนเสียงข้างมากแบบเขตเล็ก (Small Electoral District and Plurality Representation System) ซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องได้รับคะแนนเสียงข้างมากของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาแห่งชาติ

๒) สมาชิกสภาแห่งชาติ จำนวน ๕๖ คน มาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน (Proportional Representation System) โดยการคำนวณจำนวนสมาชิกสภาแห่งชาติในแต่ละพรรคจะได้รับนั้น ให้คำนวณตามจำนวนสัดส่วนคะแนนเสียงที่ได้รับจากที่มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงเลือกผู้สมัครและพรรคการเมือง ทั้งนี้ พรรคการเมืองต้องได้รับคะแนนเสียงในการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตอย่างน้อย ๕ ที่นั่ง หรือได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบสัดส่วนจำนวนร้อยละ ๓ ของจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งแบบสัดส่วน

รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี มีอำนาจหน้าที่ ๔ ด้านหลัก ๆ ได้แก่ (๑) ด้านนิติบัญญัติ (๒) ด้านการควบคุมตรวจสอบรัฐบาล (๓) ด้านการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และ (๔) ด้านการให้ความเห็นชอบหรือให้ความยินยอมในเรื่องต่าง ๆ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ (อ่างใน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานการรัฐสภาระหว่างประเทศ กลุ่มงานกิจการพิเศษ, ๒๕๕๕ : ๑๑-๑๓)

๑) อำนาจหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ซึ่งรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐเกาหลีได้กำหนดให้ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่ในการเสนอการพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายทั่วไป รวมถึงการให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน

๒) อำนาจหน้าที่ด้านการควบคุมตรวจสอบรัฐบาล ได้แก่ อำนาจในการอภิปราย ตั้งกระทู้ถามต่อนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้แทนของรัฐบาลเพื่อรายงานการบริหารราชการแผ่นดิน แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติ อำนาจในการปลด (Removal) นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง อำนาจในการถอดถอน (Impeachment) ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารในกระทรวง ผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ ผู้พิพากษา กรรมการการเลือกตั้งและเจ้าหน้าที่รัฐอื่น ๆ ที่แต่งตั้งโดยกฎหมายออกจากตำแหน่ง การควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระบวนการตรวจสอบและสอบสวน การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย และการตรวจสอบเกี่ยวกับงบประมาณ การดำเนินการที่ไม่ถูกต้องในการบริหารราชการแผ่นดิน การควบคุมตรวจสอบร่างกฎหมายและการควบคุมตรวจสอบกรณีใดกรณีหนึ่งโดยคณะกรรมการสิทธิ ซึ่งเป็นกลไกตรวจสอบที่สำคัญของสภาแห่งชาติ

๓) อำนาจหน้าที่ในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้อำนาจแก่สภาแห่งชาติในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ โดยข้อเสนอการแก้ไขนั้นต้องดำเนินการโดยเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกทั้งหมดในรัฐสภาแห่งชาติ และให้ประชาชนร่วมออกเสียงประชามติในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้นด้วย หากร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบจากการออกเสียงประชามติจึงถือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญสำเร็จสมบูรณ์

๔) อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบหรือให้ความยินยอมในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ การให้ความยินยอมในการทำและให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ การให้ความเห็นชอบในกรณีที่คุณะรัฐมนตรีมีแผนการที่จะออกพันธบัตรแห่งชาติ การให้ความเห็นชอบคำสั่งฉุกเฉิน การเงินฉุกเฉิน การกระทำทางเศรษฐกิจ อำนาจหน้าที่ในการยกเลิกกฎอัยการศึก อำนาจหน้าที่ให้ความยินยอมประธานาธิบดีในการนิรโทษกรรม และ อำนาจหน้าที่ให้ความยินยอมในการประกาศสงครามการส่งทหารไปยังต่างประเทศ หรือการให้กองกำลังต่างชาติตั้งอยู่ในอาณาเขตของสาธารณรัฐเกาหลี

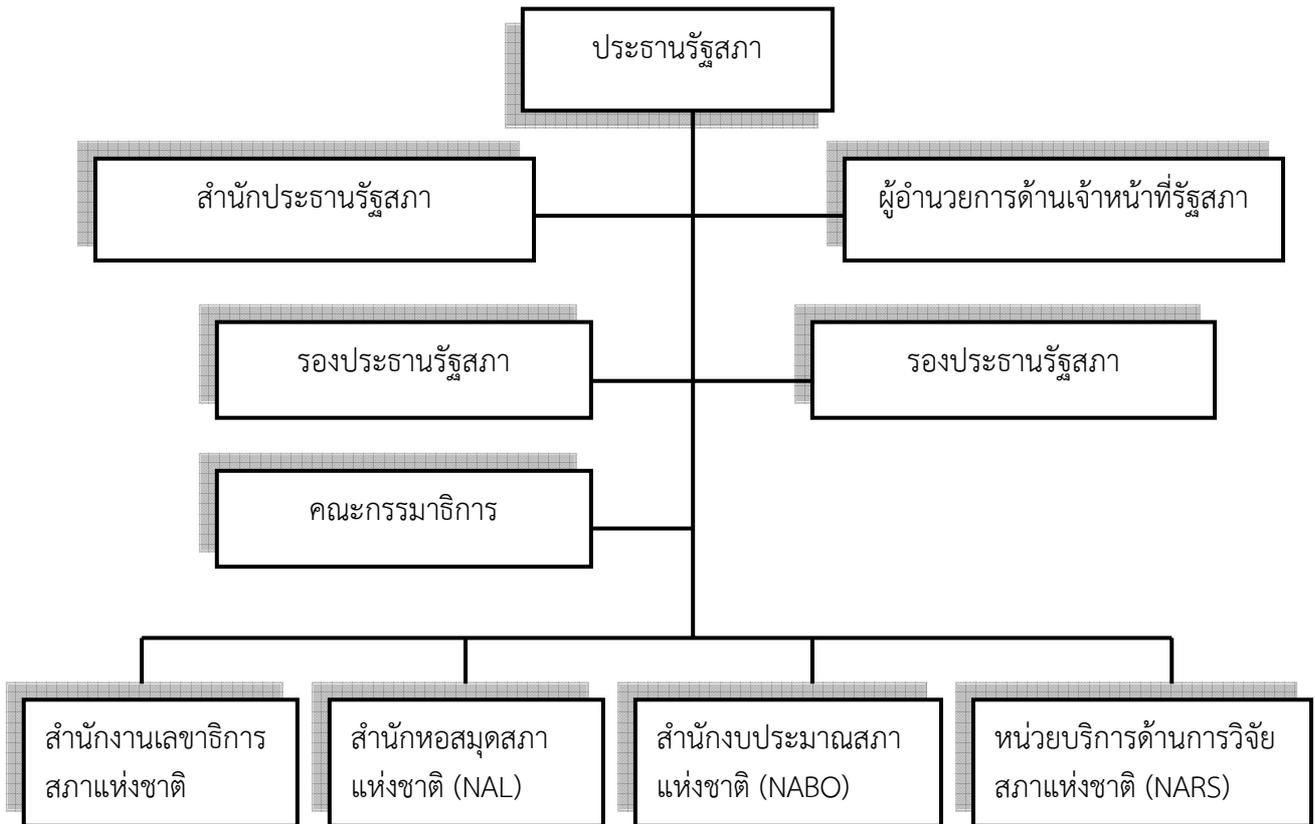
๒.๒ งานวิจัยกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

ในการแสดงบทบาท อำนาจหน้าที่ด้านนิติบัญญัติของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นกำหนดนั้น เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มกำลังสามารถ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีหน่วยงานสนับสนุนสำหรับทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ด้านต่าง ๆ (National Assembly Research Service, n.d.)

จากการศึกษาพบว่า มีหน่วยงานสนับสนุนการทำงานของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี แบ่งออกเป็น ๔ หน่วยงาน ซึ่งปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมดูแลของประธานสภาแห่งชาติ (Speaker) โดยตรง ได้แก่

- ๑) สำนักงานเลขาธิการสภาแห่งชาติ (The National Assembly Secretariat)
- ๒) สำนักหอสมุดสภาแห่งชาติ (The National Assembly Library : NAL)
- ๓) สำนักงบประมาณสภาแห่งชาติ (The National Assembly Budget Office : NABO)
- ๔) หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service :

NARS)

จากโครงสร้างของหน่วยงานสนับสนุนสภาแห่งชาติข้างต้น เห็นได้ว่า รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้ความสำคัญกับงานวิจัยเป็นอย่างมาก โดยเป็นองค์กรที่ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา ถือเป็นงานที่มีความสำคัญงานวิชาการที่มุ่งเน้นจากการทำการศึกษาวิจัย เพื่อให้ผลการศึกษาดังกล่าว ได้นำไปตอบสนองต่อความต้องการข้อมูลวิชาการของสมาชิกรัฐสภา โดยการนำผลของการศึกษาวิจัยไปใช้ประกอบในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานนิติบัญญัติ

หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service : NARS) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ภายหลังที่พระราชบัญญัติการจัดตั้งหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service Act) ได้มีมติผ่านการเห็นชอบจากรัฐสภาแห่งชาติในวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยกำหนดให้มีหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนด้านการวิจัยต่อระบบงานนิติบัญญัติและสมาชิกรัฐสภา มีหน้าที่ทำการศึกษาดำเนินการวิเคราะห์การทำวิจัยที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับรัฐสภาแห่งชาติ ทั้งนี้ พัฒนาการของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีรายละเอียดดังนี้ (<http://nars.go.kr/english/about>)

- พ.ศ. ๒๕๕๐ ก่อตั้งหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) อย่างเป็นทางการ โครงสร้างองค์กรมี ๒ สำนักการวิจัย ประกอบด้วย ๑๐ กลุ่มงาน และเจ้าหน้าที่จำนวน ๖๕ คน และ ๑ สำนักบริหารทั่วไป โดยนาย Kim Hyung – Sung ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการหน่วยงานบริการด้านการวิจัย

- พ.ศ. ๒๕๕๒ นาย Lim Jong – Hoon ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นคนที่สอง และทำการปรับโครงสร้างองค์กรเป็น ๓ สำนักการวิจัย ประกอบด้วย ๑๔

กลุ่มงาน และเจ้าหน้าที่จำนวน ๙๒ คน มี ๑ สำนักบริหารงานทั่วไป และเพิ่มกลุ่มงานที่ปรึกษาด้านการเมืองและการบริหาร

- พ.ศ. ๒๕๕๓ นาย Shim Ji – Yeon ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นคนที่สาม และได้เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเป็น ๑๐๑ คน

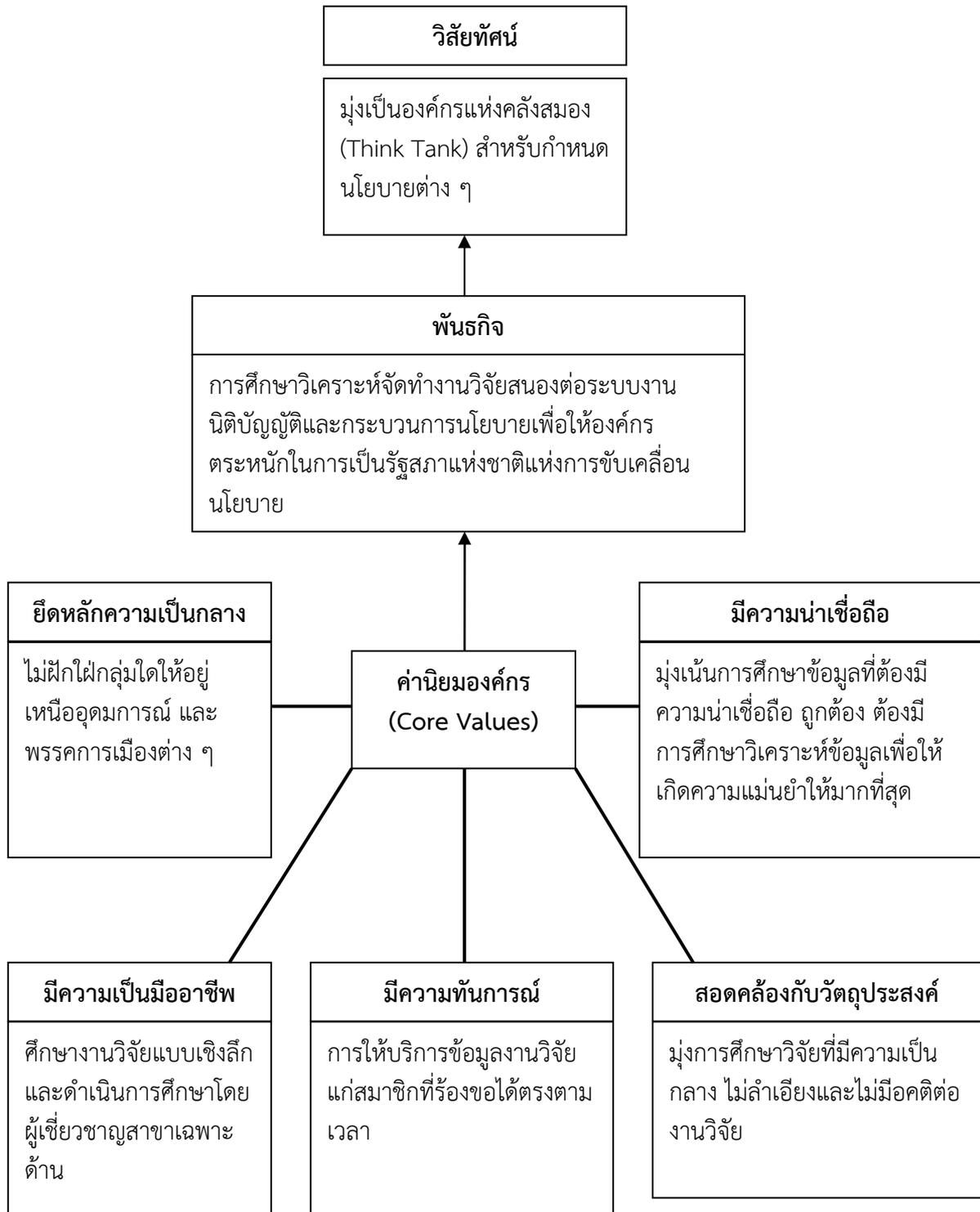
- พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเป็น ๓ สำนักการวิจัย ประกอบด้วย ๑๒ กลุ่มงาน มีสำนักจัดการและวางแผน ประกอบด้วยกลุ่มงานบริหารทั่วไป และกลุ่มงานด้านประสานงานและการวางแผน และกลุ่มงานที่ปรึกษาด้านการเมืองและการบริหาร มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั้งสิ้น ๑๑๗ คน

- พ.ศ. ๒๕๕๕ หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ครบรอบการก่อตั้ง ๕ ปี และนาย Koh Hyun – Wook ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นคนที่สี่

ทั้งนี้ หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นหน่วยงานอิสระที่มีอำนาจหน้าที่หลักในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาแห่งชาติ โดยให้บริการด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. การศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยตามคำร้องขอของกรมการหรือสมาชิกสภาแห่งชาติ
๒. การสนับสนุนข้อมูล ผลสำรวจ รายงานการศึกษาวิจัย รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและด้านนโยบาย
๓. การจัดเก็บรวบรวม จัดการ และสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและนโยบาย
๔. การสนับสนุนข้อมูลแก่กลุ่มวิจัยของสมาชิกสภาแห่งชาติ (Members' research groups)
๕. การสนับสนุนผลการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มของกฎหมายภายในประเทศ และกฎหมายต่างประเทศ

โดยการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์และค่านิยมขององค์กรไว้ ดังนี้

๒.๓ หน้าที่หลักของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

(http://korea.na.go.kr/int/org_01.jsp?Leftid=AA)

๑. การให้บริการงานวิจัยหรือการศึกษาวิเคราะห์หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ตามที่สมาชิกรัฐสภา กรรมการหรือร้องขอ

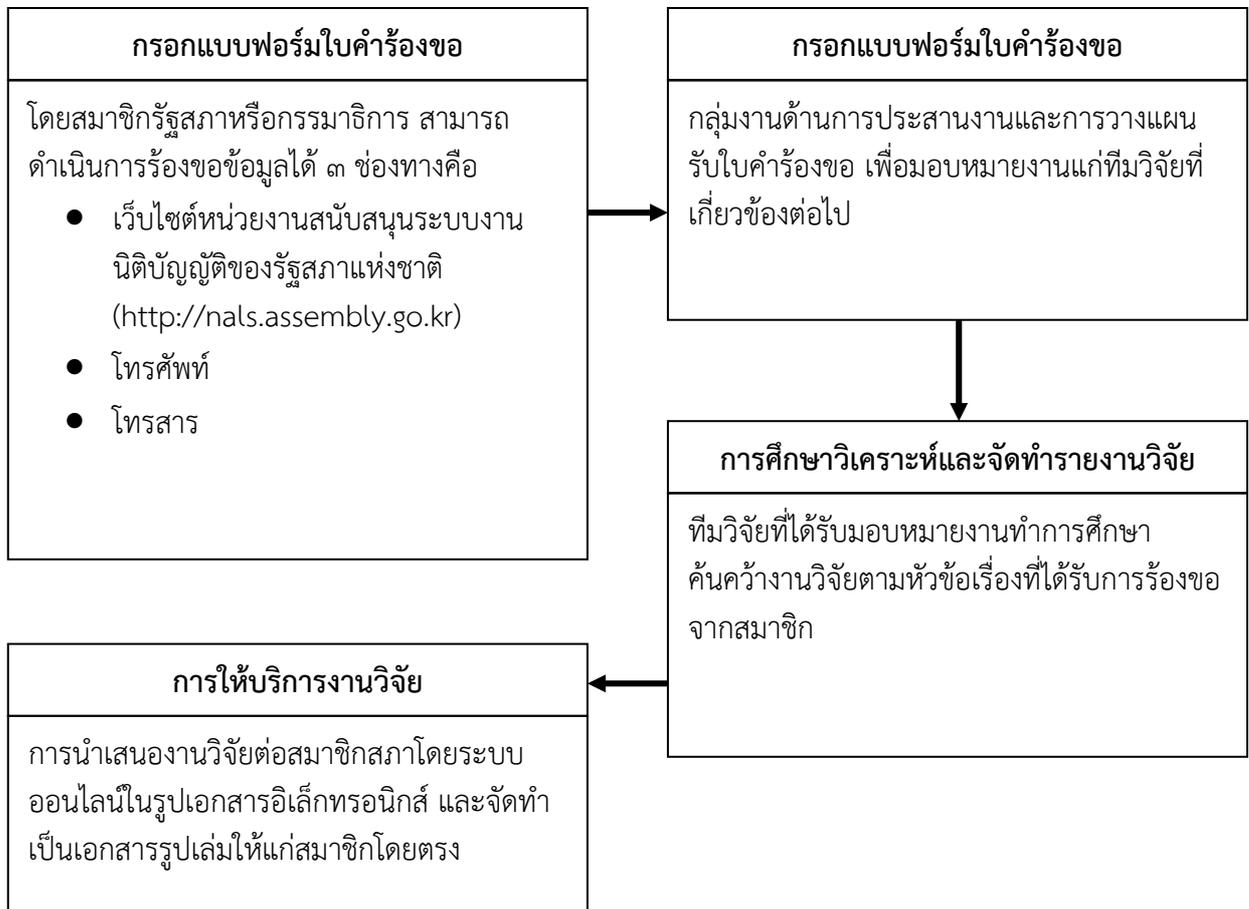
๑.๑ กระบวนการเตรียมความพร้อมการสนับสนุนงานวิจัยตามที่สมาชิกรัฐสภาร้องขอ คือ ได้มีการกำหนดว่าข้อมูลที่สมาชิกร้องขอต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐ วันทำการ ดำเนินการจัดประชุมอย่างเป็นทางการภายหลังที่ได้รับการร้องขอให้ดำเนินการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากสมาชิกเพื่อทำการหารือ ระดมความคิดเห็นจากนักวิจัยของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ในการออกแบบวิธีการศึกษาวิจัยและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ และเน้นการจัดทำข้อมูลงานวิจัยหรือวิชาการที่มีเนื้อหาล้น กระชับ และตรงประเด็นต่อเรื่องดังกล่าว

๑.๒ เน้นการวิเคราะห์และจัดทำงานวิจัยให้มีคุณภาพสูงโดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา ซึ่งเป็นการร่วมมือเรื่องดำเนินการศึกษาวิจัยด้านการจัดทำข้อมูลร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก การศึกษาทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเน้นข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ หากจุดเด่นของงานวิจัยที่สามารถนำมาพัฒนาหรือประยุกต์ใช้กับงานวิจัยที่จัดทำเพื่อสมาชิกรัฐสภาได้ และการขยายระดับความร่วมมือไปสู่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีความรู้ความสามารถในสายงานสาขาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ ระบบงานนิติบัญญัติ หน่วยงานที่ปรึกษาของรัฐสภา และสำนักงบประมาณสภาแห่งชาติ (NABO)

๑.๓ เน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกรัฐสภาหรือกรรมการ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนางานให้สามารถตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของสมาชิกรัฐสภาอย่างแท้จริง โดยการยกระดับคุณภาพการให้บริการงานวิชาการ คือ การทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในแต่ละเรื่องให้ชัดเจน การศึกษาผลตอบรับของรายงานวิจัยที่ได้จากสมาชิกรัฐสภา ภายหลังที่ได้นำไปใช้ประโยชน์และการนำเสนอรายงานการวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภาโดยตรง เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้มีโอกาสสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่นักวิจัยได้ทันทีในกรณีที่เกิดมีข้อคำถามหรือข้อสงสัย

๑.๔ การจัดทำข้อมูลที่เน้นมีคุณภาพทางเนื้อหาที่ถูกต้อง แม่นยำ มีความน่าเชื่อถือได้ มีการรับรองเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจนสามารถพิสูจน์ได้ว่า รายงานวิจัยฉบับดังกล่าวเป็นผลผลิตที่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้

ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลงานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภาของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

ทั้งนี้ การศึกษาวิเคราะห์รายงานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภา เพื่อให้กระบวนการทำงานมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลในรายงานวิจัยนั้น หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ได้กำหนดให้การบริการข้อมูลทางวิชาการและวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภาและกรรมการที่ได้ร้องขอนั้น สมาชิกรัฐสภาและกรรมการจะต้องแสดงความจำนงที่ชัดเจนในหัวข้อเรื่องที่ต้องการให้ศึกษา การนำไปใช้ประโยชน์ต่อระบบงานนิติบัญญัติ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณประโยชน์เท่านั้น ไม่ควรเป็นการให้บริการข้อมูลวิชาการที่เป็นลักษณะงานส่วนตัวของสมาชิก ของพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง หรือของกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว และข้อมูลที่น่าเสนอต้องมีความเป็นกลางและปราศจากอคติ

๒. การช่วยสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร เมื่อหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ได้ศึกษาพบกฎหมายที่มีปัญหาภายหลังในการนำไปใช้ของฝ่ายบริหาร หรือพบกรณีศึกษาที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด หรือการบริหารกิจการของภาครัฐ เพื่อต้องการจะพัฒนาปรับปรุงระบบกฎหมาย หรือการบริหารงานให้ดีขึ้นนั้น ก็จะสามารถจัดทำเป็นรายงานการศึกษาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องโดยตรง โดยมีหน้าที่คือ

๒.๑ ศึกษาวิเคราะห์และจัดทำวิจัยต่อปัญหาที่เกี่ยวกับงานนโยบายและการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล ตลอดจนการศึกษาผลการบังคับใช้ของกฎหมายเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้ฝ่ายนิติบัญญัติ ทำการตรวจสอบดูแลการบริหารงานกิจการของรัฐบาล

๒.๒ ศึกษาความคิดเห็นสาธารณะเพื่อศึกษาความพึงพอใจและทัศนคติของประชาชนต่อการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายด้านต่าง ๆ ของรัฐบาลผ่านระบบออนไลน์ภายใต้หัวข้อเรื่อง “การมุ่งพัฒนางานนิติบัญญัติและนโยบาย” (Point of Improvement in Legislation and Policy) บนเว็บไซต์ของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) (www.nars.go.kr) รวมถึงการจัดทำข้อเสนอแนะที่ได้จากความคิดเห็นสาธารณะเพื่อเป็นเอกสารรายงานประจำปีสำหรับควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และนโยบายของรัฐบาลโดยสภาแห่งชาติ สาธารณรัฐเกาหลี

๒.๓ การจัดพิมพ์เผยแพร่รายงานการศึกษาสอบสวนเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐในประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสาธารณะในขณะนั้น

๓. การสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาต่อการพัฒนาระบบงานนิติบัญญัติและนโยบาย โดยแบ่งลักษณะงานสนับสนุนมีดังนี้

๓.๑ การสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาโดยกิจกรรมพัฒนาระบบงานนิติบัญญัติและด้านนโยบาย ได้แก่

(๑) เป็นผู้ดำเนินการจัดสัมมนาและเวทีอภิปรายร่วมให้กับสมาชิกรัฐสภาและข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสภาแห่งชาติ

(๒) สนับสนุนและพัฒนาระบบงานนิติบัญญัติให้กับสมาชิกรัฐสภา ด้วยการจัดสัมมนาและเวทีอภิปราย โดยที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ได้เข้ามามีส่วนร่วม เช่น เป็นการนำเสนอผลงาน เป็นผู้อภิปราย หรือเป็นผู้ดำเนินรายการ

๓.๒ การจัดทีมวิจัย (Members' research groups) ให้กับสมาชิกรัฐสภาเพื่อทำการศึกษาวินิจฉัย และการให้บริการงานวิชาการด้านอื่น ๆ ที่สมาชิกรัฐสภาร้องขอในด้านนิติบัญญัติ โดยมีลักษณะงานดังนี้

(๑) ศึกษาและคัดเลือกประเด็นเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อกำหนดเป็นหัวข้อการสัมมนา

(๒) เป็นผู้ดำเนินการจัดสัมมนาและเวทีอภิปราย

(๓) ประสานงานกับทีมวิจัยเพื่อจัดทำรายงานหรือเอกสารสำหรับเวทีสัมมนาและอภิปราย

(๔) ให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้นำเสนอผลงาน ผู้อภิปราย และผู้ดำเนินรายการในงานสัมมนาและเวทีอภิปราย

๔. การจัดพิมพ์และเผยแพร่เอกสารวิชาการและผลงานวิจัย หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และวิจัยในประเด็นที่อยู่ในกระแสสังคม รวมถึงการศึกษาทิศทางแนวโน้มด้านนิติบัญญัติและนโยบาย เพื่อจัดพิมพ์และเผยแพร่ผลการศึกษาดังกล่าว ตลอดจนการเผยแพร่งานวิชาการอื่น ๆ โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้จากเว็บไซต์ www.nars.go.kr ในหัวข้อสิ่งตีพิมพ์ของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS Publications) ได้แก่

(๑) จดหมายข่าว (Distribution Memoranda) เป็นเอกสารข่าวหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่อยู่ในกระแสความสนใจของสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๒) รายงานสรุป (Issue Brief) การจัดทำบทสรุปวิเคราะห์รายงานที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติและด้านนโยบาย

(๓) รายงานการศึกษาวิจัยของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นเอกสารรายงานวิจัยต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของสมาชิกรัฐสภาหรือกรรมการ โดยลักษณะของรายงานวิจัยเป็นการศึกษาเชิงลึก ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน ระยะเวลาการศึกษาพิจารณาเป็นการศึกษาโดยละเอียด เพื่อทำการศึกษาตามแผนระยะกลางและระยะยาว

(๔) รายงานวิจัยเฉพาะด้าน (Field Survey Report) เป็นรายงานการศึกษาวิจัยที่มุ่งศึกษาประเด็นที่ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนากฎหมาย ระเบียบ นโยบายต่าง ๆ ที่ได้บังคับใช้ในปัจจุบัน โดยเป็นการศึกษาประเมินบนพื้นฐานของงานวิชาการที่เกี่ยวข้องในเชิงลึกในแต่ละด้าน

(๕) รายงานการติดตามตรวจสอบ (Inspection Report) เป็นรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการดำเนินงานการบริหารงาน และด้านนโยบายของฝ่ายบริหารโดยฝ่ายนิติบัญญัติ

(๖) รายงานการศึกษาประเด็นแห่งปี (Issue Focus) เป็นรายงานการศึกษาประจำปีที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติและด้านนโยบายที่อยู่ในกระแสสังคมหรือได้รับความสนใจจากสาธารณชนในแต่ละปี

(๗) การศึกษางานด้านนิติบัญญัติและนโยบาย (Legislation and Policy Studies) เป็นวารสารทางวิชาการที่ประกอบด้วย บทความเชิงลึกมุ่งเน้นงานนิติบัญญัติและนโยบาย โดยจะทำการเผยแพร่เป็นประจำทุก ๆ ๖ เดือน

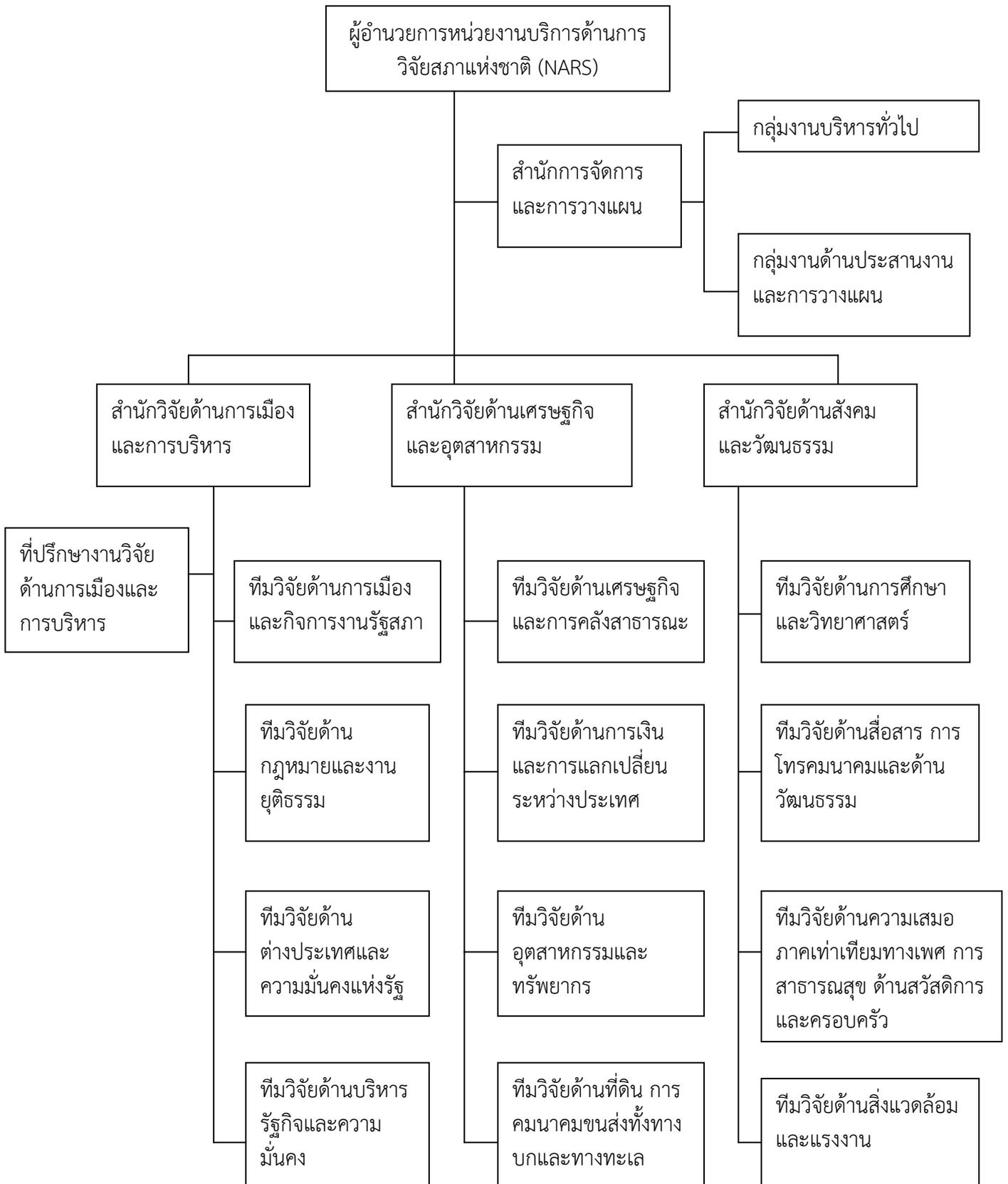
(๘) รายงานด้านวิจัยและข้อมูลข่าวสาร (Research and Information) เป็นรายงานที่จัดทำขึ้นเพื่อสมาชิกรัฐสภา มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานของฝ่ายนิติบัญญัติ

(๙) รายงานการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ในนโยบายหลัก (History and Issues of Major Policy) เป็นลักษณะรายงานการศึกษาเพื่อเผยแพร่เป็นประจำทุกเดือนไว้เป็นฐานข้อมูลด้านนโยบายต่าง ๆ สำหรับสมาชิกรัฐสภา ในการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ของระบบงานนิติบัญญัติ

(๑๐) รายงานสถานการณ์ตัวชี้วัดของสาธารณรัฐเกาหลี (Today's Korea Reflected on Indicators) เป็นรายงานสถานการณ์ตัวชี้วัดต่าง ๆ เพื่อชี้ให้เห็นถึงสถานะและการให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ของสาธารณรัฐเกาหลี โดยได้ศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ด้วย

๒.๔ โครงสร้างหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ประกอบด้วย ๓ สำนักวิจัย ๑ สำนักการจัดการและการวางแผนและ ๑ ที่ปรึกษา โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั้งสิ้น ๑๑๗ คน ดังนี้ (National Assembly Research Service, ๒๐๑๑ : ๓๕-๔๐)

สำนักการวิจัยทั้ง ๓ สำนักที่ประกอบด้วย ด้านการเมืองและการบริหาร ด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม และด้านสังคมและวัฒนธรรม ทำหน้าที่คล้ายกัน คือ ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์งานวิจัยตามที่สมาชิกสภาแห่งชาติหรือกรรมาธิการร้องขอ รวมถึงจัดทำเผยแพร่ข้อมูลด้านนโยบายและระบบงานนิติบัญญัติที่เป็นประโยชน์ของสมาชิก ตลอดจนศึกษางานด้านนิติบัญญัติและนโยบายที่อยู่ในกระแสความสนใจของสาธารณะทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ แต่ละสำนักวิจัยและแต่ละทีมวิจัยจะมีความรับผิดชอบการจัดทำรายงานวิจัยและเอกสารวิชาการในแต่ละสาขาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สำนักวิจัย	ทีมวิจัย	สาขาวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๑. สำนักวิจัยด้านการเมืองและการบริหาร	๑.๑ ทีมวิจัยด้านการเมืองและกิจการงานรัฐสภา	กฎหมายรัฐธรรมนูญ ระบบงานรัฐสภา พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ ระบบการเลือกตั้ง
	๑.๒ ทีมวิจัยด้านกฎหมายและงานยุติธรรม	กิจการงานยุติธรรม การต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน สิทธิมนุษยชน ระบบศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ การตรวจสอบและสอบสวน การค้าที่เป็นธรรม
	๑.๓ ทีมวิจัยด้านต่างประเทศและความมั่นคงแห่งรัฐ	กิจการงานด้านระหว่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ การค้า กฎหมายระหว่างประเทศ นโยบาย การสร้างความเป็นเอกภาพในคาบสมุทรเกาหลี ความมั่นคง การป้องกันประเทศ การทหารและกิจการทหารผ่านศึก
	๑.๔ ทีมวิจัยด้านบริหารรัฐกิจและความมั่นคง	การบริหารงานสาธารณะการปกครองส่วนท้องถิ่น การคลังท้องถิ่น ตำรวจ การจัดการกับอัคคีภัย การป้องกันและบริหารงานด้านสาธารณสุข กิจการพลเรือน การบริหารรัฐกิจ การจัดการความขัดแย้ง การบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (E-Government)
๒. สำนักวิจัยด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม	๒.๑ ทีมวิจัยด้านเศรษฐกิจและการคลังสาธารณะ	การคลังสาธารณะ งบประมาณ ด้านภาษี การกำหนดอัตราภาษีศุลกากร ภาษีเงินได้ นโยบายเศรษฐกิจ การจัดการรายได้ของรัฐ ข้อมูลทางสถิติ
	๒.๒ ทีมวิจัยด้านการเงินและการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ	การธนาคาร การประกันภัย การลงทุนการเงิน นโยบายการเงิน การออม การคลังระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนการเงินระหว่างประเทศ สถานการณ์ ข้อมูลทางการเงินและเศรษฐกิจ
	๒.๓ ทีมวิจัยด้านอุตสาหกรรมและทรัพยากร	การอุตสาหกรรม นโยบายด้านอุตสาหกรรม การเกษตร การป่าไม้ การประมง ปศุสัตว์ อาหาร การค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักวิจัย	ทีมวิจัย	สาขาวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	๒.๔ ทีมวิจัยด้านที่ดินการคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางทะเล	การพัฒนาที่ดิน การวางผังเมือง การก่อสร้างและการจัดการที่อยู่อาศัย การพัฒนาแหล่งน้ำ ระบบคมนาคมทางอากาศ ทางรถไฟ การขนส่ง กิจการทางทะเล และระบบโลจิสติกส์
๓. สำนักวิจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม	๓.๑ ทีมวิจัยด้านการศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์	การศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา การศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต การกระจายอำนาจด้านการศึกษา ระบบการคลังของการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
	๓.๒ ทีมวิจัยด้านการสื่อสาร การโทรคมนาคม และด้านวัฒนธรรม	ด้านวัฒนธรรม การกีฬา การท่องเที่ยว การสื่อสารมวลชน ระบบโทรคมนาคม อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร และความปลอดภัยของข้อมูล
	๓.๓ ทีมวิจัยด้านความเสมอภาคเท่าเทียมทางเพศ การสาธารณสุข ด้านสวัสดิการและครอบครัว	การสาธารณสุข สวัสดิการสังคม การรักษาทางการแพทย์ ความเสมอภาคทางเพศ และครอบครัว
	๓.๔ ทีมวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงาน	สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงทางสภาวะอากาศ ตลาดแรงงานและความสัมพันธ์ด้านแรงงาน

สำนักการจัดการและการวางแผน เป็นสำนักที่มีหน้าที่ในการจัดการและดูแลงานด้านต่าง ๆ ภายในหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) การจัดการโครงสร้างและบริหารงานบุคคลภายในองค์กร และการจัดเตรียมด้านงบประมาณ สำนักการจัดการและการวางแผน ประกอบด้วย ๒ กลุ่มงานคือ ๑) กลุ่มงานบริหารทั่วไป และ ๒) กลุ่มงานด้านประสานงานและการวางแผน โดยมีรายละเอียดและความรับผิดชอบ ดังนี้

กลุ่มงาน	ความรับผิดชอบ
๑. กลุ่มงานบริหารทั่วไป	ด้านสวัสดิการ ระบบบำนาญ การบริหารกิจการทั่วไป ด้านบัญชี และงานฝ่ายบุคคล
๒. กลุ่มงานด้านประสานงานและการวางแผน	การวางแผน งบประมาณ การประชาสัมพันธ์ การตรวจสอบภายใน การฝึกอบรม งานข้อมูลข่าวสาร ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก กฏระเบียบ และการรับแบบตอบรับหรือร้องขอตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา

๒.๕ ผลการดำเนินงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

(National Assembly Research Service, ๒๐๑๒ : ๗๙-๘๐)

๑. การให้บริการงานวิชาการ/วิจัยตามที่สมาชิกร้องขอ (Research requests products)

ปี พ.ศ.	สถิติการขอจากสมาชิก	สถิติการให้บริการ	ร้อยละ
๒๕๕๔	๔,๒๒๒	๔,๐๙๙	๙๗.๑
๒๕๕๓	๔,๗๖๕	๔,๗๖๕	๑๐๐
๒๕๕๒	๔,๗๗๓	๔,๗๗๓	๑๐๐

๒. ผลการดำเนินงานในการให้บริการวิชาการ/วิจัยด้านอื่น ๆ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔

๑. การจัดทำรายงานสามารถแบ่งเป็น

- ประเด็นหัวข้อต่าง ๆ สำหรับการอภิปรายประชุมสภา ๑๐๕ เล่ม
- การสรุปรายงานในประเด็นต่าง ๆ ๑๐ เรื่อง
- รายงานการศึกษาโดยหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ๑ เรื่อง
- รายงานประเภทอื่น ๑๐ เรื่อง

๒. การจัดทำบทสรุปรายงานส่วนบุคคลตามที่สมาชิกร้องขอ ๕๔ เรื่อง

๓. การจัดทำวิจัยเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกวุฒิสภา ๗ ทีม

๔. การจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายด้านต่าง ๆ ๒๗ เรื่อง

บทที่ ๓

งานวิจัย งานวิชาการกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาไทย

การศึกษาการสนับสนุนงานบริการวิชาการงานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภาไทย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกับ การให้บริการทางวิชาการและงานวิจัยของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีนั้น ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและเลือกประเด็นที่มีความใกล้เคียงกับระบบสนับสนุนงานวิชาการและงานวิจัยต่อการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาเกาหลี เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการศึกษาเปรียบเทียบ โดยมีประเด็นการศึกษา ดังนี้

- ๓.๑ ระบบรัฐสภาไทย
- ๓.๒ งานวิจัยและงานวิชาการกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาไทย
- ๓.๓ ประเภทเอกสารวิชาการ
- ๓.๔ แนวทางการจัดทำเอกสารวิชาการ
- ๓.๕ กระบวนการจัดทำเอกสารทางวิชาการ
- ๓.๖ ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลทางวิชาการ
- ๓.๗ ผลการดำเนินงานของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓.๑ ระบบรัฐสภาไทย

นับแต่พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงจากการปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศตลอดมา ทั้งนี้รัฐธรรมนูญทุกฉบับได้กำหนดรูปแบบการบริหารการปกครองประเทศให้อยู่ในระบบรัฐสภา โดยมีหลักสำคัญในการปกครองว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย” พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาล จากหลักสำคัญของการปกครองดังกล่าว จึงได้มีการแบ่งอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการบริหารการปกครองแผ่นดินออกเป็น ๓ ฝ่าย ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๕ : ๘-๑๔)

๑. อำนาจนิติบัญญัติ หรืออำนาจในการตรากฎหมายเพื่อใช้บังคับ รัฐสภาเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
๒. อำนาจบริหารหรืออำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
๓. อำนาจตุลาการหรืออำนาจในการพิพากษาอรรถคดีต่าง ๆ ศาลเป็นองค์กรผู้ใช้อำนาจนี้

อำนาจทั้งสามจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยขึ้นอยู่กับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ๆ ในการกำหนดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์บ้านเมืองที่ได้ผันแปรเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัย โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้การปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยกำหนดโครงสร้างของรัฐสภาในรูปแบบของสองสภา คือ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทั้งนี้ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และประธานวุฒิสภาเป็นรองประธานรัฐสภา โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

๑. สมาชิกผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๕๐๐ คน มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน ๓๗๕ คน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๒๕ คน การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ โดยให้ใช้บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบละ ๑ ใบ

๒. วุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๕๐ คน มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๖ ปี โดยประกอบด้วย สมาชิก ๒ ประเภทคือ ประเภทแรก เป็นสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนจากทุกจังหวัด ๆ ละ ๑ คน (ปัจจุบันมี ๗๗ จังหวัด เท่ากับ ๗๗ คน) และประเภทที่สอง เป็นสมาชิกที่มาจากการสรรหา เท่ากับจำนวน ๑๕๐ คน หักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา

รัฐสภาเป็นองค์กรที่ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ มีสมาชิกรัฐสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เป็นผู้ดำเนินการภายในขอบเขตและวิธีการที่รัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมสภาได้บัญญัติไว้ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาไว้ ดังนี้

๑. **อำนาจในการตรากฎหมาย** หมายถึง อำนาจในการออกพระราชบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกพระราชบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายต่าง ๆ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย เพราะการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเป็นกรอบในการดำเนินการ กฎหมายต่าง ๆ ที่ใช้เป็นหลักหรือแม่บทที่สำคัญจะต้องตราขึ้นตามเจตนารมณ์ของประชาชน ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาที่จะแสดงออกและให้ความยินยอมในการนำกฎหมายนั้น ๆ ออกใช้บังคับ

๒. **อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน** หมายถึง การสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรี หรือฝ่ายบริหารด้วยวิธีการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ คือ การตั้งกระทู้ถาม การขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติและการขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล อันอาจส่งผลให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งได้ ซึ่งนับเป็นหลักการสำคัญอีกประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ให้มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างกัน เพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใช้อำนาจเกินขอบเขต จนอาจทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน

นอกจากนี้ ยังควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี โดยการกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายต่าง ๆ ที่จะใช้ในการบริหารประเทศต่อรัฐสภาภายใน ๑ วัน นับแต่วันเข้ารับหน้าที่ ซึ่งการแถลงนโยบายดังกล่าวคณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงให้ชัดเจนว่าการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนี้จะดำเนินการอย่างไร ในระยะเวลาใด และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง นอกจากนี้ในแต่ละปีคณะรัฐมนตรีต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแสดงมาตรการและวิธีการในการปฏิบัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในแต่ละเรื่อง รวมทั้งต้องมีแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการ

กำหนดให้ชัดเจนนี้ทำให้สามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของคณะรัฐมนตรีได้ง่ายขึ้น

๓. อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบ โดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของแผ่นดิน ในกรณีต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ดังนี้

๑) การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

๒) การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ

๓) การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยประชุมสมัยสามัญของรัฐสภา ก่อนครบกำหนดเวลา

๑๒๐ วัน

๔) การให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

๕) การให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ กรณีอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร

๖) การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม

๗) การให้ความเห็นชอบในการทำหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งไทยมีอำนาจอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

๔. อำนาจหน้าที่ในการสรรหา และถอดถอนบุคคลในองค์กรต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด โดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภามีอำนาจหน้าที่ในการสรรหาบุคคลในองค์กรต่าง ๆ โดยพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา และถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษา หรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ออกจากตำแหน่ง ในกรณีมีพฤติการณ์ร้ายชัดชัดทุกจริตต่อหน้าที่ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

เนื่องจากรายงานการศึกษา ผู้ศึกษาเรื่องนี้ได้ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงนำเสนอประเด็นเรื่อง งานวิจัยกับการสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องและ อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานอิสระมีฐานะเทียบเท่ากรม และเป็นนิติบุคคล โดยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎร มีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร บุคลากรในสังกัดสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้นถือว่าเป็นข้าราชการประจำ เรียกว่า “ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” โดยมีองค์กรบริหารงานบุคคลกลางของตนเองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้บัญญัติให้มี “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา” หรือ “ก.ร.”

(http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliamrnt_parcy/ewt_news.php?nid=2419)

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิสัยทัศน์ คือ เป็นองค์กรที่เป็นเลิศในการให้บริการ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจของสถาบันนิติบัญญัติให้ก้าวหน้า ทันสมัย โปร่งใส และเป็นธรรมเพื่อประโยชน์สูงสุดของปวงชน

พันธกิจ คือ

๑. สนับสนุนการตรากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา
๒. สนับสนุนการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
๓. สนับสนุนงานรัฐสภาต่างประเทศ
๔. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
๕. เสริมสร้างและพัฒนางานด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการและกฎหมาย ด้านบริการ ด้านอาคารสถานที่ และด้านรักษาความปลอดภัยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์ คือ

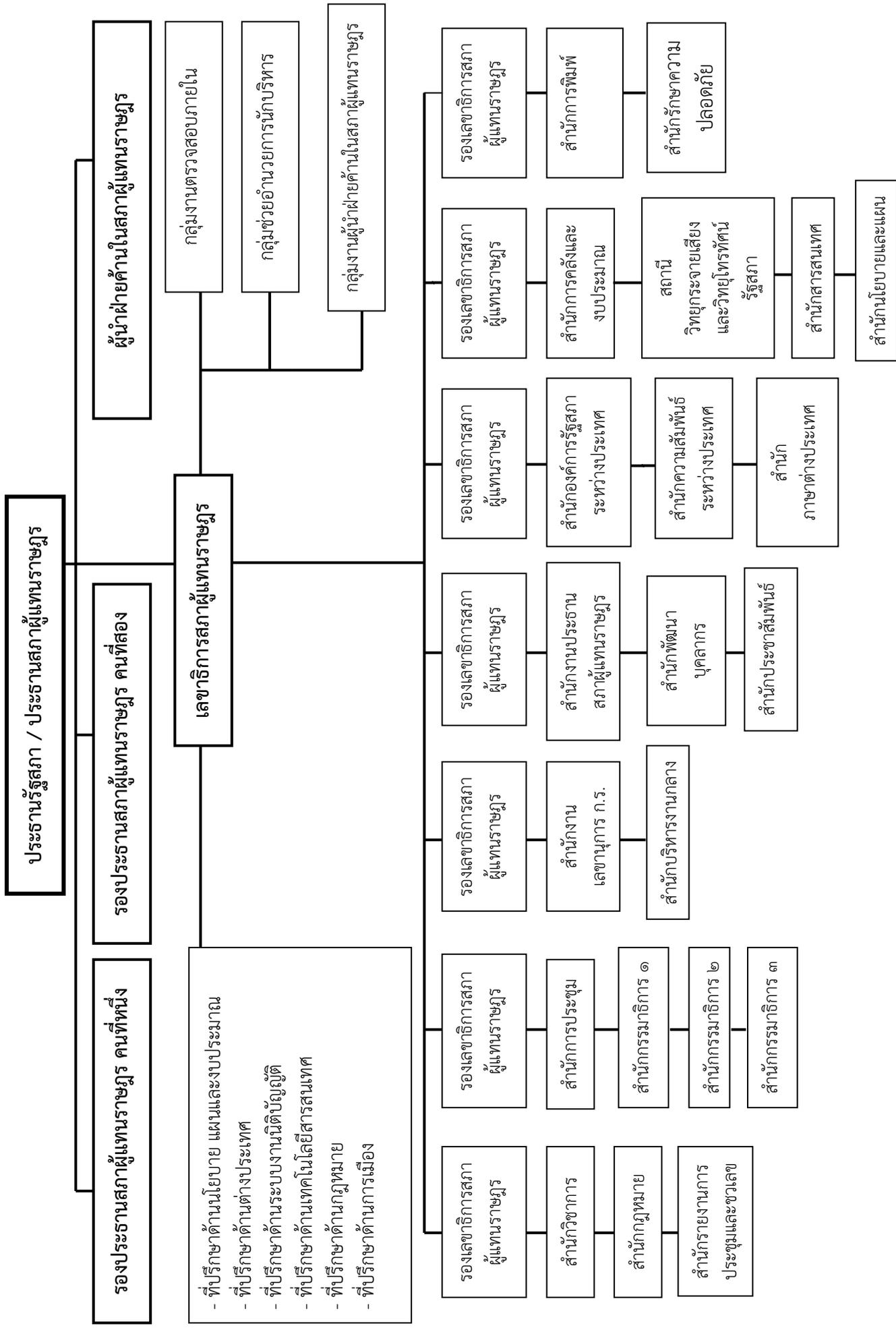
๑. มีระบบบริหารจัดการที่ดี ทันสมัย คล่องตัวในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ
๒. เป็นศูนย์ข้อมูลด้านนิติบัญญัติที่ทันสมัยและมีเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้บริการ
๓. มีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือ และผลักดันมาตรการแก้ไขปัญหาในเวทีรัฐสภา ระหว่างประเทศ
๔. พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรให้มีมาตรฐานงานระดับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
๕. เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่และพัฒนาประชาธิปไตย

๖. มีอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ที่เหมาะสม ทันสมัย มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย เป็นสัญลักษณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และมีระบบรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

โครงสร้างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แบ่งส่วนงานภายในออกเป็น ๒๑ สำนัก ๓ กลุ่มงาน เพื่อรับผิดชอบการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ โดยมีเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหัวหน้าส่วนราชการ และมีรองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรควบคุม ดูแล และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการตามที่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมอบหมาย นอกจากนี้ ยังมีที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ ด้านกฎหมาย ด้านต่างประเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านนโยบายและแผน ด้านการเมือง และด้านระบบราชการฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอความเห็นในการปฏิบัติราชการแก่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนผังการแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แบ่งเป็น ๒๑ สำนัก ๓ กลุ่ม

จากโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พบว่า สำนักวิชาการเป็นส่วนราชการที่มีภารกิจหลักในการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมาธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่เป็นองค์กรหลักด้านนิติบัญญัติให้กระบวนการทำงานของรัฐสภาเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพสูงสุดตามที่องค์กรตั้งเป้าหมายไว้ ดังนี้ (<http://library2.parliament.go.th/library/struc.html>)

วิสัยทัศน์ คือ “เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการนำสมัย จิตใจให้บริการ สนับสนุนงานสถาบันนิติบัญญัติ”

พันธกิจ คือ “พัฒนางานด้านวิชาการและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นศูนย์ข้อมูลวิชาการ และการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง พัฒนาเป็นห้องสมุดดิจิทัล (Digital Library) และมีศูนย์วิจัยรัฐสภา (Parliament Academic Center) ให้บริการสารสนเทศ พัฒนางานพิพิธภัณฑ์เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการเมืองการปกครอง และพัฒนางานจดหมายเหตุให้เป็นแหล่งค้นคว้าเอกสารชั้นต้นด้านนิติบัญญัติ ร่วมกับการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialist)

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย มีดังนี้

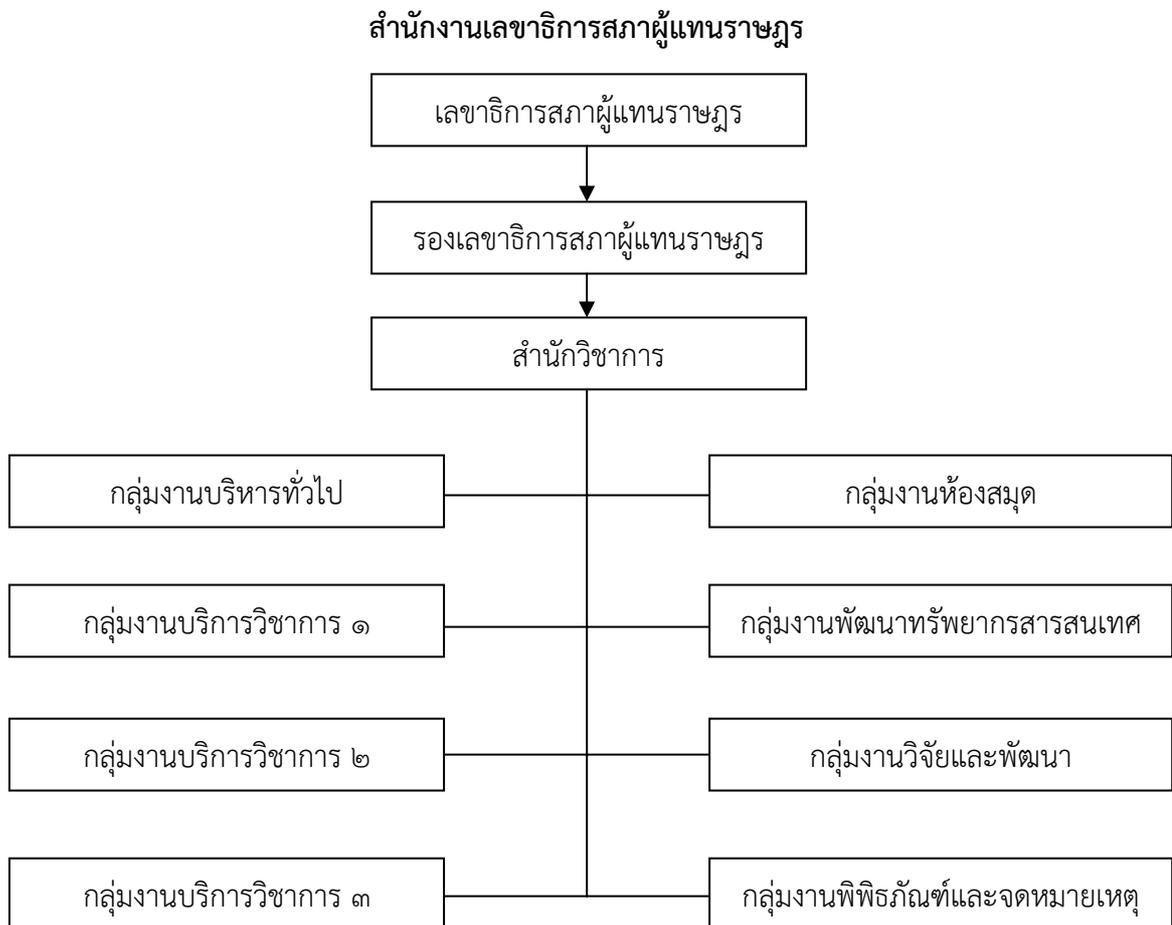
๑. ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ
๒. ดำเนินการจัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและบุคคลในวงงานรัฐสภา
๓. วิเคราะห์ เสนอความเห็นและให้บริการทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมาธิการ ข้าราชการและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง
๔. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานและการให้บริการตามหลักบรรณารักษศาสตร์
๕. ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาและวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ
๖. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำดัชนีและฐานข้อมูล โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพ
๗. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและญัตติ
๘. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารทางวิชาการและเอกสารเผยแพร่ด้านการเมืองการปกครอง
๙. ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิจัยและพัฒนา ตลอดจนดำเนินการให้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติ
๑๐. ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศกับหอสมุดรัฐสภานานาชาติ

๑๑. ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดแสดงพิพิธภัณฑ์การเมืองการปกครอง ตามหลักวิชาการ พิพิธภัณฑ์ บริการนำชม จัดแสดงนิทรรศการ

๑๒. ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานจดหมายเหตุของรัฐสภา

๑๓. ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทางวิชาการงานวิจัยให้แก่สมาชิกรัฐสภาและบุคคลในวงงานรัฐสภา โดยคำนึงถึงภารกิจในกระบวนการนิติบัญญัติ และกระบวนการตรวจสอบฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อให้ได้รับข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่มีความถูกต้อง ทันสมัย ช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ของกระบวนการนิติบัญญัติ โดยสำนักวิชาการมีการแบ่งส่วนราชการภายใน ดังนี้

จากการศึกษาการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักวิชาการ จะเห็นว่า กลุ่มงานที่มีหน้าที่สนับสนุนการให้บริการข้อมูลทางวิชาการงานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาและบุคคลในวงงานรัฐสภา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา โดยกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ จะมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่คล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างตามการแบ่งสาขาวิชาการ กล่าวคือ มีหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา ส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และบุคคลในวง

งานรัฐสภา วิเคราะห์เสนอความเห็นและให้บริการทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของ สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ ข้าราชการและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง รวบรวมและ วิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง โดยติดต่อประสานงานกับแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอก และดำเนินการ เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ จัดทำเอกสารทางวิชาการ จุล สาร ข้อมูลพื้นฐาน เอกสารวงงานรัฐสภา และวิเทศปริทัศน์ บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ และญัตติ ให้กับสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล และ คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน แปลเอกสารวิชาการในสาขาที่รับผิดชอบ และปฏิบัติงานอื่นที่ ได้รับมอบหมาย โดยทั้งกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ ได้แบ่งความรับผิดชอบตามสาขาวิชาการ ดังนี้

กลุ่มงานวิชาการ ๑	กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒	กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓
ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูล ทางวิชาการด้านการเมือง ดังนี้	ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูล ทางวิชาการด้านเศรษฐกิจ ดังนี้	ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูล ทางวิชาการด้านสังคม ดังนี้
- การเมืองการปกครอง	- การพาณิชย์ การค้า	- การศึกษา
- ความมั่นคง	- การงบประมาณ	- การศาสนาและวัฒนธรรม
- การทหาร	- การอุตสาหกรรม	- การสาธารณสุข
- การยุติธรรม	- การเงิน การคลัง การธนาคาร	- การกีฬา
- ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	- การลงทุน	- การท่องเที่ยว
- การเมืองการปกครองของ ต่างประเทศ	- การประกันภัย	- การแรงงานและสวัสดิการสังคม
- การอนุญาโตตุลาการ	- การเกษตรและสหกรณ์	- วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
- สิทธิมนุษยชน	- การคมนาคม	- สิ่งแวดล้อม
	- การสื่อสาร	- การพลังงาน

สำหรับกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองที่เกิดขึ้น หรือคาดว่าจะเกิดขึ้น และจะมี ผลกระทบต่อประชาชน ดำเนินการจัดสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับงานวิจัย ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินงานวิจัย และสนับสนุนนักวิจัยเพื่อพัฒนางานวิชาการด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนดำเนินการให้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดำเนินการ ประสานงานวิจัยกับสถาบันการวิจัยภายนอกที่เป็นองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ดำเนินการรวบรวม ผลงานวิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ และการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการศึกษา ค้นคว้าเอกสารรวบรวมข้อมูลทาง วิชาการ และการวิจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองตามความต้องการของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ และหน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร บริการข้อมูลและ

เผยแพร่ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภา และจัดทำผลงานวิจัยเป็นรูปเล่ม และพิมพ์เผยแพร่ ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา ประสานงาน และติดตามโครงการวิจัยต่าง ๆ และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้นสามารถจำแนกเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการข้อมูลทางวิชาการและวิจัยจากกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒, ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ดังนี้

ตำแหน่ง \ กลุ่มงาน	กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑	กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒	กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓	กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน	๑	๑	๑	๑
วิทยากร	๗	๘	๖	๑๑
นิติกร	๔	๓	๓	-
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	๒	๓	๓	๒
เจ้าหน้าที่ธุรการ	๑	๒	๒	๒
รวมทั้งสิ้น (๖๓)	๑๕	๑๗	๑๕	๑๖

๓.๓ ประเภทเอกสารวิชาการ

การจัดทำเอกสารวิชาการของสำนักวิชาการ เป็นการศึกษารวบรวม วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลประเด็นทางวิชาการ เพื่อนำเสนอข้อมูลทางวิชาการเฉพาะสาขา เช่น ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และอื่น ๆ ต่อสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการธิการ หน่วยงานภายใน และบุคคลในวงงานรัฐสภา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ตลอดจนสามารถใช้เอกสารวิชาการในการอ้างอิงต่อไป (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๕ : ๒-๘)

การจัดทำเอกสารวิชาการของสำนักวิชาการ มี ๓ ประเภทหลักคือ

๑. เอกสารวิชาการทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐาน จุลสาร เอกสารในวงงานรัฐสภา วิเทศปริทัศน์ และประเด็นข่าวร้อน เป็นต้น

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐาน (Backgrounders) หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่ทำการศึกษารวบรวมประมวลเนื้อหาสาระ ลำดับเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือในประเด็นในประเด็นหนึ่งที่มีอยู่กระจัดกระจายตามแหล่งข้อมูลต่าง ๆ (Secondary Source) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการและเป็นการรวบรวมข้อมูล ซึ่งอยู่กระจัดกระจายให้ความสะดวกในการสืบค้น และใช้ในการอ้างอิงทางวิชาการเฉพาะสาขาในเรื่องนั้น ๆ

๑.๒ จุลสาร (Mini Review) หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นโดยเน้นข้อมูลเชิงสถิติ ข้อเท็จจริงแล้วนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียงตามหลักวิชาการ

๑.๓ เอกสารในวงงานรัฐสภา (Parliamentary Document) หมายถึง เอกสารที่รวบรวมความเคลื่อนไหว ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงในแวดวงรัฐสภา ข้อมูลทางการเมืองการปกครอง รัฐธรรมนูญ และกฎหมายอื่น ๆ

๑.๔ วิเทศปริทัศน์ (Foreign Article Review) หมายถึง เอกสารที่มาจาก การแปลบทความต่างประเทศ จากนิตยสาร วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ เพื่อเผยแพร่แนวคิด ทศนะของต่างประเทศในเรื่องนั้น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย

๑.๕ ประเด็นข่าวร้อน (Hot Issue) หมายถึง เอกสารที่ทำการศึกษา รวบรวม ข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ และกำลังอยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป แล้วนำมาวิเคราะห์เรียบเรียงตามหลักวิชาการ

๒. เอกสารวิชาการเฉพาะสาขา เป็นเอกสารทางวิชาการที่หน่วยงานจัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการเฉพาะสาขา

๓. รายงานการวิจัย ได้แก่ รายงานการศึกษาวิจัยที่สำนักวิชาการได้จัดทำขึ้น แบ่งออกเป็น ๒ กรณีคือ

๓.๑ วิทยากร/นิตินกร เป็นผู้กำหนดเลือกเรื่องที่ศึกษาเอง

๓.๒ คณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา มอบหมายให้ดำเนินการศึกษาวิจัย

๓.๔ แนวทางการจัดทำเอกสารวิชาการ

การให้บริการทางวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีความหลากหลายทั้งในด้านเนื้อหาที่ขอรับบริการ รูปแบบการรับบริการ และช่องทางการให้บริการ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สำนักวิชาการที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการให้บริการทางวิชาการ จะต้องมีการเตรียมข้อมูลเอกสารทางวิชาการล่วงหน้า เพื่อเตรียมความพร้อมแก่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภาในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อเป็นการให้บริการเชิงรุก สสนองต่อความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยภารกิจการดำเนินงานในการให้บริการทางวิชาการมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ คือ “ยกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติ และการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” เนื่องจากการสนับสนุนด้านวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกรัฐสภา และกรรมการธิการด้านนิติบัญญัติ จะช่วยให้การปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติเป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ และการแก้ไขปัญหาในพื้นที่เป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้ข้อมูลรองรับที่เพียงพอตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทั้งนี้ เอกสารทางวิชาการที่นำมาให้บริการนั้น จะต้องเป็นเอกสารที่มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือและมีมาตรฐาน โดยแนวทางการจัดทำมาตรฐานเอกสารทางวิชาการของสำนักวิชาการ อาศัยหลักวิชาการ ๒ แนวทาง ดังนี้ (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ๒๕๕๔ : ๒๒-๒๓)

๑. คุณสมบัติของเอกสารวิชาการตามหลักสารสนเทศที่ดี

การจัดทำเอกสารวิชาการที่ต้องใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยในการสืบค้น รวบรวมและจัดเก็บข้อมูล โดยการจัดทำมาตรฐานเพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ดีนี้ ต้องมีการอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System : MIS) เกี่ยวกับหลักของสารสนเทศที่ดีนำมาใช้เป็นกรอบในการพิจารณาคุณภาพของเอกสารวิชาการ ดังนี้

๑) ความเที่ยงตรง (Accuracy) โดยเอกสารวิชาการต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ โดยผู้รับผิดชอบจะต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เอกสาร บทวิเคราะห์ งานวิจัย ฐานข้อมูล และระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งแหล่งข้อมูลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์ เที่ยงตรง เป็นกลางมากที่สุด โดยพิจารณาว่าเอกสารวิชาการฉบับนั้น ๆ มีเนื้อหาที่มีความครอบคลุม ครบถ้วนกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ

๒) ทันต่อความต้องการใช้ (Timeliness) ในการจัดทำเอกสารวิชาการ ผู้รับผิดชอบจะต้องดำเนินการค้นคว้า สรุปล วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลวิชาการให้ทันตามความต้องการของผู้ใช้บริการ หรือเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น เป็นประเด็นที่บรรจุในระเบียบวาระของสมัชชาประชมนั้น ๆ หรือเป็นประเด็นที่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการการเคหะขอใช้บริการโดยข้อมูลที่น่ามาอ้างอิงประกอบในเอกสารต้องมีความทันสมัย

๓) ความสมบูรณ์ (Completeness) ผู้รับผิดชอบจะต้องดำเนินการศึกษา ค้นคว้า พร้อมทั้งสรุปประเด็นเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งนำเสนอบทวิเคราะห์ หรือประเด็นข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เอกสารวิชาการที่น่าเสนอมีเนื้อหาสมบูรณ์ ครบถ้วน ตลอดจนมีการนำเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

๔) ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ (Relevance) ผู้รับผิดชอบจะต้องสอบถามประเด็น/เรื่องหรือเนื้อหาที่ผู้รับบริการให้ความสนใจ โดยอาจรวบรวมข้อมูลจากสถิติการขอรับบริการ รวมทั้งมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหลังการให้บริการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดทำเอกสารวิชาการฉบับต่อไป รวมทั้งการประเมินผลจากการนำเอกสารไปใช้ประโยชน์ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมกรรมการการ หรือใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติงานนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการการ

๕) สามารถตรวจสอบได้ (Verifiability) การคัดลอกหรือนำข้อมูลบางส่วนมาอ้างอิงในเอกสารวิชาการ ผู้จัดทำจะต้องมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูล (Resource) ที่น่าเชื่อถือได้ตามมาตรฐานสากล เพื่อให้ผู้สนใจสามารถสืบค้นหรือศึกษาข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม กรณีที่มีความสนใจจะศึกษาต่อไป ทั้งนี้ สำนักวิชาการได้กำหนดให้เอกสารวิชาการที่จัดทำโดยสำนักวิชาการ ต้องใช้ระบบอ้างอิงแบบนามปี

๖) การใช้ภาษา โดยพิจารณาจากการที่ผู้เขียนควรเลือกใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ตรงตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน และมีการใช้ภาษาสม่ำเสมอ (Consistency) คือใช้ถ้อยคำหรือไวยากรณ์เดียวกันตลอดทั้งเล่ม รวมทั้งการแปลความหมายจากคำภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือนำคำภาษาไทยขึ้นก่อนและตามด้วยภาษาต่างประเทศไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ ( ) เช่น ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of

Interest) ส่วนการแปลคำย่อให้ใช้คำเต็มก่อนแล้วตามด้วยเครื่องหมาย : และใส่คำย่อภาษาต่างประเทศไว้ภายในเครื่องหมายวงเล็บ ( ) เช่น (Generally Acceptable Accounting Principle : GAAP)

๒. มาตรฐานด้านจริยธรรม

จริยธรรมในการเขียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นตัวควบคุมความถูกต้องของผลงานวิชาการ ซึ่งการจัดทำเอกสารวิชาการที่มีคุณภาพ ต้องเริ่มจากการมีแหล่งข้อมูล (Resource) ที่ดี ซึ่งมาจากการศึกษารวบรวมจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ โดยการทบทวนวรรณกรรมที่ดี ถูกต้อง จากแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ จึงเปรียบเสมือนฐานที่สำคัญต่อการจัดทำเอกสารวิชาการ ซึ่งการอ้างอิงผลงานวิชาการของผู้อื่น ผู้เขียนควรระบุแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น ๆ โดยการอ้างอิงแบบบรรณานุกรม

๓.๕ กระบวนการจัดทำเอกสารทางวิชาการ

การจัดทำเอกสารหรือข้อมูลทางวิชาการเพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภา กรรมการ หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และบุคคลในวงงานรัฐสภานั้น เนื่องจากเอกสารหรือข้อมูลทางวิชาการดังกล่าวมีหลายประเภท ดังนั้น กระบวนการหรือขั้นตอนการจัดทำเอกสารทางวิชาการจะมีหลายรูปแบบ ดังนี้

๑. การจัดทำเอกสารวิชาการทั่วไป และเอกสารวิชาการเฉพาะสาขา มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

๑) วิทยากร/นิตินกร พิจารณาติดตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังอยู่ในความสนใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากสถิติการขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการในสาขาที่รับผิดชอบ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำเป็นเอกสารวิชาการ

๒) ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สถิติ บทความ งานวิจัย จากแหล่งข้อมูลทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งความคิดเห็นจากสื่อมวลชน ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ตลอดจนข้อมูลในฐานข้อมูลต่าง ๆ ในประเด็นที่ศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์

๓) ดำเนินการลำดับเนื้อหาที่จะนำเสนอ และจัดทำต้นฉบับตามรูปแบบมาตรฐานของเอกสารวิชาการ

๔) เสนอต้นฉบับต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องของข้อมูลก่อนจะเห็นชอบให้มีการเผยแพร่

๕) จัดทำรูปเล่มและให้บริการเอกสารวิชาการแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้สนใจทั่วไป ควบคู่กับการเผยแพร่เอกสารวิชาการในรูปอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ ที่ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารฉบับเต็ม (Full Text) จากเว็บไซต์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ที่ <http://library.parliament.go.th/respweb/resp.html>

๒. การจัดทำรายงานการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๒ กรณีคือ

๑) กรณีวิทยากร/นิตินกร เลือกประเด็นการศึกษาวิจัยเอง มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

(๑) วิทยาการ/นิติกร พิจารณาติดตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังอยู่ในความสนใจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางจัดทำรายงานการวิจัย

(๒) ดำเนินการจัดทำโครงร่างการศึกษาวิจัย

(๓) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูล (เชิงปริมาณ/คุณภาพ) วิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

(๔) ดำเนินการลำดับเนื้อหาที่จะนำเสนอ และจัดทำรายงานการวิจัยตามรูปแบบมาตรฐานของการจัดทำเอกสารรายงานการวิจัย

(๕) เสนอต้นฉบับรายงานการวิจัยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น พิจารณาตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องของข้อมูลรายงานการวิจัย

(๖) จัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัย และให้บริการเอกสารรายงานการวิจัยแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และผู้สนใจทั่วไป ควบคู่กับการเผยแพร่เอกสารรายงานการวิจัยในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ ที่ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารฉบับเต็ม (Full Text) จากเว็บไซต์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ที่ <http://library.parliament.go.th/respweb/resp.html>

๒) กรณีคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา มอบหมายให้ดำเนินการศึกษาวิจัย มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา มอบหมายให้บุคลากรของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการศึกษาวิจัยภายใต้หัวข้อเรื่องวิจัยที่เป็นประโยชน์แก่วงงานรัฐสภา

(๒) ดำเนินการจัดทำโครงร่างการศึกษาวิจัย

(๓) เสนอโครงร่างการวิจัยต่อคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง

(๔) ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูล (เชิงปริมาณ/คุณภาพ) วิเคราะห์ข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูล สรุปผล อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

(๕) ดำเนินการลำดับเนื้อหาที่จะนำเสนอ และจัดทำ (ร่าง) รายงานการวิจัยตามรูปแบบมาตรฐานของการจัดทำเอกสารรายงานการวิจัย

(๖) เสนอต้นฉบับรายงานการวิจัยต่อคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องของข้อมูลรายงานการวิจัย

(๗) จัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัย และให้บริการเอกสารรายงานการวิจัยแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้สนใจทั่วไป ควบคู่กับการเผยแพร่เอกสารรายงานการวิจัยในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ ที่ผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารฉบับเต็ม (Full Text) ได้ทางเว็บไซต์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ที่ <http://library.parliament.go.th/respweb/resp.html>

๓.๖ ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลทางวิชาการ

๑. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลในวงงานรัฐสภา แจ้งความประสงค์ขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการได้ ๓ ช่องทางคือ เดินทางมาขอใช้บริการด้วยตนเอง โทรศัพท์ และโทรสาร (Fax) มายังศูนย์บริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge) ณ อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรืออาคารสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ โดยระบุประเด็นที่ต้องการให้ทำการศึกษาค้นคว้า หรือสืบค้นอย่างละเอียด วัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลวิชาการไปใช้ วัน เวลาที่ต้องการรับข้อมูลวิชาการ และช่องทางการรับข้อมูลดังกล่าวตามรายละเอียดแบบฟอร์มใบขอใช้บริการ

๒. นิติกรหรือวิทยากรผู้รับใบขอใช้บริการทางวิชาการจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลในวงงานรัฐสภา ตรวจสอบรายละเอียดที่ระบุในใบขอใช้บริการทางวิชาการ และสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทางวิชาการจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือบุคคลในวงงานรัฐสภา ผู้มาขอใช้บริการเพื่อความชัดเจน และความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน

๓. นิติกรหรือวิทยากรผู้รับใบขอใช้บริการ แจ้งถึงการขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อรับเรื่องและมอบหมายให้นิติกรหรือวิทยากรที่รับผิดชอบในเรื่องที่สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือบุคคลในวงงานรัฐสภา ร้องขอ

๔. นิติกรหรือวิทยากรที่ได้รับมอบหมายดำเนินการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น

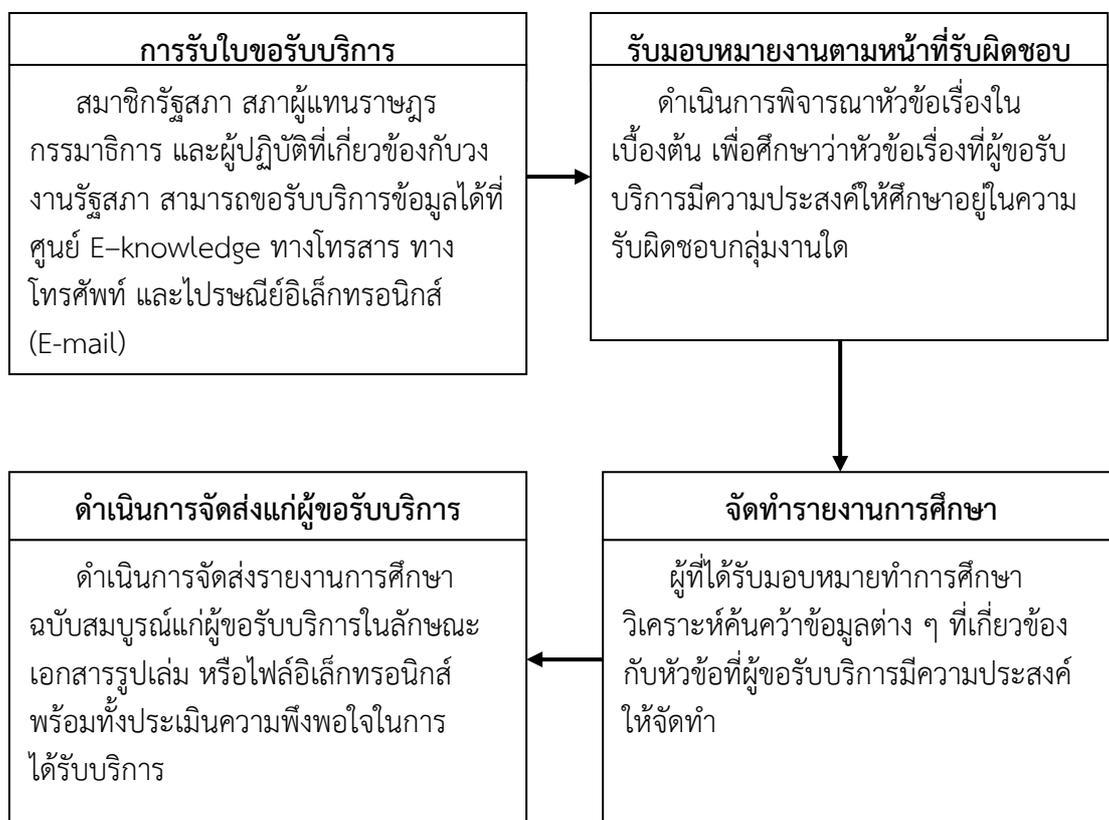
- การค้นคว้าจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้เป็นฐานข้อมูล
- การเก็บรวบรวมข่าว บทความ งานวิชาการจากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์รัฐบาล วารสาร จุลสาร การสัมมนาทางวิชาการ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
- การติดต่อประสานงานขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยงานภายในและภายนอก สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ หลังจากดำเนินการค้นคว้าโดยนิติกรหรือวิทยากรแล้ว ต้องสำรองข้อมูลในฐานข้อมูลของแต่ละกลุ่มงาน/ฐานข้อมูลกลาง

๕. นิติกรหรือวิทยากรที่ได้รับมอบหมายจัดทำข้อมูลวิชาการ นำส่งข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชา ตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากผ่านการตรวจสอบข้อมูลแล้ว จะทำการสำรองข้อมูลที่สมบูรณ์แล้วในฐานข้อมูลของแต่ละกลุ่มงาน/ฐานข้อมูลกลาง

๖. นิติกรหรือวิทยากรที่ได้รับมอบหมายจัดทำข้อมูลวิชาการ แจ้งผู้รับบริการทราบทางโทรศัพท์ หรือการบริการส่งข้อความทางโทรศัพท์ (SMS) เพื่อดำเนินการจัดส่งข้อมูลตามความประสงค์ของผู้ขอใช้บริการ ตามช่องทางการรับข้อมูลจากผู้รับบริการระบุไว้ในแบบฟอร์มใบขอใช้บริการ ได้แก่ ศูนย์บริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge) โทรสาร (Fax) ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

๗. ผู้แจ้งความประสงค์ขอใช้บริการข้อมูลทางวิชาการ รับข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งประเมินความพึงพอใจในการได้รับบริการ

๓.๗ ผลการดำเนินงานด้านบริการวิชาการและด้านวิจัย ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. การดำเนินงานของกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓

๑.๑ การให้บริการทางวิชาการข้อมูลตามที่สมาชิกร้องขอ

ปีงบประมาณ พ.ศ.	สถิติการขอจากสมาชิก	สถิติการให้บริการ	ร้อยละ
๒๕๕๕	๑,๕๖๐	๑,๕๖๐	๑๐๐
๒๕๕๔	๑,๕๒๔	๑,๕๒๔	๑๐๐
๒๕๕๓	๑,๖๐๕	๑,๖๐๕	๑๐๐
๒๕๕๒	๑,๗๐๒	๑,๗๐๒	๑๐๐

๑.๒ ผลการดำเนินการให้บริการงานวิชาการด้านอื่น ๆ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๔

๑.๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

- การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา

(๑) ร่างพระราชบัญญัติ ๓๓ เรื่อง

(๒) ญัตติ ๒๕ เรื่อง

(๓) กรอบการเจรจาตามมาตรา ๑๙๐/การประชุมร่วมของรัฐสภา ๒๖ เรื่อง

- การจัดทำข้อมูลวิชาการ

(๑) ด้านการเมืองการปกครองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๑๐๕ เรื่อง

(๒) ด้านเศรษฐกิจ ๒๔๒ เรื่อง

(๓) ด้านเกษตร ๔๑ เรื่อง

(๔) ด้านคมนาคม การสื่อสาร ๕๙ เรื่อง

(๕) ด้านสังคม ๑๒๐ เรื่อง

(๖) ด้านสาธารณสุข (ไม่มี)

(๗) ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ๑๗๕ เรื่อง

- การจัดทำเอกสารทางวิชาการ (ไม่มี)

๑.๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

- การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา

(๑) ร่างพระราชบัญญัติ ๓๒ เรื่อง

(๒) ญัตติ ๕ เรื่อง

(๓) กรอบการเจรจาตามมาตรา ๑๙๐/การประชุมร่วมของรัฐสภา ๓๘ เรื่อง

- การจัดทำฐานข้อมูลวิชาการ

(๑) ด้านการเมืองการปกครองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๑๓๘ เรื่อง

(๒) ด้านเศรษฐกิจ ๒๐๕ เรื่อง

(๓) ด้านเกษตร ๘๔ เรื่อง

(๔) ด้านคมนาคม การสื่อสาร ๕๘ เรื่อง

(๕) ด้านสังคม ๑๕๐ เรื่อง

(๖) ด้านสาธารณสุข ๑๕ เรื่อง

(๗) ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและพลังงาน ๑๑๙ เรื่อง

- การจัดทำเอกสารทางวิชาการ ๑ เรื่อง

๒. การดำเนินงานของกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๔**๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔**

- การจัดทำรายงานการวิจัย ๓ เรื่อง
- การจัดทำเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ๑๒ ฉบับ
- การจัดทำทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ ๘ ฉบับ
- การจัดทำบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา ๔๗ เรื่อง

๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓

- การจัดทำรายงานการวิจัย ๑ เรื่อง
- การจัดทำเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ๑๒ ฉบับ
- การจัดทำทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ ๒ ฉบับ
- การจัดทำบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา ๕๐ เรื่อง

บทที่ ๔

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี” เป็นการศึกษาเชิงเอกสาร โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ ๑) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ระบบสนับสนุนงานวิจัยงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างรัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี และ ๒) เพื่อศึกษาและเสนอแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยสนับสนุนงานวิชาการของรัฐสภาไทย ทั้งนี้ ผลของการศึกษาสามารถสรุปผลวิเคราะห์ผล และการเสนอข้อเสนอแนะได้ดังนี้

๔.๑ การสรุปผลการศึกษา

๔.๑.๑ การศึกษาระบบสนับสนุนงานวิจัยงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างรัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ในการศึกษาของรัฐสภาในเบื้องต้นของรัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีนั้นมีความแตกต่างในรูปแบบของรัฐสภาคือ ประเทศไทยเป็นรูปแบบรัฐสภาคู่ ประกอบด้วย สมาชิกผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ส่วนสาธารณรัฐเกาหลีเป็นรูปแบบสภาเดียว เรียกว่า สมาชิกแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ที่คล้ายคลึงกันคือ

(๑) อำนาจด้านการตรากฎหมาย โดยที่รัฐธรรมนูญทั้งประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีต่างได้บัญญัติไว้ว่า ในการเผยแพร่ร่างกฎหมาย การแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกกฎหมายให้เป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐสภาในการดำเนินการดังกล่าว

(๒) อำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินคือ การดูแลการปฏิบัติงานของรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร ด้วยวิธีการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ โดยรัฐสภาไทยนั้นสามารถตั้งกระทู้ถาม การขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติและการขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล อันอาจส่งผลให้รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งได้ ซึ่งอำนาจหน้าที่ดังกล่าวจะมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีคือ การอภิปรายตั้งกระทู้ถามต่อนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทนของรัฐบาลเพื่อรายงานการบริหารราชการแผ่นดิน แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ต่อที่ประชุมสภาแห่งชาติ

(๓) อำนาจในการให้ความเห็นชอบหรือให้ความยินยอมในเรื่องต่าง ๆ โดยรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีจะมีอำนาจให้ความยินยอมในการทำและให้สัตยาบันสนธิสัญญาระหว่างประเทศ การให้ความเห็นชอบในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีแผนการที่จะออกพันธบัตรแห่งชาติ การให้ความเห็นชอบคำสั่งฉุกเฉิน การเงินฉุกเฉิน การกระทำทางเศรษฐกิจ อำนาจหน้าที่ในการยกเลิกกฎอัยการศึก การให้ความยินยอมประธานาธิบดีในการนิรโทษกรรม การให้ความยินยอมในการประกาศสงคราม การส่งกำลังทหารไปยังต่างประเทศ หรือการให้กองกำลังต่างชาติตั้งอยู่ในอาณาเขตของสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนรัฐสภาไทยนั้น รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของแผ่นดินในกรณีต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา กล่าวคือ การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การสืบราชสมบัติ การประกาศสงคราม การทำหนังสือสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือ

เขตพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งไทยมีอำนาจอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศอำนาจในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

(๔) อำนาจในการถอดถอนบุคคลสำคัญในองค์กรต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด โดยรัฐสภา สาธารณรัฐเกาหลีนั้นได้ให้อำนาจในการปลด (Removal) นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีออกจากตำแหน่ง อำนาจในการถอดถอน (Impeachment) ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี ผู้บริหารในกระทรวง ผู้พิพากษาศาลรัฐธรรมนูญ ผู้พิพากษา กรรมการการเลือกตั้งและเจ้าหน้าที่รัฐอื่น ๆ ที่แต่งตั้งโดยกฎหมายออกจากตำแหน่ง สำหรับรัฐสภาไทยนั้นนอกจากจะมีอำนาจในการถอดถอนบุคคลที่มีอำนาจในองค์กรคล้ายกับรัฐสภา สาธารณรัฐเกาหลีแล้ว ได้แก่ การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงออกจากตำแหน่งในกรณีที่ถูกจัดต่อหน้าที่แล้ว รัฐธรรมนูญของไทยยังได้เพิ่มอำนาจในการสรรหาบุคคลในองค์กรต่าง ๆ โดยพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาเพิ่มเติมอีกด้วย

จากอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาดังกล่าวข้างต้น การที่สมาชิกรัฐสภาของทั้งรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีและรัฐสภาไทย จะสามารถดำเนินงานตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีหน่วยงานสนับสนุนทางวิชาการเพื่อให้บริการข้อมูลผลการศึกษาวิจัย งานวิชาการ รายงานเอกสารต่าง ๆ อันสามารถนำมาประกอบในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา ในการพิจารณาร่างกฎหมายเพื่อตราเป็นกฎหมายบังคับใช้ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินคือ การดูแลการปฏิบัติงานของรัฐบาล การให้ความเห็นชอบหรือยินยอมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ และการมีอำนาจในการถอดถอนหรือสรรหาบุคคลตำแหน่งสำคัญในองค์กรต่าง ๆ ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ หากสมาชิกรัฐสภาได้ปฏิบัติหน้าที่โดยขาดข้อมูลทางวิชาการที่มีคุณภาพสำหรับประกอบการตัดสินใจแล้วก็จะส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ความสำคัญของการให้บริการงานวิชาการ งานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนระบบงานนิติบัญญัติให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ดังนั้นทั้งรัฐสภาไทยจึงกำหนดให้มีสำนักวิชาการภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ส่วนรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้กำหนดให้มีหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service : NARS) ขึ้น ทั้งนี้ เพื่อได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบหน่วยงานการให้บริการงานวิชาการ งานวิจัยของรัฐสภาทั้ง ๒ ประเทศแล้วพบว่า มีประเด็นและรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

(๑) **ด้านโครงสร้างหน่วยงาน** จากโครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีแสดงให้เห็นว่า รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้ความสำคัญกับการบริการงานวิชาการ วิจัยเป็นอย่างมาก กล่าวคือ โครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีฐานะเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภาโดยแยกเป็นอิสระจากสำนักงานเลขาธิการสภาแห่งชาติ เช่นเดียวกับห้องสมุดสภาแห่งชาติ (National Assembly Library : NAL) และสำนักงบประมาณสภาแห่งชาติ (National Assembly Budget Office : NABO) ซึ่งต่างจากรัฐสภาไทยที่ได้กำหนดให้มีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนระบบงานรัฐสภาที่ขึ้น

ตรงต่อประธานรัฐสภา มีฐานะเป็นหน่วยงานระดับกรม ทั้งนี้ สำนักวิชาการ ในฐานะเป็นสำนักหลักที่ให้บริการ สนับสนุนงานวิชาการ งานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาถูกกำหนดให้มีสำนักวิชาการ ๒ สำนักโดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลทั้งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๑ สำนัก และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ๑ สำนัก

การแบ่งโครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) นั้น ประกอบด้วย ๓ สำนักวิจัย ๑ สำนักการจัดการและการวางแผน และที่ปรึกษา โดย ๓ สำนักวิจัยได้แบ่งขอบข่ายเนื้อหา การศึกษาเป็น ๓ ด้าน เพื่อให้ตอบสนองตามความต้องการของสมาชิกให้ครบถ้วนคือ (๑) ด้านการเมืองและการบริหาร โดยรับผิดชอบเกี่ยวกับการเมือง กิจกรรมงานรัฐสภา ด้านกฎหมายงานยุติธรรม การต่างประเทศ ความมั่นคงแห่งรัฐ และการบริหารรัฐกิจ ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดให้มีที่ปรึกษางานวิจัยด้านการเมืองและการบริหารคอยช่วยเหลือในการให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษา งานวิจัย การจัดทำหรือ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นที่อยู่ในกระแสความสนใจของสาธารณะ (Hot Issue) ตลอดจนการศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ ที่อาจมีผลเกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่ได้บังคับใช้หรืออยู่ใน ระหว่างกระบวนการตรากฎหมาย (๒) ด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยรับผิดชอบเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ทั้งจุลภาค มหภาค การคลังสาธารณะ การเงิน และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ การอุตสาหกรรมและ ทรัพยากร การจัดการที่ดิน การคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางทะเล (๓) ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยมี หน้าที่รับผิดชอบขอบข่ายงานด้านการศึกษาและวิทยาศาสตร์ การสื่อสาร การโทรคมนาคมและวัฒนธรรม ด้านความเสมอภาคเท่าเทียมทางเพศ การสาธารณสุข ด้านสวัสดิการและครอบครัว รวมถึงด้านสิ่งแวดล้อม และแรงงาน นอกจากนี้ ยังมีสำนักการจัดการและการวางแผนเพื่อทำหน้าที่ในการจัดการและดูแลงานด้าน ต่าง ๆ ภายในหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีการจัดการโครงสร้างและบริหารงานบุคคล ภายในองค์กร และการจัดเตรียมด้านงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการบริหารงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ภายใน หน่วยงาน โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มงานบริหารทั่วไป มีหน้าที่ดูแลด้านสวัสดิการ ระบบบำนาญ การบริหาร กิจการทั่วไป ด้านบัญชีและงานฝ่ายบุคคล และกลุ่มงานด้านประสานงาน และวางแผน มีหน้าที่ดูแลงาน วางแผน งบประมาณ การประชาสัมพันธ์ การตรวจสอบภายใน การฝึกอบรม งานข้อมูลข่าวสาร ความร่วมมือ กับหน่วยงานภายนอก กฎระเบียบและการรับแบบตอบรับหรือไต่ถามขอตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา

สำหรับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้นไม่ได้ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา แต่เป็นส่วนราชการที่มีภารกิจหลักในการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านวิชาการแก่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการและบุคคลในวงงานรัฐสภา โดยคำนึงถึงภารกิจในกระบวนการนิติ บัญญัติและกระบวนการตรวจสอบฝ่ายบริหารตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อให้ได้รับข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศที่มีความถูกต้อง ทันสมัย ช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการนิติบัญญัติ โดยสำนัก วิชาการมีการแบ่งส่วนราชการภายในเป็น ๘ กลุ่มงาน ได้แก่ กลุ่มงานบริหารทั่วไป กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ กลุ่มงานห้องสมุด กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา และกลุ่มงานพิพิธภัณฑสถานและจดหมายเหตุ จากการศึกษาการแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า กลุ่มงานที่มีหน้าที่สนับสนุนการให้บริการข้อมูล ทางวิชาการ งานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมาธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา โดยตรง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในกระบวนการนิติบัญญัติให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ กลุ่ม งานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ ได้แบ่ง

หน้าที่การปฏิบัติงานตามรายสาขาวิชาที่ครอบคลุมทั้งด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม โดยกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ รับผิดชอบในสาขาการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเมืองการปกครองของต่างประเทศ การอนุญาตตุลาการและสิทธิมนุษยชน ส่วนกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจในสาขาการพาณิชย์ การค้า การงบประมาณ การอุตสาหกรรม การเงินการคลัง การธนาคาร การลงทุน การประกันภัย การเกษตรและสหกรณ์ การคมนาคม และการสื่อสาร สำหรับกลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ รับผิดชอบด้านสังคมในสาขาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การสาธารณสุข การกีฬา การท่องเที่ยว การแรงงานและสวัสดิการสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและการพลังงาน และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนาจะรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิจัยในทุกสาขาทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติ สำหรับกลุ่มงานอื่น ๆ ของสำนักวิชาการ ได้แก่ กลุ่มงานบริหารทั่วไป กลุ่มงานห้องสมุด กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ และกลุ่มงานพิพิธภัณฑ์และจดหมายเหตุ จะมีส่วนช่วยในการสนับสนุนข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือจัดทำเอกสารวิชาการ รายงานการศึกษาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่สมาชิกร้องขอ หรือเป็นประเด็นที่อยู่ในกระแสความสนใจของสังคม (Hot issue)

(๒) ด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และค่านิยมขององค์กรเพื่อให้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานขององค์กรคือ ด้านวิสัยทัศน์ ได้กำหนดให้การพัฒนาองค์กรมุ่งเป็นองค์กรแห่งคลังสมอง (Think Tank) สำหรับการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ส่วนพันธกิจขององค์กรคือ มุ่งการศึกษาวิจัย จัดทำงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อระบบงานนิติบัญญัติ จัดทำกระบวนการนโยบาย เพื่อให้องค์กรตระหนักในการเสริมสร้างให้รัฐสภาแห่งชาติเป็นองค์กรสำหรับการขับเคลื่อนนโยบายระดับประเทศ โดยมีค่านิยมองค์กร (Core Values) ดังนี้

๑. การยึดหลักความเป็นกลาง โดยไม่เลือกปฏิบัติในการให้บริการงานวิชาการแก่สมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ต้องมุ่งการให้บริการแก่สมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน

๒. ความเป็นมืออาชีพ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการให้บริการงานวิชาการ งานวิจัยแก่สมาชิกต้องเป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ตนรับผิดชอบ เพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานงานวิชาการให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ อันเกิดจากบุคลากรของสำนักงานเอง

๓. มีความทันการณ์ การให้บริการงานวิชาการ งานวิจัยแก่สมาชิกนั้น นอกจากข้อมูลต้องมีความถูกต้องแม่นยำสามารถนำไปประกอบการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ความทันการณ์ของข้อมูลที่จะตอบสนองตามความต้องการของสมาชิกนั้น ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงเช่นกัน เนื่องจากอาจจะมีบางประเด็นที่อยู่ในกระแสความสนใจของสังคมในขณะนั้น ๆ จึงจะต้องให้บริการงานวิชาการหรือวิจัยภายในกรอบระยะเวลาที่จะสามารถนำงานวิชาการหรืองานวิจัยไปใช้ได้ทันที่

๔. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ การจัดทำรายงานการศึกษาวิจัยหรือเอกสารวิชาการตามที่สมาชิกร้องขอนั้น บุคลากรผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงจะต้องจัดทำข้อมูลที่มีความเป็นกลางปราศจากอคติของผู้จัดทำต่องานวิชาการนั้น ๆ เพื่อไม่ให้ข้อมูลที่จัดทำนั้นมีความโน้มเอียงทางใดทางหนึ่ง มุ่งศึกษาที่ต้องตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพียงอย่างเดียว

๕. มีความน่าเชื่อถือ การจัดทำงานวิชาการหรืองานวิจัยใด ๆ จุดมุ่งหมายสูงสุดคือ การที่สามารถนำงานวิชาการนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะนำไปใช้นั้นจะต้องมีความน่าเชื่อถือ มีการอ้างอิงของแหล่งที่มาชัดเจน ข้อมูลจะต้องเน้นการนำเสนอที่มีความเป็นวิชาการรองรับมิใช่ข้อคิดเห็นเพียงอย่างเดียวจากผู้จัดทำข้อมูลเท่านั้น

ส่วนสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ของสำนักว่า “เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการนำสมัย จิตใจให้บริการ สนับสนุนงานสถาบันนิติบัญญัติ” มีพันธกิจคือ พัฒนางานด้านวิชาการและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นศูนย์ข้อมูลวิชาการและการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง พัฒนาเป็นห้องสมุดดิจิทัล (Digital Library) และมีศูนย์วิทยรัฐสภา (Parliament Academic Center) ให้บริการสารสนเทศ พัฒนาพิพิธภัณฑ์เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการเมืองการปกครอง และพัฒนางานจดหมายเหตุให้เป็นแหล่งค้นคว้าเอกสารชั้นต้นด้านนิติบัญญัติ ร่วมกับการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialist)

(๓) ด้านอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ทั้ง ๒ หน่วยงานจะมีอำนาจหน้าที่ความใกล้เคียงกัน ซึ่งเห็นได้ว่าจะมุ่งเน้นการจัดทำเอกสารวิชาการและรายงานศึกษาวิจัยเพื่อบริการให้ได้ตามความต้องการของสมาชิก ทั้งนี้ หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหน่วยงาน มีดังนี้

- การให้บริการงานวิจัยหรือการศึกษาวิเคราะห์หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ตามที่สมาชิกรัฐสภาหรือกรรมาธิการร้องขอ จะดำเนินการศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชานั้น ๆ ของบุคลากรภายในองค์กร หรืออาจเป็นความร่วมมือการจัดทำเอกสารวิชาการหรือวิจัยกับคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ตลอดจนร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ภายในรัฐสภาแห่งชาติ เช่น สำนักหอสมุดรัฐสภาแห่งชาติ (NAL) สำนักงบประมาณสภาแห่งชาติ (NABO) ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพงานวิชาการให้มีข้อมูลที่หลากหลายจากแหล่งข้อมูลโดยตรง มีมาตรฐานงานมากยิ่งขึ้น สามารถนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงรูปธรรมได้อย่างแท้จริง

- หน้าที่ในการช่วยสนับสนุนฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินคือ ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะการศึกษาจากผลการบังคับใช้กฎหมายที่เสนอโดยฝ่ายบริหารว่าได้มีผลกระทบต่อสาธารณะอย่างไรบ้าง เพื่อจะนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนากฎหมายให้มีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งจะดำเนินการเป็นลักษณะรายงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับด้านกฎหมาย รวมถึงนโยบายการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของฝ่ายรัฐบาล นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความคิดเห็นสาธารณะเพื่อศึกษาความพึงพอใจและทัศนคติของประชาชนต่อกฎหมายที่ประกาศใช้แล้ว เพื่อจัดทำเป็นเอกสารรายงานประจำปี ในการติดตามการปฏิบัติงานด้านนโยบายและการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล โดยนำเสนอรัฐสภาแห่งชาติและเผยแพร่ต่อสาธารณชน

- การสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาให้เกิดประสิทธิภาพโดยผ่านกิจกรรม โครงการพัฒนาระบบงานนิติบัญญัติและด้านนโยบายด้วยการจัดสัมมนา เวทีอภิปรายร่วมในหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของสาธารณะ เพื่อเป็นการหารือแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นร่วมระหว่างสมาชิกรัฐสภา และข้าราชการ รวมถึงการจัดทีมวิจัยให้กับสมาชิกรัฐสภาเพื่อทำการศึกษาวิจัยและการให้บริการงานวิชาการด้านอื่น ๆ ตามที่สมาชิก

รัฐสภาร้องขอ เช่น การประสานงานกับนักวิจัยภายนอก การให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ที่ศึกษาวิจัยภายนอกที่ดำเนินการจัดทำรายงานการศึกษาเพื่อตอบสนองตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา

- การจัดพิมพ์และเผยแพร่เอกสารวิชาการและผลงานวิจัยประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติ

สำหรับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการงานวิชาการและวิจัยนั้น ประกอบด้วย กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา โดยกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ มีอำนาจหน้าที่คือ

- ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ จัดให้มีการวิจัยและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม

- ดำเนินการจัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา

- วิเคราะห์ เสนอความเห็น และการให้บริการทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ ข้าราชการและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

- รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ ข้อเท็จจริง โดยติดต่อประสานงานกับแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอก

- ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและญัตติ

- จัดทำเอกสารทางวิชาการ จุลสาร ข้อมูลพื้นฐาน เอกสารรวงงานรัฐสภาและวิเทศปริทัศน์

- บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ และญัตติให้กับสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล และคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน

- แปลเอกสารวิชาการในสาขาที่รับผิดชอบ (ภาษาไทย – ภาษาอังกฤษ) และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นและจะมีผลกระทบต่อประชาชน

- ดำเนินการจัดสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับงานวิจัย

- ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยและสนับสนุนนักวิจัยเพื่อพัฒนางานวิชาการด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง ตลอดจนดำเนินการให้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

- ดำเนินการประสานงานวิจัยกับสถาบันการวิจัยภายนอกที่เป็นองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน

- ดำเนินการรวบรวมผลงานวิจัยเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการ และการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสาร รวบรวมข้อมูลทางวิชาการและการวิจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองตามความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการ และหน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- บริการข้อมูลและเผยแพร่ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและจัดทำผลงานวิจัยเป็นรูปเล่มและพิมพ์เผยแพร่
- ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา ประสานงานและติดตามโครงการวิจัยต่าง ๆ รวมถึงปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

(๔) ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลงานวิชาการและงานวิจัย กระบวนการดำเนินงานในการให้บริการข้อมูลวิชาการและวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาตามที่ร้องขอ นั้น ลักษณะขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี และสำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีความคล้ายคลึงกัน โดยมี ๔ ขั้นตอนหลัก ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การแจ้งขอประสงค์เพื่อขอรับบริการ โดยหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะมีแบบฟอร์มให้กรอกคำร้องขอการใช้บริการ โดยผ่านช่องทางเว็บไซต์ของหน่วยงานสนับสนุนงานนิติบัญญัติของรัฐสภาแห่งชาติ (<http://nals.assembly.go.kr>) นอกจากนี้ ยังสามารถขอรับบริการทางโทรศัพท์และโทรสารได้เพิ่มเติมด้วย ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับรูปแบบการขอรับบริการข้อมูลวิชาการหรือข้อมูลวิจัยของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคือ การให้บริการด้วยทางโทรศัพท์และโทรสาร แต่จะมีช่องทางหนึ่งที่แตกต่างจากหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) คือ การมีศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศ (E-knowledge) ณ อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้ขอรับบริการข้อมูลวิชาการ ข้อมูลวิจัยได้โดยตรงจากเจ้าหน้าที่เนื่องจากอยู่ใกล้กับห้องประชุมรัฐสภา โดยจะต้องกรอกข้อมูลที่ต้องการโดยละเอียดพร้อมวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลวิชาการ ข้อมูลวิจัยไปใช้ประโยชน์ พร้อมทั้งวัน เวลา ที่ต้องการรับข้อมูล ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่คอยรับบริการและสอบถามเบื้องต้นเพื่อจะค้นคว้าข้อมูลได้ตรงตามความต้องการของสมาชิกมากที่สุด

ขั้นตอนที่ ๒ การรับเรื่องเพื่อมอบให้กับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงนั้น กลุ่มงานด้านการประสานงานและการวางแผนของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะมีหน้าที่รับใบคำร้องขอเพื่อมอบหมายงานแก่ทีมวิจัยที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ ทั้งด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคมสำหรับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น ผู้ที่จะรับเรื่องขอรับบริการข้อมูลจากสมาชิกรัฐสภาจะเป็นเจ้าหน้าที่จากกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ โดยตรงและเป็นผู้วินิจฉัย พิจารณาตรวจสอบรายละเอียดที่ระบุในใบขอใช้บริการทางวิชาการและสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทางวิชาการจากสมาชิกรัฐสภาเพื่อความชัดเจนและความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน หากเป็นคำร้องขอที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลงานวิจัยก็จะทำการประสานงานไปยังกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งจะรับผิดชอบการให้บริการข้อมูลงานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาโดยตรง ซึ่งหัวข้อหรือประเด็นที่อยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มงานใดตามที่ระบุในใบขอรับ

บริการข้อมูลทางวิชาการก็จะถูกส่งไปยังกลุ่มงานนั้น ๆ โดยตรง เพื่อทำการประสานกับผู้ขอรับบริการข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ ๓ การศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลวิชาการรายงานวิจัย หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) สาธารณรัฐเกาหลี เมื่อทางกลุ่มงานด้านการประสานงานและวางแผนได้พิจารณาเรื่องตามใบคำร้องขอจากสมาชิกรัฐสภาแล้ว เรื่องดังกล่าวจะถูกส่งไปยังสำนักวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรง ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดว่าข้อมูลที่สมาชิกร้องขอนั้นต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐ วันทำการ ซึ่งภายหลังที่ได้รับการร้องขอให้ดำเนินการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว สำนักวิจัยนั้น ๆ จะทำการหารือภายในสำนัก ระดมความคิดเห็นในการออกแบบวิธีการจัดทำรายงานวิจัยที่เน้นการจัดทำข้อมูลงานวิจัยหรือวิชาการที่มีเนื้อหาสั้น กระชับ และตรงประเด็น นอกจากนี้ยังมุ่งการจัดทำรายงานวิจัยหรือข้อมูลวิชาการให้มีคุณภาพ โดยจะขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในแต่ละสาขาจากหน่วยงานภายนอกร่วมดำเนินการศึกษาวิจัย ซึ่งจะทำให้ข้อมูลวิชาการหรือรายงานวิจัยมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์โดยตรงต่อสมาชิกรัฐสภาและกรรมการธิการ นอกจากนี้โครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ยังกำหนดให้มีที่ปรึกษางานวิจัยด้านการเมืองและการบริหารคอยให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง การบริหารและกฎหมาย เนื่องจากข้อมูลวิชาการ/รายงานวิจัยเรื่องดังกล่าวเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติโดยตรง จึงจำเป็นต้องมีที่ปรึกษาด้านนี้โดยเฉพาะ ส่วนการดำเนินงานจัดทำเอกสารวิชาการหรือรายงานวิจัยของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น เมื่อได้รับใบขอใช้บริการทางวิชาการจากสมาชิกรัฐสภาแล้ว จะแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชารับเรื่องและมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การค้นคว้าจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ในฐานข้อมูล การเก็บรวบรวมข่าว บทความ งานวิชาการจากหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์รัฐบาล วารสาร จุลสาร การสัมมนาทางวิชาการ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Internet) การติดต่อประสานงานขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจะได้นำข้อมูลวิชาการที่ได้จัดทำขึ้นเสนอให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากผ่านการตรวจสอบข้อมูลแล้ว จะทำการสำรองข้อมูลที่สมบูรณ์ในฐานข้อมูลตามหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องคือด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม หากสมาชิกรัฐสภามีความประสงค์ให้จัดทำรายงานการศึกษาในหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กลุ่มงานวิจัยและพัฒนาจะเป็นผู้รับผิดชอบโดยจะติดตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการจัดทำโครงร่างการศึกษาวิจัยในเบื้องต้น จากนั้นทำการศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ผลและสรุปผลตามรูปแบบมาตรฐานของการจัดทำเอกสารรายงานวิจัย แล้วจึงนำเสนอต้นฉบับรายงานการวิจัยต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของรายงานการวิจัย และอาจจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจอ่านซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเพื่อให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่อรายงานการศึกษาวิจัย ซึ่งทำให้รายงานวิจัยมีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำไปอ้างอิงประยุกต์ใช้ตามหลักอ้างอิงทางวิชาการได้ต่อไป

ขั้นตอนที่ ๔ การให้บริการงานวิจัย ข้อมูลวิชาการแก่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา สำหรับหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) นั้น เมื่อได้จัดทำข้อมูลวิชาการ งานวิจัยเรียบร้อยแล้ว จะได้นำเสนองานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภาและบุคคลในวงงานโดยผ่านระบบออนไลน์ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และยังได้จัดทำเป็นเอกสารรูปเล่มให้กับผู้ขอรับบริการโดยตรงอีก

ด้วย ซึ่งขั้นตอนนี้จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับการให้บริการงานวิชาการของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรคือ จะแจ้งผู้ขอรับบริการทราบทางโทรศัพท์ หรือการบริการส่งข้อความทางโทรศัพท์ (SMS) เพื่อดำเนินการจัดส่งข้อมูลตามความประสงค์ของผู้ขอใช้บริการตามช่องทางการรับข้อมูลที่ผู้รับบริการระบุไว้ในแบบฟอร์มใบขอรับบริการ ได้แก่ การให้บริการข้อมูลโดยจัดทำเป็นรูปเอกสาร สามารถรับได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศ (E-knowledge) หรือโทรสาร (Fax) และการให้บริการข้อมูลเป็นรูปเอกสารออนไลน์คือไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) พร้อมทั้งมีแบบประเมินความพึงพอใจในการได้รับบริการข้อมูลวิชาการงานวิจัย ทั้งในเชิงคุณภาพของผลผลิต และการได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนากระบวนการให้บริการงานวิจัยข้อมูลวิชาการอย่างต่อเนื่อง

(๕) ประเภทและการเผยแพร่เอกสารวิชาการและผลงานวิจัย ในส่วนของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และวิจัยในประเด็นที่อยู่ในกระแสสังคม รวมถึงการศึกษาทิศทาง แนวโน้มของงานด้านนิติบัญญัติและนโยบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจะจัดพิมพ์ในรูปแบบเอกสารและเผยแพร่ผลงานผ่านทางเว็บไซต์ www.nars.go.kr ทั้งนี้ประเภทของเอกสารวิชาการและผลงานวิจัยที่จัดทำโดยหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- จดหมายข่าว (Distribution Memoranda) เป็นลักษณะของเอกสารข่าวหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันโดยอยู่ในกระแสความสนใจของสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- รายงานสรุป (Issue Brief) เป็นการจัดทำบทสรุปและบทวิเคราะห์รายงานที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติและนโยบาย
- รายงานการศึกษาวิจัยของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นเอกสารรายงานวิจัยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่สมาชิกรัฐสภาหรือกรรมการให้ความสนใจ
- รายงานวิจัยเฉพาะด้าน (Field Survey Report) เป็นรายงานการศึกษาที่มุ่งศึกษาประเด็นที่ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนากฎหมาย ระเบียบหรือนโยบายด้านต่าง ๆ ที่ได้บังคับใช้ในปัจจุบัน
- รายงานการติดตามตรวจสอบ (Inspection Report) เป็นรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของฝ่ายบริหารโดยฝ่ายนิติบัญญัติ
- รายงานการศึกษาประเด็นแห่งปี (Issue Focus) เป็นลักษณะรายงานประจำปีที่ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ในกระแสความสนใจของสาธารณชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติและนโยบาย
- รายงานการศึกษาด้านนิติบัญญัติและนโยบาย (Legislation and Policy Studies) เป็นลักษณะวารสารทางวิชาการ เพื่อนำเสนอบทความด้านนิติบัญญัติ กฎหมาย และนโยบาย โดยจะเผยแพร่เป็นประจำทุก ๆ ๖ เดือน
- รายงานข้อมูลและงานวิจัย (Research and Information) เป็นลักษณะรายงานที่จัดทำขึ้นสำหรับสมาชิกรัฐสภา เนื้อหามีลักษณะเป็นข้อเท็จจริงของผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติ
- รายงานการศึกษาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหลัก เป็นรายงานการศึกษาด้านนโยบายเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับสมาชิกรัฐสภาในการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงงานนิติบัญญัติ ทำการเผยแพร่เป็นประจำทุกเดือน

- รายงานสถานการณ์ตัวชี้วัดของสาธารณรัฐเกาหลี เป็นรายงานสถานการณ์ตัวชี้วัดต่าง ๆ เพื่อให้เห็นถึงสถานะปัจจุบัน และความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ของสาธารณรัฐเกาหลี โดยใช้ศึกษาเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ด้วย

สำหรับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น การจัดทำเอกสารวิชาการเป็นการศึกษารวบรวม วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลประเด็นทางวิชาการ เพื่อนำเสนอข้อมูลทางวิชาการเฉพาะสาขา เช่น ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและอื่น ๆ ต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กรรมการธิการ หน่วยงานภายในและบุคคลในวงงานรัฐสภา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ตลอดจนสามารถใช้เอกสารวิชาการในการอ้างอิงต่อไป

ทั้งนี้ การจัดทำเอกสารวิชาการของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรสามารถแบ่งตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละกลุ่มงานคือ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ มีภารกิจหลักในการจัดทำเอกสารวิชาการ ๒ ประเภทคือ

- เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติในวาระแรก ยุติติ หรือเอกสารอื่นที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเป็นการรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ รวมถึงสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- การให้บริการข้อมูลทางวิชาการตามที่ได้รับการร้องขอจากสมาชิก (Order) ซึ่งจะเป็นเอกสาร ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายทั้งในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม

ส่วนกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา มีภารกิจหลักในการจัดทำเอกสารวิชาการ ๒ ประเภทคือ

- เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา (Research and Development Newsletter) เป็นวารสารรายเดือนที่นำเสนอบทสรุปงานวิจัย บทความที่น่าสนใจ สารระนำรู้ทั่วไป โดยเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ห้องสมุดรัฐสภา <http://lobrary2.parliament.go.th/ejournal/e-rdnews.html>

- บทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการธิการ (Summary of Research Studies for Members of Parliament and Committees) เป็นเอกสารเผยแพร่ประจำเดือน เพื่อสรุปรายงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับวงงานนิติบัญญัติทั้งสาขาการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ไว้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการธิการต่อไป

นอกจากนี้ บุคลากรของสำนักวิชาการ ยังสามารถจัดทำเอกสารอื่นที่นอกเหนือจากการจัดทำเอกสารทางวิชาการตามภารกิจหลักของแต่ละกลุ่มงานเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกวุฒิสภาและระบบงานนิติบัญญัติ ซึ่งการจัดทำเอกสารวิชาการสามารถแบ่งเป็น ๓ ประเภทหลักคือ

๑. เอกสารวิชาการทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐาน จุลสาร เอกสารในวงงานรัฐสภา วิเทศปริทัศน์ และประเด็นข่าวร้อน (Hot Issue)

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐาน (Backgrounders) หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่ทำการศึกษา รวบรวมประมวลเนื้อหาสาระ ลำดับเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือในประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่มีอยู่กระจัดกระจายตามแหล่งข้อมูลต่าง ๆ (Secondary Source) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ และ

เป็นการรวบรวมข้อมูลซึ่งอยู่กระจัดกระจายให้ความสะดวกในการสืบค้นและใช้ในการอ้างอิงทางวิชาการเฉพาะสาขาในเรื่องนั้น ๆ

๑.๒ จุลสาร (Mini Review) หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นโดยเน้นข้อมูลเชิงสถิติ ข้อเท็จจริง แล้วนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียงตามหลักวิชาการ

๑.๓ เอกสารในวงงานรัฐสภา (Parliamentary Document) หมายถึง เอกสารที่รวบรวมความเคลื่อนไหว ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงในแวดวงรัฐสภา ข้อมูลทางการเมืองการปกครอง รัฐธรรมนูญ และกฎหมายต่าง ๆ

๑.๔ วิเทศปริทัศน์ (Foreign Article Review) หมายถึง เอกสารที่มาจาก การแปลบทความต่างประเทศจากนิตยสาร วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ต่างประเทศเพื่อเผยแพร่แนวคิด ทักษะของต่างประเทศในเรื่องนั้น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย

๑.๕ ประเด็นข่าวร้อน (Hot Issue) หมายถึง เอกสารที่ทำการศึกษา รวบรวมข้อเท็จจริงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญและกำลังอยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป แล้วนำมาวิเคราะห์ เรียบเรียงตามหลักวิชาการ

๒. เอกสารวิชาการเฉพาะสาขา เป็นเอกสารทางวิชาการที่หน่วยงานจัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการเฉพาะสาขานั้น ๆ ให้ครอบคลุมทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

๓. รายงานการวิจัย ได้แก่ รายงานการศึกษาวิจัยที่สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดทำขึ้น แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ (๑) วิทยากร/นิตกร เป็นผู้กำหนดเลือกเรื่องที่ศึกษาเอง และ (๒) คณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภามอบหมายให้ดำเนินการศึกษาวิจัย

โดยสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้กำหนดคุณสมบัติของเอกสารวิชาการตามหลักสารสนเทศที่ดี (Management Information System : MIS) เพื่อนำมาเป็นกรอบในการพิจารณาคุณภาพของเอกสารทางวิชาการ ดังนี้

๑. ความเที่ยงตรง (Accuracy) โดยเอกสารวิชาการต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ต้องอาศัยการศึกษาจากข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์ เที่ยงตรง เป็นกลางมากที่สุด ให้มีการพิจารณาว่าเอกสารวิชาการฉบับนั้น ๆ มีเนื้อหาที่มีความครอบคลุม ครบถ้วนกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ

๒. ทันต่อความต้องการใช้ (Timeliness) ผู้รับผิดชอบจะต้องดำเนินการค้นคว้า สรุปวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลวิชาการให้ทันตามความต้องการของผู้ใช้บริการหรือเป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจภายในระยะเวลาที่กำหนด เช่น เป็นประเด็นที่บรรจุในระเบียบวาระของสมัยประชุมนั้น ๆ หรือเป็นประเด็นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการ เคยขอใช้บริการโดยข้อมูลที่น่ามาอ้างอิงประกอบในเอกสารต้องมีความทันสมัย

๓. ความสมบูรณ์ (Completeness) ผู้รับผิดชอบจะต้องดำเนินการศึกษา ค้นคว้าพร้อมทั้งสรุปประเด็นเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งนำเสนอบทวิเคราะห์หรือประเด็นข้อค้นพบจากงานวิจัยที่

เกี่ยวข้องเพื่อให้เอกสารวิชาการที่นำเสนอมีเนื้อหาสมบูรณ์ ครบถ้วน ตลอดจนมีการนำเสนอข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์

๔. ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ (Relevance) ผู้รับผิดชอบจะต้องสอบถามประเด็น/เรื่อง หรือเนื้อหาที่ผู้ขอรับบริการให้ความสนใจ โดยอาจรวบรวมข้อมูลจากสถิติการขอรับบริการ รวมทั้งมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้บริการหลังการให้บริการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดทำเอกสารวิชาการฉบับต่อไป

๕. สามารถตรวจสอบได้ (Verifiability) การคัดลอกหรือนำข้อมูลบางส่วนมาอ้างอิงในเอกสารวิชาการ/รายงานวิจัย ผู้จัดทำจะต้องมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูล (Resource) ที่น่าเชื่อถือได้ตามมาตรฐานสากล เพื่อให้ผู้สนใจสามารถสืบค้นหรือศึกษาข้อมูลในประเด็นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม กรณีที่มีความสนใจจะศึกษาต่อไป

๖. การใช้ภาษาโดยพิจารณาจากการที่ผู้เขียนควรเลือกใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ตรงตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน และมีการใช้ภาษาสม่ำเสมอ (Consistency) คือใช้ถ้อยคำหรือไวยากรณ์เดียวกันตลอดทั้งเล่ม รวมทั้งการแปลความหมายจากคำภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยสามารถตีความหมายให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจนทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

อีกทั้งจริยธรรมในการเขียนถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นตัวควบคุมความถูกต้องของผลงานวิชาการ โดยผู้รับผิดชอบจะต้องมีหลักมาตรฐานทางวิชาการ เพื่อให้การจัดทำเอกสารวิชาการ/รายงานวิจัยมีคุณภาพ โดยเริ่มจากการมีแหล่งข้อมูล (Resource) ที่ดีที่มาจากการศึกษารวบรวมจากเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ โดยมีการทบทวนวรรณกรรมที่ดี ถูกต้องจากแหล่งข้อมูลที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ซึ่งเปรียบเสมือนรากฐานที่สำคัญต่อการจัดทำเอกสาร โดยการอ้างอิงผลงานวิชาการของผู้อื่น ผู้เขียนควรระบุแหล่งที่มาของข้อมูลนั้น ๆ สำหรับการสืบค้นครั้งต่อไป และถือเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมที่สำคัญยิ่งต่อการนำผลงานของบุคคลอื่นมาใช้

(๖) ผลการดำเนินงาน จากการศึกษารายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) พบว่า มีการให้บริการงานวิชาการ งานวิจัย ตามที่สมาชิกร้องขอ (Research Requests Products) โดยแบ่งเป็นรายปี ดังนี้ พ.ศ. ๒๕๕๒ สถิติการให้บริการ ๔,๗๗๓ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐) พ.ศ. ๒๕๕๓ สถิติการให้บริการ ๔,๗๖๕ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐) และ พ.ศ. ๒๕๕๔ สถิติการให้บริการ ๔,๐๙๙ เรื่อง (ร้อยละ ๙๗.๑) ส่วนสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้นพบว่า พ.ศ. ๒๕๕๒ สถิติการให้บริการ ๑,๗๐๒ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐) พ.ศ. ๒๕๕๓ สถิติการให้บริการ ๑,๖๐๕ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐) พ.ศ. ๒๕๕๔ สถิติการให้บริการ ๑,๕๒๔ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐)

นอกจากนี้ ทั้ง ๒ หน่วยงานยังได้ดำเนินงานบริการวิชาการ/วิจัยด้านอื่น ๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนี้

๑. หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS)

- การจัดทำรายงานโดยแบ่งเป็นประเด็นหัวข้อสำหรับการอภิปรายประชุมสภาจำนวน ๑๐๕ เรื่อง การสรุปรายงานในเรื่องต่าง ๆ จำนวน ๑๐ เรื่อง รายงานการศึกษาวิจัยโดย NARS จำนวน ๑ เรื่อง รายงานประเภทอื่น ๆ จำนวน ๑๐ เรื่อง

- การจัดทำทสรุปรายงานส่วนบุคคลตามที่สมาชิกร้องขอ จำนวน ๕๔ เรื่อง
- การจัดทีมวิจัยเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๗ ทีม
- การจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายด้านต่าง ๆ จำนวน ๒๗ เรื่อง

๒. สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สามารถแบ่งการดำเนินงานบริการวิชาการ/วิจัยออกเป็น ๒ กลุ่มคือ

๒.๑ การดำเนินงานโดยกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ ดังนี้

- การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓๓ เรื่อง ญัตติ จำนวน ๒๕ เรื่อง และกรอบการเจรจาตามมาตรา ๑๘๐ การประชุมร่วมของรัฐสภา จำนวน ๒๖ เรื่อง
- การจัดทำฐานข้อมูลวิชาการด้านการเมืองการปกครองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๑๐๕ เรื่อง ด้านเศรษฐกิจ จำนวน ๒๔๒ เรื่อง ด้านเกษตร จำนวน ๔๑ เรื่อง ด้านคมนาคมการสื่อสาร จำนวน ๕๙ เรื่อง ด้านสังคม จำนวน ๑๒๐ เรื่อง ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและพลังงาน จำนวน ๑๗๕ เรื่อง

๒.๒ การดำเนินงานโดยกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ดังนี้

- การจัดทำรายงานการวิจัยจำนวน ๓ เรื่อง
- การจัดทำเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาจำนวน ๑๒ ฉบับ
- การจัดทำทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกรัฐสภาและกรรมการจำนวน ๘ ฉบับ
- การจัดทำบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาจำนวน ๔๗ เรื่อง

๔.๑.๒ แนวทางการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยงานสนับสนุนงานวิชาการงานวิจัยของรัฐสภาไทย

จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการทำหน้าที่ของหน่วยงานสนับสนุนงานบริการวิชาการงานวิจัย ต่อสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานนิติบัญญัติของรัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ทำให้ทราบถึงระบบงานรัฐสภาที่มีความแตกต่างกันระหว่างรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีที่เป็นลักษณะรัฐสภาเดี่ยว ขณะที่รัฐสภาไทยเป็นลักษณะรัฐสภาคู่ รวมถึงการให้บริการงานวิชาการ งานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภา โดยได้มีการศึกษาถึงอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ โครงสร้างของหน่วยงาน ผลการดำเนินงาน และลักษณะการให้บริการของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบและการหารูปแบบการทำงานที่เป็นเลิศ (Best Practice) โดยเสนอเป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการปฏิบัติงานของหน่วยสนับสนุนงานวิชาการ งานวิจัยของรัฐสภาไทยได้ดังนี้

(๑) **ด้านโครงสร้างและอำนาจหน้าที่** จากการศึกษาด้านโครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีแล้วเห็นว่า การตั้งเป็นหน่วยงานอิสระที่ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภาย่อมส่งผลให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวอย่างมาก อีกทั้งการแบ่งโครงสร้างของหน่วยงานเป็น ๓ สาขาหลักคือ ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้บริการงานทั้งวิชาการและวิจัย จะทำให้เกิดความชัดเจนในการให้บริการงานวิชาการและวิจัย เนื่องจากแต่ละทีมวิจัยภายใต้สำนักวิจัยทั้ง ๓ สาขามีการรวบรวมฐานข้อมูลทั้ง ๓ สาขาไว้ในแต่ละทีมทั้งฐานข้อมูลงานวิชาการและฐานข้อมูลงานวิจัย จึงทำให้ง่ายต่อ

การเรียกใช้ข้อมูลมากขึ้น ดังนั้น หากสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีการปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน โดยการตั้งสำนักวิจัยและวิชาการให้อยู่ภายใต้การกำกับต่อประธานรัฐสภาโดยตรง มีการแบ่งโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในแต่ละสาขางานอย่างละเอียดชัดเจน ก็จะทำให้การให้บริการงานวิชาการและงานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภามีความครอบคลุมและคล่องตัวมากขึ้น การให้โอกาส การศึกษางานวิจัยอย่างอิสระโดยรัฐสภาอาจอยู่ในบทบาท “ผู้ประสานงาน” ในการร่วมเป็นภาคีกับสถาบันวิจัย สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงฐานข้อมูลร่วมกัน การให้อำนาจและหน้าที่ในการปฏิบัติงานแก่เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานที่คล่องตัวมากขึ้น จะเป็นการช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานในการบริการงานวิจัยและงาน วิชาการได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการลดขั้นตอน การลดสายบังคับบัญชา ทำให้กระบวนการผลิตผลงานได้เร็วขึ้น เจ้าหน้าที่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานสามารถมีอำนาจตัดสินใจได้ในระดับหนึ่ง มีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน มากขึ้น ซึ่งหากทางสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ของงานด้านวิจัย โดยมีการยกระดับโครงสร้างจากเดิมคืออยู่ภายใต้การดูแลของสำนักวิชาการให้เป็นหน่วยงาน ระดับสำนักเช่นเดียวกับสำนักวิชาการนั้น จะต้องมีการคำนึงถึงว่าสำนักวิจัยที่จะดำเนินการจัดตั้งนั้น จะให้มี ฐานะเป็นหน่วยงานกลางที่ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภาหรืออยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานเลขาธิการสภา ผู้แทนราษฎร หรือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เนื่องจากประเทศไทยเป็นรูปแบบการปกครองแบบรัฐสภาคู่ ซึ่ง แตกต่างจากสาธารณรัฐเกาหลีที่เป็นระบบสภาเดียว จึงทำให้การจัดโครงสร้างและการแบ่งส่วนราชการภายใน ง่ายกว่าประเทศไทยโดยจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องดังกล่าวด้วย

(๒) ด้านบุคลากร บุคลากรถือเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร ดังนั้น การที่จะประเมิน ได้ว่า การบริหารจัดการองค์กรนั้นประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการบุคคล โดยเฉพาะการบริหารจัดการบุคคลที่ต้องยึดหลัก “Put the right man on the job” คือ การมอบหมายภารกิจงานที่เหมาะสมกับความถนัด ความเชี่ยวชาญต่อบุคคลนั้น ๆ ดังนั้น ใน ขั้นตอนแรกสำหรับการบริหารจัดการบุคลากรให้มีประสิทธิภาพคือ การสรรหาคัดเลือกบุคคลที่เข้ามาทำงานใน สายงานวิจัย วิชาการ ที่จะต้องมีองค์ความรู้ มีประสบการณ์ในงานวิจัยและวิชาการ ควรมีการศึกษาและจัดทำ มาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง (Job Description) ว่ามีรายละเอียดหรือมีลักษณะอย่างไร เพื่อที่จะให้สามารถ สรรหาบุคลากรได้ตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ ควรมีการวัดความสามารถและทักษะในด้านอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยและวิชาการ เช่น ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ ความรู้ทางภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น เพื่อสนับสนุนการค้นคว้างานวิจัย งานวิชาการให้มีความ หลากหลายและทันต่อบริบทตามกระแสโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ ระหว่างการปฏิบัติงานของบุคลากรควรมี การพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถของการทำงาน เช่น การฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับองค์ความรู้งานวิจัย เป็นต้น เนื่องจากเห็นว่า วิจัยเป็นองค์ความรู้ที่มีนวัตกรรม ใหม่อยู่เสมอ หากบุคลากรไม่ได้รับโอกาสในการศึกษาอบรมความรู้ใหม่ ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผลผลิต งานตามไปด้วย อีกทั้งยังควรมีการวัดผล ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ เป็นการวัดจุดแข็งจุดอ่อน และความสามารถของบุคลากร สามารถนำข้อดีไปพัฒนาบุคลากรให้มีความ สามารถในการปฏิบัติหน้าที่มากขึ้น มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานอยู่ ตลอดเวลา เพื่อสร้างความถนัดในสายงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปฏิบัติงานในสาขาการเมืองในประเทศควรมี ทักษะในสาขางานการเมืองระหว่างประเทศ ความมั่นคง การทูต ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นด้วย เป็นต้น เพราะว่าการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัย งานวิชาการของผู้คนที่ศึกษาไว้นั้น มีความจำเป็นที่จะต้อง

บูรณาการองค์ความรู้ที่หลากหลายสาขาเข้าด้วยกัน ให้ผลผลิตของงานมีลักษณะเป็นข้อมูลองค์รวมที่จะสามารถตอบสนองตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา กรรมการ และบุคลากรในวงงานนิติบัญญัติได้อย่างหลากหลายและครอบคลุมให้มากที่สุด

(๓) ด้านคุณภาพของงาน จากการศึกษางานที่รับผิดชอบของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเมื่อมีการจัดทำเอกสารวิชาการแล้ว จะมีการประสานงานที่ได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ จากสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละด้านสาขาในการให้ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่องานวิจัยและงานวิชาการนั้น ๆ ซึ่งเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) และสถาบันอุดมศึกษา จะทำให้คุณภาพของผลงานมีความเป็นมาตรฐานทางวิชาการมากขึ้น ซึ่งในการให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นนั้นเป็นความร่วมมือในรูปแบบการให้คำปรึกษาเป็นครั้งคราวหรือต่อประเด็นนั้น ๆ ไป มิใช่เป็นการแต่งตั้งผู้ตรวจอ่าน (Reader) ในทุก ๆ รายงานการศึกษาวิจัย จึงทำให้สามารถเผยแพร่ผลงานหรือการให้บริการงานวิจัยและงานวิชาการได้รวดเร็วและทันต่อความต้องการของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ดังนั้น สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจึงควรมีการสร้างเครือข่าย สร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อขอความร่วมมือจากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ในการเป็นที่ปรึกษางานทางวิจัยและงานวิชาการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก การส่งเสริมการปฏิบัติงานของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและผลิตผลงานให้มีประสิทธิผลนั้น สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำเป็นที่จะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานให้เกิดความคล่องตัว จากการที่ผู้ศึกษาได้เข้าร่วมสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ณ รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี พบว่า หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีการสนับสนุนให้นำอุปกรณ์เทคโนโลยีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้บุคลากรได้ใช้สำหรับการดำเนินงานค้นคว้าด้านวิจัยและวิชาการ ๑ คน ต่อ ๑ เครื่อง การมีระบบฐานข้อมูลที่ออนไลน์เพื่อเชื่อมต่อฐานข้อมูลของหน่วยงานระหว่างภาครัฐ สถาบัน อุดมศึกษา รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนอย่างกว้างขวาง มีพื้นที่ใช้สอยไว้เป็นมุมสำหรับค้นคว้าข้อมูลในแต่ละเฉพาะสาขาอยู่ภายในสำนักงาน รวมถึงสภาพพื้นที่การทำงานทางกายภาพของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ที่ใช้อาคารเดียวกันกับสำนักหอสมุดรัฐสภาแห่งชาติ (NAL) จึงทำให้ช่วยอำนวยความสะดวกต่อเจ้าหน้าที่ในการศึกษา สามารถสืบค้นข้อมูลได้รวดเร็ว มีความคล่องตัวในการทำงานยิ่งขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแล้วพบว่า ด้วยข้อจำกัดทางพื้นที่ของรัฐสภา (ดุสิต) จึงทำให้หน่วยงานย่อยภายในสำนักวิชาการต้องกระจายอยู่คนละพื้นที่กัน กล่าวคือ กลุ่มงานห้องสมุดตั้งอยู่ภายในบริเวณพื้นที่รัฐสภา (ดุสิต) ในขณะที่กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ ตั้งอยู่บนถนนประดิพัทธ์ เขตพญาไท จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินการสืบค้นข้อมูล ค้นคว้างานได้ทันต่อความต้องการใช้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่เพื่อบริการต่อสมาชิกรัฐสภา รวมถึงการมีอุปกรณ์เทคโนโลยีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ปฏิบัติงานการมีฐานข้อมูลที่ขาดความเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นข้อจำกัดด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะสนับสนุนต่อการให้บริการงานวิจัยและงานวิชาการแก่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภาทั้งสิ้น

ดังนั้น เมื่อรัฐสภาไทยได้มีโครงการการจัดตั้งอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ ณ บริเวณถนนทหาร (เกียกกาย) จึงควรมีการออกแบบโครงสร้างทางกายภาพของอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ให้มีความเหมาะสม และเอื้อต่อการสนับสนุนงานทางด้านวิจัยและวิชาการ กล่าวคือ ควรมีการจัดตั้งให้กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ตั้งอยู่บริเวณที่ใกล้เคียงกับห้องสมุดรัฐสภา มีการจัดสรรพื้นที่ใช้สอยภายในสำนักวิชาการอย่างเหมาะสม มีมุมแห่งการเรียนรู้เพื่อไว้ใช้สืบค้นข้อมูลด้านต่าง ๆ การมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านอุปกรณ์เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอต่อจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและการมีฐานข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหน่วยงานภายนอกเพื่อให้ง่ายต่อการสืบค้นต่อการเรียกใช้ข้อมูลในการให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการธิการ และบุคคลในวงงานรัฐสภาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทวิเคราะห์

การศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี” เป็นการศึกษเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของงานวิชาการโดยเฉพาะด้านการวิจัยที่จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศอย่างมาก เพราะในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า การวิจัยถือเป็นกิจกรรมพัฒนาปัญญาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่นุชนุชสำหรับนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิถีการดำรงชีวิตทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมให้ดีขึ้น การวิจัยได้มีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ถือเป็นศาสตร์สูงสุดในการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและด้านสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยที่ผ่านมาช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองไปได้อีกขั้นหนึ่ง และยังเป็นการสร้างรากฐานของการพัฒนาประชาชนในประเทศให้สามารถเข้าใจปัญหาของประเทศและร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าทุกประเทศต่างมีความพยายามให้มีการสนับสนุนงานวิจัยเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อเป็นนโยบายของรัฐต่อไป ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วต่างสนับสนุนงบประมาณสำหรับกาวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ประเทศตนเองกลายเป็นประเทศมหาอำนาจในอนาคต จากการศึกษาการสนับสนุนงบประมาณประเทศสำหรับการวิจัยระหว่างสาธารณรัฐเกาหลีกับประเทศไทยนั้น พบว่า สาธารณรัฐเกาหลีเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีความสำคัญกับการวิจัยอย่างมากโดยได้กำหนดค่าใช้จ่ายด้านงานวิจัยและพัฒนาซึ่งเทียบเป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของชาติ (Gross Domestic Product : GDP) อยู่ที่ร้อยละ ๓.๒๗ ถือเป็นอัตราที่สูงเป็นอันดับ ๒ ของประเทศในทวีปเอเชีย โดยที่ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศอันดับหนึ่งในการมุ่งส่งเสริมพัฒนางานวิจัย ได้กำหนดค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาสูงถึงร้อยละ ๓.๔๐ ในขณะที่ประเทศไทยเองกำหนดค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาเพียงร้อยละ ๐.๒๕ เท่านั้น จากความแตกต่างของการกำหนดงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาของแต่ละประเทศที่แตกต่างกันย่อมเป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่ส่งผลต่อระดับการพัฒนาในแต่ละประเทศ อาจเกิดเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา ด้วยเหตุนี้ การกำหนดเรื่องการวิจัยไว้ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และถือเป็นสิ่งที่รัฐบาลเมื่อได้เข้ามาบริหารประเทศตามมาตรา ๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้รัฐดำเนินการตรากฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามแนวนโยบาย

พื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง นอกจากนี้ มาตรา ๗๖ ยังกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อแสดงมาตรการและรายละเอียดของแนวทางในการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ทั้งนี้ การพัฒนาส่งเสริมงานวิจัยและงานวิชาการถือเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามหมวด ๕ แห่งรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่ ๔ ด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรมและส่วนที่ ๙ ด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและพลังงาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ภาครัฐทุกกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ต้องตระหนักถึงความสำคัญของงานวิจัยและพัฒนา โดยจะต้องมีโครงการ แผนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยด้วยเช่นกัน เพื่อให้แนวทางการพัฒนาประเทศเป็นไปตามทิศทางที่อยู่ภายใต้แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

รัฐสภาถือเป็นองค์กรหลักด้านนิติบัญญัติของประเทศ ดังนั้น งานด้านวิจัยและด้านวิชาการย่อมเข้าไปมีส่วนร่วมในการสนับสนุนงานรัฐสภาให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ โดยผ่านกลไกหลักในการขับเคลื่อนงานคือ สมาชิกรัฐสภา ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ปฏิบัติงานภายใต้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงขอจัดทำวิเคราะห์เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการเท่านั้น โดยหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีหน้าที่หลักอยู่ ๓ ด้านดังนี้

๑. การตรากฎหมาย คือ หน้าที่ในการออกพระราชบัญญัติ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกพระราชบัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญและการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายต่างๆ เพื่อให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย

๒. การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน คือ การสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหารด้วยวิธีการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้คือ การตั้งกระทู้ถาม การขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ และการขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล อันอาจส่งผลให้รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งได้

๓. การให้ความเห็นชอบโดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของแผ่นดินในกรณีต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา เช่น การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยประชุมสมัยสามัญของรัฐสภาก่อนครบกำหนดเวลา ๑๒๐ วัน การให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม เป็นต้น

จากหน้าที่หลักทั้ง ๓ ด้านของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวมานั้น เห็นได้ว่า การบริการงานวิจัยและงานวิชาการ สามารถสนับสนุนการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการตลอดจนบุคคลในวงงานนิติบัญญัติได้ ซึ่งขอบข่ายของสายงานวิจัยและงานวิชาการนั้นสามารถแบ่งออกเป็น ๑๐ สายงานที่ครอบคลุมทั้งวงงานนิติบัญญัติและการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการทั้ง ๓๕ คณะ ดังนี้

๑. การวิจัยด้านการเกษตร เกษตรกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจพื้นฐานของประเทศไทย โดยประชาชนทั่วประเทศประมาณร้อยละ ๖๐ อยู่ในภาคการเกษตร ซึ่งเป็นภาคสำคัญในการผลิตแหล่งอาหารและวัตถุดิบสำหรับภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การวิจัยด้านการเกษตรจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการผลิตสินค้าเพื่อใช้ภายในประเทศและสามารถส่งเป็นสินค้าออกไปขายในตลาดโลก เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร รวมทั้งทำให้ภาคอุตสาหกรรมการเกษตรขยายตัวเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมในประเทศของสาขาอุตสาหกรรมการเกษตรมีสัดส่วนสูงกว่าอุตสาหกรรมด้านอื่น จึงอาจกล่าวได้ว่า การวิจัยด้านการเกษตรมีส่วนสนับสนุนและเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยการวิจัยด้านการเกษตรสามารถสนับสนุนภารกิจงานของคณะกรรมการการส่งเสริมราคาผลิตผลเกษตรกรรมและคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

๒. การวิจัยด้านอุตสาหกรรม เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า ยารักษาโรค คอมพิวเตอร์ รถยนต์ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม นม อาหาร เป็นต้น จะมีบทบาทและมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะจะช่วยผลักดันให้ประเทศมีการพัฒนาก้าวไกลไปอย่างรวดเร็วและทันต่อความเจริญของนานาอารยประเทศ การวิจัยจะก่อให้เกิดการพัฒนาทางเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและผลักดันให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศบรรลุเป้าหมาย การวิจัยในภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญเป็นการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและประสิทธิภาพในการผลิตสินค้า การวิจัยจะช่วยเพิ่มสมรรถนะทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศ และสามารถนำรายได้มาสู่ประเทศมากขึ้น โดยการวิจัยด้านอุตสาหกรรมสามารถสนับสนุนภารกิจงานของคณะกรรมการอุตสาหกรรม

๓. การวิจัยด้านพลังงาน พลังงานถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจทุกสาขา เช่น สาขาการเกษตร อุตสาหกรรม คมนาคม ขนส่ง ก่อสร้าง การสาธารณสุข โภค ตลอดจนการพัฒนาสังคมเพื่อให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยในส่วนของพัฒนาอุตสาหกรรม การบริการ การคมนาคมและการขนส่งของประเทศจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานในรูปแบบต่าง ๆ ในเชิงพาณิชย์สูงถึงร้อยละ ๘๐ ของการใช้พลังงานของประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการดำเนินการวิจัยและพัฒนาการใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งการวิจัยเพื่อหาพลังงานทดแทนจากธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพและราคาถูกลงได้ รวมถึงช่วยแก้ปัญหาภาวะที่เกิดจากการใช้พลังงานฟอสซิล ซึ่งจะเป็นแนวทางช่วยให้เกิดการใช้พลังงานได้อย่างคุ้มค่า ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศและสามารถรองรับการผลิตสินค้าและบริการของประเทศ ก่อให้เกิดรายได้ภายในประเทศมากขึ้น ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการซื้อพลังงานจากต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศด้านการวิจัยด้านพลังงานโดยสามารถสนับสนุนภารกิจงานของคณะกรรมการการพลังงานได้

๔. การวิจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาประเทศโดยกระบวนการพัฒนาจากภาคการเกษตรสู่อุตสาหกรรมเท่าที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและมลภาวะของสิ่งแวดล้อมอันกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในประเทศและประชาคมโลก การวิจัยเพื่อแก้ไขพื้นที่ฟู อนุรักษ์ และพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งจำเป็นที่ประชาคมโลกได้ตระหนักถึงและประเด็นของความเสื่อมโทรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลายเป็นประเด็นสำคัญในการกีดกันทางการค้าต่อประเทศคู่ค้าต่าง ๆ ในตลาดโลก ที่จำเป็นจะต้องมีการป้องกันและแก้ไขให้เกิดคุณภาพอันเป็นที่ยอมรับได้ตามมาตรฐานสากล การศึกษาวิจัยเพื่อการป้องกันแก้ไขอนุรักษ์และคืนคุณภาพ

ให้แก่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น การศึกษาวิจัยด้านดังกล่าวจะสามารถสนับสนุนภารกิจงานของคณะกรรมการการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมวลมนุษย และการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยการใช้เทคโนโลยีระดับสูงในกรรมวิธีการผลิตเพื่อการค้า การส่งสินค้าออก ตลอดจนการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสามารถช่วยในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเฉพาะประเทศด้อยพัฒนาเพื่อสร้างผลผลิตที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ อาหาร สุขภาพ การศึกษาและที่อยู่อาศัย นอกจากนี้การวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังเป็นเครื่องชี้วัดความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและพลังอำนาจทางการเมืองระหว่างประเทศได้ การฝึกกำลังทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศต่าง ๆ ทำให้โลกเจริญก้าวหน้าขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการทหาร ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน ดังนั้น การศึกษาหรือจัดทำรายงานวิจัยด้านดังกล่าวจะสามารถสนับสนุนภารกิจงานของคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๖. การวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านโทรคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานและบริการโทรคมนาคม มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกสบายให้แก่ประชาชนในสังคม การวิจัยและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทำให้สามารถพัฒนาการคมนาคม การขนส่ง ระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐาน ตลอดจนเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในแง่การศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตและการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศได้อย่างดี นับเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ ในงานวิจัยด้านดังกล่าวจะสามารถสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการการสื่อสารและโทรคมนาคม

๗. การวิจัยด้านการแพทย์และสาธารณสุข การแพทย์และสาธารณสุขมีความสำคัญมากอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ การวิจัยด้านการแพทย์และสาธารณสุขจะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยของคนในประเทศให้ปลอดภัยจากโรคร้ายไข้เจ็บที่คุกคามชีวิตมนุษย์อยู่ตลอดเวลา การวิจัยด้านการแพทย์และสาธารณสุขยังช่วยในเรื่องการลดค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพจากโรคร้ายแรงบางอย่างและทดแทนผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่นำเข้าจากต่างประเทศได้ด้วย เช่น การวิจัยผลิตภัณฑ์และเวชภัณฑ์ที่ประเทศสามารถผลิตเองได้ การศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและเทคโนโลยีสาธารณสุข วัสดุดิบ เวชภัณฑ์ และยาต่าง ๆ เป็นต้น รวมทั้งการใช้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งในงานวิจัยด้านดังกล่าวจะสามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการสาธารณสุขต่อไป

๘. การวิจัยด้านคุณภาพชีวิตและสังคม งานวิจัยเกี่ยวกับองค์รวมของคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ในครอบครัวและเครือญาติ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรม จิตสำนึกที่เอื้อต่อการพัฒนาทั้งรูปแบบและกระบวนการที่เหมาะสมมีส่วนสำคัญในการผลักดันการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ ความเข้มแข็งของชุมชนที่ยั่งยืน การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ อย่างยั่งยืน เป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศให้พึ่งพาตนเองได้ และในขณะเดียวกันจะ

ก่อให้เกิดศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศได้ด้วย สำหรับงานวิจัยด้านนี้จะสามารถช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการแก้ไขปัญหานี้สินแห่งชาติ คณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย คณะกรรมการการคมนาคม คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้พิการ คณะกรรมการการพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา คณะกรรมการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม คณะกรรมการการแรงงาน คณะกรรมการการสวัสดิการสังคม และคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ

๙. การวิจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและการศึกษา การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพสูงสุด การวิจัยด้านความต้องการกำลังคนในสาขาต่าง ๆ และการปฏิรูปการศึกษาของคนทั้งในและนอกระบบเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนในสาขาต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักและการพัฒนาประเทศ เนื่องจากพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาได้แก่ตัวทรัพยากรมนุษย์เอง หากทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาจนถึงระดับขีดสูงสุดแล้ว การพัฒนาอื่นก็จะสามารถกระทำได้อย่างราบรื่น การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนและการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งยวดสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา โดยการวิจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของคนและการศึกษาจะช่วยสนับสนุนงานให้กับคณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา คณะกรรมการการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชนและการมีส่วนร่วมของประชาชน คณะกรรมการการศึกษา

๑๐. การวิจัยด้านการปกครองและกฎหมาย ระบบการเมืองการปกครองที่ล้ำสมัยจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ การวิจัยจึงมีบทบาทสำคัญที่จะเข้ามาช่วยในการพัฒนาหาแนวทางในการปฏิรูปการเมืองไทย การพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมือง การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ และการปฏิรูประบบบริหารราชการไทยให้มีประสิทธิภาพ ส่วนในด้านกฎหมายซึ่งถือว่าเกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบงานนิติบัญญัติ หากยังมีความล้าสมัย ช้าช้อน มีขั้นตอนการปฏิบัติมากมายและล่าช้า มีเนื้อหาสาระที่ไม่สมบูรณ์ ก็จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง การวิจัยจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะเข้ามาเพื่อพัฒนากฎหมายให้มีความทันสมัยและเป็นธรรมมากขึ้น ได้แก่ การวิจัยเพื่อการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ให้มีความเป็นธรรม ลดช่องโหว่ของกระบวนการยุติธรรมและกฎหมาย รวมทั้งการตรากฎหมายใหม่ ๆ เพื่อรองรับความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและบุคคล เช่น กฎหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจ กฎหมายเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพ กฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันจะเป็นพื้นฐานอันมั่นคงที่รองรับการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศอื่นได้ ซึ่งการศึกษาวิจัยด้านดังกล่าวจะสามารถสนับสนุนการดำเนินงานให้กับคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ คณะกรรมการกิจการชายแดนไทย คณะกรรมการการติดตามการบริหารงบประมาณ คณะกรรมการการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและยาเสพติด คณะกรรมการการต่างประเทศ คณะกรรมการการปกครอง คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการการทหาร คณะกรรมการการตำรวจ และคณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชนและกองทุน

จากขอบข่ายของสายงานทั้ง ๑๐ สาขานั้น สามารถอธิบายถึงความสำคัญและความจำเป็นของงานวิจัยที่มีต่อวงงานรัฐสภาไว้สำหรับเป็นงานวิชาการเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ของสมาชิกรัฐสภาและกรรมการได้ ทั้งนี้ เมื่อได้ศึกษาถึงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ผลการดำเนินงานของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เพื่อเทียบเคียงกับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของรัฐสภาไทย พบว่า ในด้านโครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีฐานะเทียบเท่าเป็นกรมที่ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งมีความแตกต่างกับสำนักวิชาการมีฐานะระดับกองที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ความคล่องตัวในการปฏิบัติงานการให้บริการงานวิจัยและงานวิชาการของเจ้าหน้าที่หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) สาธารณรัฐเกาหลีจึงมีความคล่องตัวกว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากระดับสายบังคับบัญชาของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) มีน้อยกว่าระดับสายบังคับบัญชาของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงสามารถดำเนินการให้บริการงานวิจัยและวิชาการต่อสมาชิกได้ง่าย นอกจากนี้ จากการศึกษาโครงสร้างของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) กับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น ในภาพรวมพบไม่ได้มีความแตกต่างกันมาก กล่าวคือ ได้มีการแบ่งประเภทสาขาการให้บริการงานวิจัยและวิชาการแบ่งออกเป็น ๓ สาขาหลัก ๆ คือ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ โครงสร้างของ NARS ยังได้มีที่ปรึกษางานวิจัยด้านการเมืองและการบริหารอีกด้วย มีหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและการบริหารโดยตรง จึงทำให้ผลผลิตของงานที่ออกมามีความเป็นมาตรฐานขึ้น ซึ่งแตกต่างกับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่แยกกลุ่มงานการให้บริการวิชาการแบ่งเป็น ๓ กลุ่มตามรายสาขา และมีกลุ่มงานวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นมาอีก ๑ กลุ่ม โดยที่ไม่มีที่ปรึกษาด้านวิจัยและวิชาการแต่อย่างใด เป็นการแบ่งความรับผิดชอบงานที่ชัดเจนคือ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ ทำหน้าที่ให้บริการงานข้อมูลวิชาการทั่วไป ส่วนกลุ่มงานวิจัยและพัฒนาทำหน้าที่ให้บริการงานด้านวิจัย ในขณะที่หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะให้บริการงานที่ครอบคลุมทั้งงานด้านวิจัยและงานด้านวิชาการ

สำหรับการศึกษาด้านอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) และสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้วด้านอำนาจหน้าที่โดยภาพรวมแล้วมีลักษณะการปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ การทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ จัดทำ ข้อมูลงานวิจัย งานวิชาการตามคำร้องขอของสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ การจัดทำเอกสารข้อมูลผลสำรวจ ข้อมูลต่าง ๆ ในกระบวนการนิติบัญญัติในประเด็นซึ่งเป็นที่สนใจของสาธารณะ แต่ทั้งนี้หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะมีอีกหน้าที่หนึ่งที่แตกต่างกับการทำหน้าที่ของบุคลากรสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คือ การจัดทีมวิจัย (Member's Research Groups) เพื่อสนับสนุนการให้บริการงานวิจัยต่อสมาชิกสภาแห่งชาติโดยตรง ซึ่งทำให้หน้าที่ดังกล่าวสามารถสนับสนุนภารกิจงานวิจัยและวิชาการตามความประสงค์ของสมาชิกรัฐสภาได้ทันทั่วถึง นอกจากนี้ จากการที่ผู้ศึกษาได้มีโอกาสในการเข้าร่วมสัมมนาวิชาการระหว่างประเทศ ณ รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น ผู้ศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคลากรเพื่อมาปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับงานบริการงานวิจัยและวิชาการโดยเฉพาะ พบว่า จากจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั้งสิ้น ๑๑๗ คน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕) กว่าร้อยละ

๗๕ ของจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดจบการศึกษาในระดับปริญญาเอก โดยเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญงานวิชาการงานวิจัยในแต่ละสาขาที่เกี่ยวข้องกันในสายงานที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ที่จะมาทำหน้าที่ในงานด้านวิจัยต้องมีประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านวิจัยมาก่อน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางภาษา และการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการรับสมัครบุคคลให้ทำงานกับหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) นั้น จะต้องมีเอกสารแสดงการวัดผลความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษคือ IELTS และ TOEFL ประกอบด้วย อีกทั้งจะมีการวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษาวิจัยและความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่าง ๆ ด้วย จึงทำให้การสรรหาของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ให้กับหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) เป็นบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับงานวิจัยและวิชาการในสาขาต่าง ๆ ทำให้คุณภาพของงานผลผลิตวิจัยและงานวิชาการที่มีไว้บริการสำหรับสมาชิกรัฐสภา มีคุณภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักวิชาการ ย่อมส่งผลให้การนำเอกสารวิชาการดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาของสมาชิกรัฐสภา มีความน่าเชื่อถือและสามารถอ้างอิงได้มากยิ่งขึ้น แต่สำหรับบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น พบว่า มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้กับกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา รวมทั้งสิ้น ๖๓ คน ซึ่งถือว่า มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีกว่ากึ่งหนึ่ง ส่วนคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั้งด้านงานวิจัยและงานวิชาการนั้น มาจากหลากหลายสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ โดยส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท สำหรับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าปฏิบัติงานในสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นการทดสอบความรู้เชิงวิเคราะห์ในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมโดยไม่มี การวัดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเฉพาะทางเท่าใดนัก ดังนั้น จึงอาจทำให้ได้บุคลากรที่ไม่มีความรู้ความสามารถทางสายงานวิจัยเท่าใด รวมถึงการไม่มีตำแหน่งนิติกรสำหรับกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ทั้ง ๆ ที่รัฐสภาเป็นองค์กรนิติบัญญัติของประเทศ ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดด้านศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานที่อาจขาดทักษะในความรู้เฉพาะสาขาวิชา ขาดความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลในการจัดทำรายงานผลการวิจัยเชิงลึกเพื่อให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภาตามที่ร้องขอ

ในด้านผลผลิตงานวิจัยและงานวิชาการจะเห็นว่า การให้บริการข้อมูลงานวิจัยและวิชาการต่อสมาชิกตามความประสงค์ถือเป็นภารกิจอันดับแรกๆ ที่ทั้งหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) สาธารณรัฐเกาหลี และสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่างให้ความสำคัญเหมือนกัน โดย การให้บริการงานวิจัยและงานวิชาการของหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) จะเป็นในรูปแบบของรายงานสรุปประเด็นการศึกษาเชิงลึกด้านต่าง ๆ เอกสารรายงานวิจัยเฉพาะด้านซึ่งจะเป็นเอกสารสำหรับบริการให้กับสมาชิกรัฐสภาตามความประสงค์ ส่วนสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น รูปแบบเอกสารประเภทหลัก ๆ ที่ให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภาได้แก่ เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) และการให้บริการข้อมูลตามความประสงค์ของสมาชิก (Order) สำหรับการให้บริการงานวิจัยภายใต้ความรับผิดชอบของกลุ่มงานวิจัยและพัฒนานั้น ส่วนมากมักจะเป็นการรวบรวมและสรุปรายงานวิจัยเพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกรัฐสภาและกรรมการเท่านั้น ส่วนการดำเนินการศึกษาวิจัยตามความประสงค์ของสมาชิกรัฐสภาและกรรมการนั้นค่อนข้างมีน้อยเนื่องจากการดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งค่อนข้างใช้ระยะเวลายาวนานในการศึกษา รวมทั้งข้อจำกัดด้านบุคลากรเกี่ยวกับความรู้เฉพาะทางของงานวิจัยแต่ละสาขาอีกด้วย นอกจากนี้ ทั้ง ๒ หน่วยงานยังได้มีการจัดทำเอกสารทางวิชาการและรายงานวิจัยประเภทต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อเป็นการสนับสนุนภารกิจงานของสถาบันนิติบัญญัติอีกด้วย กล่าวคือ หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ

(NARS) ได้มีการจัดทำรายงานประจำปี เป็นการติดตามตรวจสอบการบริหารงานและนโยบายของฝ่ายบริหาร (Inspection Report) ซึ่งถือเป็นรูปแบบการถ่วงดุลทางอำนาจ (Check and Balance) อีกช่องทางหนึ่งระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เพื่อที่จะได้ทราบผลการดำเนินงานของฝ่ายรัฐบาลว่า ในแต่ละปีได้มีการดำเนินงานตามนโยบายหรือแผนที่กำหนดไว้อย่างไรบ้าง นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ในลักษณะรายงานการศึกษางานด้านนิติบัญญัติ การจัดทำบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภา ตลอดจนการจัดทำรายงานตัวชี้วัดประเทศด้านต่าง ๆ ของสาธารณรัฐเกาหลีในภาพรวมอีกด้วย สำหรับสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้มีการจัดทำเอกสารประเภทต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นลักษณะเอกสารข้อมูลรายงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภา รวมถึงประเด็นหัวข้อที่กำลังอยู่ในความสนใจของสาธารณชน โดยแตกต่างกับการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ที่มีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารโดยออกมาในลักษณะรายงานประจำปี ซึ่งจะเป็ข้อมูลที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาในด้านการควบคุมตรวจสอบฝ่ายบริหารและสำหรับการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันจะเป็นกลไกหรือเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญและส่งผลถึงประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานในระบบรัฐสภาตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ การจัดทำเอกสารงานวิจัยงานวิชาการของทั้ง ๒ หน่วยงานได้มีการกำหนดมาตรฐานงานวิชาการที่มีลักษณะใกล้เคียงกันโดยหลักการ มีจุดประสงค์เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการสนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติและการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในส่วนของภารกิจการสนับสนุนงานวิชาการและงานวิจัยของทั้ง ๒ หน่วยงาน จึงได้มีแนวทางการจัดทำมาตรฐานงานวิชาการคือ เอกสารต้องมีความน่าเชื่อถือ มีความเที่ยงตรง มีการนำข้อมูลจากแหล่งที่น่าเชื่อถือมาอ้างอิงได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ การให้บริการข้อมูลงานวิชาการและงานวิจัยมีความทันการณ์ต่อความต้องการใช้ของบุคคลในวงงานรัฐสภา สามารถให้บริการได้ตรงต่อเวลา การยึดหลักความเป็นกลางคือ การให้บริการงานวิชาการและวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติต่อกันใดพรรคใด มีทัศนคติที่เป็นกลาง บุคลากรผู้ให้บริการต้องมีความเป็นมืออาชีพ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถสามารถให้บริการงานวิชาการและงานวิจัยในงานลักษณะงานเชิงลึกที่ครอบคลุมสาขานั้น ๆ ได้

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า การศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยและรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี” สามารถทำให้ได้ทราบถึงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ รูปแบบ ขั้นตอนกระบวนการให้บริการและผลผลิตงานจากการให้บริการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในลักษณะภาพรวมนั้นทั้งโครงสร้างภายใน อำนาจหน้าที่ ขั้นตอนการให้บริการของทั้ง ๒ หน่วยงาน มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันอย่างมาก แต่จะมีความแตกต่างในเรื่องของโครงสร้างโดยภาพรวมของรัฐสภาที่พบว่า หน่วยงานบริการด้านการวิจัยสภาแห่งชาติ (NARS) ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยตรงต่อประธานรัฐสภา โดยมีฐานะเป็นกรม ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีความคล่องตัวกว่าสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากมีการบริหารจัดการภายในหน่วยงานแบบครอบคลุมมากกว่าคือ ทั้งด้านการให้บริการงานวิชาการงานวิจัย การบริหารงานทรัพยากรบุคคล งานด้านนโยบายและแผน การจัดการงบประมาณขององค์กร เมื่อเทียบกับการปฏิบัติงานของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่มีฐานะเป็นกองจะพบว่าหน้าที่หลักของสำนักวิชาการคือ การดำเนินการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์จัดทำข้อมูล จัดทำเอกสารประกอบการพิจารณา การดำเนินการศึกษาวิจัยในด้านต่าง ๆ ตามที่สมาชิกรัฐสภาร้องขอ ส่วนงานในด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลจะมีสำนักบริหารงานกลางและสำนักพัฒนาบุคลากรเป็นผู้รับผิดชอบหลัก งานด้านนโยบายและแผนมีสำนักนโยบายและแผนเป็นผู้ดำเนินการ งานด้านงบประมาณมีสำนักการคลังและงบประมาณเป็น

ผู้รับผิดชอบโดยตรง จึงส่งผลต่อการปฏิบัติงานโดยภาพรวมที่ต้องอาศัยการบูรณาการการทำงานร่วมกันหลายสำนัก เพราะหากมีการกำหนดยุทธศาสตร์ แผนและนโยบายของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่สอดคล้องกับการสรรหาบุคลากรเพื่อมาปฏิบัติงานด้านวิชาการและงานวิจัย ย่อมทำให้คุณภาพการผลิตผลงานวิจัยและวิชาการลดลงไปด้วย ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณด้านวิชาการและวิจัยจะต้องมีความเพียงพอทั้งในเรื่องการผลิตผลงาน และการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและทักษะงานวิจัย เช่น การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของกรปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น เพราะหากขาดการบูรณาการการทำงานแบบเชื่อมโยงระหว่างสำนักอย่างแท้จริงก็จะไม่สามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรอันเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนองค์กรไปได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนางานสนับสนุนงานวิจัยงานวิชาการสำหรับให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภา กรรมการและบุคคลในวงงานรัฐสภาไทย นั้น ควรมีการหาแนวทางเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการงานวิชาการและงานวิจัยของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงโครงสร้างและหน้าที่ และการสร้างปัจจัยแวดล้อมอื่นที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ได้ด้วย ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานการให้บริการงานวิจัยงานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรรมการและบุคคลในวงงานนิติบัญญัติไว้ในวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ แล้ว

๔.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

๑. สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในการสนับสนุนงานวิจัย งานวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรรมการและบุคคลในวงงานรัฐสภา ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับรัฐสภาประเทศอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นการศึกษาหาข้อดี ข้อด้อยของการให้บริการงานวิชาการและงานวิจัยแก่สมาชิกรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ทั้งนี้จะต้องมีการคำนึงถึงรูปแบบการปกครองและระบบรัฐสภาของแต่ละประเทศด้วย โดยควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบของรัฐสภาต่างประเทศที่มีคุณลักษณะคล้ายกับระบบรัฐสภาไทย ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการศึกษาในบริบทที่มีความคล้ายคลึงกัน เนื่องจากเห็นว่าในการศึกษาคั้งนี้ ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีนั้น เป็นระบบรัฐสภาเดี่ยว ซึ่งมีความแตกต่างกับระบบรัฐสภาไทยที่เป็นรัฐสภาคู่ ดังนั้น ในการศึกษาเพื่อที่จะหาแบบอย่างที่ดี (Best Practice) สำหรับการพัฒนาการให้บริการงานวิชาการงานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภา จึงควรมีการสำรวจรูปแบบหรือระบบรัฐสภาแต่ละประเทศในเบื้องต้นก่อนที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบในคราวต่อไป

๒. การพัฒนาระบบรัฐสภาไทยให้เทียบเท่ากับระบบรัฐสภาของต่างประเทศที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นต้นแบบของการปกครองรูปแบบรัฐสภา อย่างประเทศอังกฤษ หรือประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมืองสูง และมีความเป็นประชาธิปไตยอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น การศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนงานวิชาการงานวิจัยต่อสมาชิกรัฐสภา จึงไม่อาจเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่จะช่วยพัฒนาระบบรัฐสภาไทยให้ดีขึ้นได้ จำเป็นต้องมีปัจจัยอื่นเกี่ยวข้องที่จะช่วยให้ระบบรัฐสภาไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือมีทิศทางในการพัฒนาที่ดีขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษางานด้านอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องในระบบงานรัฐสภาและควรเป็นลักษณะงานที่มีความจำเป็นในการใช้ข้อมูลงานวิชาการและวิจัยประกอบด้วย เช่น ระบบคณะกรรมการ การจัดการด้านข้อมูลสารสนเทศ การบริหารจัดการงานประชุมรัฐสภา กระบวนการตรากฎหมาย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ณรงค์ โพธิ์พฤคนันท์. (๒๕๕๑). **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท จำกัด.
- นทีทอง (นามแฝง). (๒๕๕๕). **ประเทศไทยให้ความสำคัญกับงานวิจัยแค่ไหน**. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://webboard.sanook.com/forum/?topic=3604081>.
- บุญเจ็ด โสภณ. (๒๕๕๔). **คู่มือปฏิบัติงานวิจัยเบื้องต้นสำหรับการทำวิจัย**. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://www.nrru.ac.th/rdi/km/wp-content/uploads/2011/08/sim2.pdf>.
- ปีพมา สุปก่าปิง. (๒๕๕๓). **รัฐสภาและระบบงานสนับสนุนการทำงานของรัฐสภา : ศึกษาเปรียบเทียบไทยและสาธารณรัฐเกาหลี**. กรุงเทพฯ : ส เจริญการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๔๖). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๕). **การแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี**. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก http://www.cabinet.thaigov.go.th/bb_main01.htm
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ กลุ่มงานกิจการพิเศษ. (๒๕๔๕). **รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี**. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๓). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐**. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๕). **ระบบงานรัฐสภา ๒๕๕๕**. กรุงเทพฯ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **แนะนำสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_news.php?nid=2419, (ม.ป.ป.).
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๔). **คู่มือการให้บริการข้อมูลทางวิชาการ**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (เอกสารตีพิมพ์เผยแพร่)
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (๒๕๕๕). **คู่มือมาตรฐานการจัดทำเอกสารวิชาการ**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (เอกสารตีพิมพ์เผยแพร่)
- สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **อำนาจหน้าที่ของสำนักวิชาการ**. [ออนไลน์]. วันที่ค้นข้อมูล ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://library2.parliament.go.th/struc.html>, (ม.ป.ป.).
- สำนักศาลรัฐธรรมนูญ. (๒๕๔๙). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

National Assembly Research Service. **National Assembly Research Service (NARS)**. Seoul : National Assembly Research Service, (n.d.).

National Assembly Research Service. (2011). **The 2nd International Seminar for Parliamentary Research Service in Asia (November 2nd, 2011)**. Seoul : National Assembly Research Service.

National Assembly Research Service. **About NARS**. [online]. Retrieved July 10, 2012, from <http://nars.go.kr/english/about>, (n.d.).

National Assembly Research Service. (2012). **The 3rd International Seminar for Parliamentary Research Service in Asia (June 27, 2012)**. Seoul : National Assembly Research Service.

The National Assembly of the Republic of Korea. **Introduction and members**. [online]. Retrieved July 10, 2012, from http://korea.na.go.kr/int/org_01.jsp?leftid=A4, (n.d.).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางเปรียบเทียบหน่วยงานการให้บริการ
งานวิชาการงานวิจัยของรัฐสภา
สาธารณรัฐเกาหลีและรัฐสภาไทย

ตารางเปรียบเทียบหน่วยงานการให้บริการงานวิชาการ งานวิจัย ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี และรัฐสภาไทย

รายละเอียด	รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	รัฐสภาไทย
๑. ระเบียบรัฐสภา	รัฐสภาเดี่ยว	รัฐสภาคู่
๒. ชื่อหน่วยงาน	หน่วยงานบริการด้านกรวิจัยสภาแห่งชาติ (The National Assembly Research Service : NARS)	กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ และกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา
๓. โครงสร้าง	<p>มีฐานะเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อประธานรัฐสภา แยกเป็นอิสระจากสำนักงานเลขาธิการสภาแห่งชาติ ประกอบด้วย ๓ สำนักวิจัย ๑ สำนักการจัดการ และการวางแผน โดย ๓ สำนักวิจัยได้แบ่งขอบข่ายเนื้อหาการศึกษาเป็น ๓ ด้านคือ ๑) ด้านการเมืองและการบริหาร</p> <p>รับผิดชอบเกี่ยวกับการเมือง กิจการงานรัฐสภา กฎหมายงานยุติธรรม การต่างประเทศ ความมั่นคงแห่งรัฐ และการบริหารรัฐกิจ โดยกำหนดให้มีที่ปรึกษางานวิจัยด้านการเมืองและการบริหารคอยให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะ ๒) ด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม</p> <p>รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจมหภาค การคลังสาธารณะ การเงิน การแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ อุตสาหกรรม การจัดการที่ดิน การคมนาคมขนส่งทั้งทางบกและทางทะเล ๓) ด้านสังคมและวัฒนธรรม มีหน้าที่รับผิดชอบการศึกษาศาสตร์ การสื่อสาร โทรคมนาคม วัฒนธรรม ความเท่าเทียมทางเพศ การสาธารณสุข สวัสดิการและครอบครัว สิ่งแวดล้อมและแรงงาน นอกจากนี้ ยังมีสำนักการจัดการและการวางแผน ทำหน้าที่ในการจัดการ การบริหารงานบุคคล ทำแผนกิจกรรมดูแลงบประมาณภายในองค์กร</p>	<p>มีฐานะหน่วยงานระดับกองที่สังกัดสำนักวิชาการ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร โดยกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ รับผิดชอบในสาขาการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การเมืองการยุติธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเมืองการปกครองของต่างประเทศ การอนุญาตตุลาการและสิทธิมนุษยชน กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ รับผิดชอบในสาขาการพาณิชย์ การค้า งบประมาณ อุตสาหกรรม การคลัง การคมนาคม การลงทุน การประกันภัย การเกษตรและสหกรณ์ การคมนาคม และการสื่อสาร กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ รับผิดชอบด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การสาธารณสุข การกีฬา การท่องเที่ยว แรงงานและสวัสดิการสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ส่วนกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา รับผิดชอบเกี่ยวกับงานวิจัยทุกสาขา ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการงานนิติบัญญัติ</p>
๔. วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์	<p>วิสัยทัศน์องค์กร คือ กำหนดให้การพัฒนาองค์กรมุ่งเป็นองค์กรแห่งคลังสมอง (Think Tank) สำหรับกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม พันธกิจองค์กรคือ มุ่งการศึกษา</p>	<p>ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของสำนักวิชาการคือ เป็นศูนย์ข้อมูลแห่งการเรียนรู้ ยึดหลักธรรมาภิบาล วิชาการนำสมัย จิตใจให้บริการ สนับสนุนงานสถาบันนิติบัญญัติ โดยมีพันธกิจคือ การพัฒนางาน</p>

รายละเอียด	รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	รัฐสภาไทย
	<p>วิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อระบบงานนิติบัญญัติ จัดทำกระบวนการด้านนโยบาย เพื่อเสริมสร้างให้รัฐสภาแห่งชาติเป็นองค์กรสำคัญสำหรับรับขับเคลื่อนนโยบายระดับประเทศ โดยมีค่านิยมองค์กร (Core Values) ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การยึดหลักความเป็นกลาง ๒. มีความเป็นมืออาชีพ ๓. มีความทันสมัย ๔. สอดคล้องกับความต้องการ ๕. มีความน่าเชื่อถือ 	<p>ด้านวิชาการและบริการใหม่คุณภาพมาตรฐาน เป็นศูนย์ข้อมูลวิชาการ และการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง พัฒนาเป็นห้องสมุดดิจิทัล (Digital Library) และมีศูนย์วิทยรัฐสภา (Parliament Academic Center) ให้บริการสารสนเทศ พัฒนาพิพิธภัณฑ์ เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการเมืองการปกครอง และพัฒนางานจดหมายเหตุ ให้เป็นแหล่งค้นคว้า เอกสารชั้นต้นด้านนิติบัญญัติ ร่วมกับการพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialist)</p>
<p>๕. หน้าที่ความรับผิดชอบ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้บริการงานวิจัยหรือการศึกษาคณะที่หัวข้อเรื่องต่าง ๆ ตามที่สมาชิกร้องขอ ๒. ช่วยสนับสนุนข้อมูลให้ฝ่ายนิติบัญญัติในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ๓. สนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภา โดยผ่านกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เช่น การจัดเสวนา การจัดเวทีอภิปราย ๔. จัดพิมพ์และเผยแพร่เอกสารวิชาการและผลงานวิจัยประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบงานนิติบัญญัติ 	<p>กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ จะมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่คล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างตามการแบ่งสาขาวิชาการ กล่าวคือ มีหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำข้อมูลและข้อเสนอแนะทางวิชาการตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภา ส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร และบุคคลในวงงานรัฐสภา วิเคราะห์เสนอความเห็นและให้บริการทางวิชาการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติของสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร คณะกรรมการวิชาการข้าราชการและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ ข้อเท็จจริง โดยติดต่อประสานงานกับแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอก และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประกอบการประชุมสภาฯ และรายงานนิติบัญญัติ และยุติ จัดทำเอกสารทางวิชาการ จุลสาร ข้อมูลพื้นฐาน เอกสารวงงานรัฐสภา และเว็บไซต์ฯ บรรยายสรุปข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ</p>

รายละเอียด	รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	รัฐสภาไทย
		<p>และปฏิบัติให้กับสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล และคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน แปลเอกสารวิชาการในสาขาที่รับผิดชอบ และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>สำหรับกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัยประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองที่เกิดขึ้น หรือคาดว่าจะเกิดขึ้น และจะมีผลกระทบต่อประชาชน ดำเนินการจัดสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับงานวิจัย ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย และสนับสนุนนักวิจัยเพื่อพัฒนางานวิชาการด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนดำเนินการให้มีการนำผลงานวิจัยมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ดำเนินการประสานงานวิจัยกับสถาบันการวิจัยภายนอก ที่เป็นองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ดำเนินการรวบรวมผลงานวิจัย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการธิการ และการปฏิบัติงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการศึกษา ค้นคว้าเอกสารรวบรวมข้อมูลทางวิชาการ และการวิจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองตามความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการธิการ และหน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร บริการข้อมูลและเผยแพร่ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภา และจัดทำผลงานวิจัยเป็นรูปแบบ</p>

รายละเอียด	รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	รัฐสภาไทย
๖. ขั้นตอนการให้บริการข้อมูลงานวิชาการและงานวิจัย	<p>ขั้นตอนที่ ๑ สามารถกรอกแบบฟอร์มคำร้องการให้บริการ ผ่าน ๓ ช่องทางคือ ทางเว็บไซต์ทางโทรศัพท์และทางโทรศัพท์ต้น</p> <p>ขั้นตอนที่ ๒ กลุ่มงานด้านการประสานงานและการวางแผน มีหน้าที่รับใช้คำร้องขอเพื่อมอบหมายงานแก่ทีมวิจัยที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ จัดทำข้อมูลทางวิชาการหรืองานวิจัยตามที่ได้รับมอบหมายโดยให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐ วัน</p> <p>ขั้นตอนที่ ๔ การให้บริการงานวิชาการ โดยนำเสนอต่อสมาชิกรัฐสภาผ่านระบบออนไลน์ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และจัดทำเป็นเอกสารรูปเล่มสำหรับผู้ขอรับบริการโดยตรง</p>	<p>และพิมพ์เผยแพร่ ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา ประสานงาน และติดตามโครงการวิจัยต่าง ๆ และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>ขั้นตอนที่ ๑ สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการหรือบุคคลในวงงานที่เกี่ยวข้อง สามารถขอรับบริการด้วยตนเองได้ที่ศูนย์บริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge) รวมถึงช่องทางอื่นคือ ทางโทรศัพท์และทางโทรสาร</p> <p>ขั้นตอนที่ ๒ บุคลากรจากกลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ จะเป็นผู้รับไปร้องขอโดยตรง และเป็นผู้อนุมัติว่าเรื่องที่ขอรับบริการกลุ่มงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ หากมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยจะถูกร้องเรื่องไปยังกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา</p> <p>ขั้นตอนที่ ๓ เมื่อได้รับไปร้องขอแล้วจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อมอบหมายงานให้บุคลากรที่งานให้บริการวิชาการ และงานวิจัย</p> <p>ขั้นตอนที่ ๔ ดำเนินการจัดส่งข้อมูลให้แก่ผู้ขอใช้บริการ ทั้งในรูปแบบเอกสารและไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ ยังมีแบบประเมินความพึงพอใจในการขอรับบริการข้อมูลวิชาการ สำหรับนำไปปรับปรุงคุณภาพผลงานต่อไป</p>
๗. ประเภท เอกสารวิชาการ และผลงานวิจัย	<p>เอกสารวิจัยและผลงานวิชาการจะถูกจัดพิมพ์ในรูปแบบเอกสารและเผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์ www.nar.go.kr โดยมีประเภทเอกสารต่าง ๆ คือ</p> <p>- จดหมายข่าว (Distribution Memoranda)</p>	<p>กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ มีภารกิจหลักในการจัดทำเอกสาร ๒ ประเภทคือ ๑) เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) และ ๒) การให้ข้อมูลทางวิชาการตามที่ได้รับร้องขอจากสมาชิก (order) ส่วนกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา จะจัดทำ</p>

รายละเอียด	รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	รัฐสภาไทย
	<ul style="list-style-type: none"> - รายงานสรุป (Issue Brief) - รายงานผลการศึกษาวิจัยด้านต่าง ๆ - รายงานวิจัยกฎหมายเฉพาะด้าน (Field Survey Report) - รายงานการติดตามตรวจสอบ (Inspection Report) - รายงานการศึกษาประเด็นแห่งปี (Issue Focus) - รายงานการศึกษาด้านนิติบัญญัติและนโยบาย (Legislation and Policy Studies) - รายงานข้อมูลและวิจัย (Research and Information) - รายงานการศึกษาด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายหลักแห่งชาติ - รายงานสถานการณ์ตัวชี้วัดของสาธารณรัฐเกาหลี 	<p>เอกสาร ๒ ประเภทคือ ๑) เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา และ ๒) บทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการอื่น นอกจากนี้ บุคลากรของสำนักวิชาการยังสามารถจัดทำเอกสารอื่นนอกเหนือจากการจัดทำเอกสารทางวิชาการตามภารกิจหลักของแต่ละกลุ่มงานคือ</p> <p>๑) เอกสารวิชาการทั่วไป ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐาน จุลสาร เอกสารในวงงานรัฐสภา วิเทศน์ปริทัศน์ และประเด็นข่าวร้อน</p> <p>๒) เอกสารวิชาการเฉพาะสาขา</p> <p>๓) รายงานการวิจัย</p>
<p>๘. ผลการดำเนินงาน</p>	<p>สถิติการให้บริการข้อมูลทางวิชาการและงานวิจัยตามปี พ.ศ. มีดังนี้</p> <p>๑. พ.ศ. ๒๕๕๒ สถิติการให้บริการ ๔,๗๗๓ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐%)</p> <p>๒. พ.ศ. ๒๕๕๓ สถิติการให้บริการ ๔,๗๖๕ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐%)</p> <p>๓. พ.ศ. ๒๕๕๔ สถิติการให้บริการ ๔,๐๙๔ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐%)</p> <p>นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้จัดทำเอกสาร ทำข้อมูลวิชาการ และวิจัยประเภทอื่น ๆ คือ ๑) จัดทำรายงานสำหรับการอภิปรายประชุมสภา ๑๐๕ เรื่อง ๒) การจัดทำสรุปรายงาน ๑๐ เรื่อง ๓) จัดทำรายงานที่วิจัย ๑ เรื่อง ๔) รายงานประเภทอื่น ๆ ๑๐ เรื่อง</p>	<p>สถิติการให้บริการข้อมูลทางวิชาการและงานวิจัยตามปี พ.ศ. มีดังนี้</p> <p>๑. พ.ศ. ๒๕๕๒ สถิติการให้บริการ ๑,๗๐๒ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐%)</p> <p>๒. พ.ศ. ๒๕๕๓ สถิติการให้บริการ ๑,๖๐๕ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐%)</p> <p>๓. พ.ศ. ๒๕๕๔ สถิติการให้บริการ ๑,๕๒๔ เรื่อง (ร้อยละ ๑๐๐%)</p> <p>นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑, ๒ และ ๓ ได้จัดทำเอกสารอื่นตามภารกิจหลักคือ ๑) การจัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๓๓ เรื่อง อนุมัติจำนวน ๒๕ เรื่อง และกระบวนการเจรจา</p>

รายละเอียด	รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี	รัฐสภาไทย
	<p>๕) จัดทำบทสรุปรายงานส่วนบุคคล ๕๔ เรื่อง ๖) จัดทำวิจัยเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภา ๗ ทีม ๗) จัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายด้านต่าง ๆ ๒๗ เรื่อง</p>	<p>ตามมาตรา ๑๕๐ การประชุมร่วมของรัฐสภา จำนวน ๒๖ เรื่อง</p> <p>๒) การจัดทำฐานข้อมูลวิชาการด้านการเมืองการปกครองทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๑๐๕ เรื่อง ด้านเศรษฐกิจ จำนวน ๒๔๒ เรื่อง ด้านเกษตร จำนวน ๔๑ เรื่อง ด้านคมนาคมการสื่อสาร จำนวน ๕๙ เรื่อง ด้านสังคม จำนวน ๑๒๐ เรื่อง ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและพลังงาน จำนวน ๑๗๕ เรื่อง</p> <p>ส่วนการดำเนินงานโดยกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา ดังนี้ ๑) การจัดทำรายงานการวิจัยจำนวน ๓ เรื่อง ๒) การจัดทำเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาจำนวน ๑๒ ฉบับ ๓) การจัดทำบทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ จำนวน ๘ ฉบับ ๔) การจัดทำบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาจำนวน ๔๗ เรื่อง</p>

ภาคผนวก ข

ผลงานวิจัยของรัฐสภาไทย

ผลงานวิจัยของรัฐสภาไทย

งานวิจัยโดยสถาบันและนักวิชาการอิสระ

- พ.ศ. ๒๕๕๓ - รายงานการวิจัย เรื่อง การจัดการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย
- พ.ศ. ๒๕๕๐ - รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์และมาตรฐานการปฏิบัติงาน กรณีศึกษาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๔๗ - ระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานธุรการในสังกัดรัฐสภา
- พ.ศ. ๒๕๔๖ - รายงานการวิจัย เรื่อง สารระสำคัญและแนวทางการพัฒนาสภาผู้แทนราษฎรในสิบปีข้างหน้า
- รายงานการวิจัย เรื่อง โครงการวิจัยผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาไทยในรอบ ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๔๕)
- พ.ศ. ๒๕๔๓ - รายงานการวิจัย เรื่อง ความรู้ ทักษะคติ และการปฏิบัติของประชาชนในการมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานแบบกระจายอำนาจ
- รายงานการวิจัย เรื่อง บทบาทและความรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาในอนาคตตามทัศนะของประชาชน
- พ.ศ. ๒๕๔๒ - รายงานการวิจัย เรื่อง ระบบการคลังของการปกครองท้องถิ่นไทย ศึกษาเฉพาะกรณีเงินอุดหนุน
- รายงานการวิจัย เรื่อง การแก้ไขปัญหาการทุจริตในระบบการเมืองและวงราชการไทย
- รายงานการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- รายงานการวิจัย เรื่อง อำนาจหน้าที่และบทบาทของสมาชิกรัฐสภาไทยที่มาจากการแต่งตั้ง
- รายงานการวิจัย เรื่อง ประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- รายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชั้นกลาง
- รายงานการวิจัย เรื่อง การเมืองในระดับท้องถิ่นกับการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย : ศึกษาเปรียบเทียบการเมืองท้องถิ่นของสองนครในเขตภาคเหนือของประเทศไทย
- รายงานการวิจัย เรื่อง กระบวนการนิติบัญญัติของรัฐสภาไทย
- รายงานการวิจัย เรื่อง พ่อค้าและนักธุรกิจกับระบบรัฐสภาไทย
- รายงานการวิจัย เรื่อง กระบวนการยุติธรรมกับการถ่วงดุลอำนาจโดยรัฐสภาไทย
- พ.ศ. ๒๕๔๑ - รายงานการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร
- รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของงานฝ่ายนิติบัญญัติ

- รายงานการวิจัย เรื่อง รูปแบบรัฐบาลในระบบรัฐสภาไทย ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๓๙
- รายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาประชาธิปไตย : องค์การบริหารส่วนตำบล
- รายงานการวิจัย เรื่อง บทบาทของพรรคการเมืองไทยในการจัดตั้งรัฐบาลผสม
- รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
- รายงานการวิจัย เรื่อง ความสามารถในการพัฒนาประชาธิปไตยระดับหมู่บ้านในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน
- รายงานการวิจัย เรื่อง งบประมาณจังหวัดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- รายงานการวิจัย เรื่อง องค์การการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : องค์การจัดการเลือกตั้ง
- รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยประกอบการตัดสินใจของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- รายงานการวิจัย เรื่อง องค์การจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- พ.ศ. ๒๕๔๐ - รายงานการวิจัย เรื่อง ศักยภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของจังหวัดเพื่อการพัฒนาสถาบันนิติบัญญัติ
- รายงานการวิจัย เรื่อง ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏ
- รายงานการวิจัย เรื่อง การสำรวจทัศนคติและความพร้อมของประชาชนต่อการกระจายอำนาจ
- รายงานการวิจัย เรื่อง ฐานข้อมูลสารบบกฎหมายรัฐธรรมนูญไทยและข้อบังคับการประชุม
- รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางในการเพิ่มพูนสมรรถนะของสภาผู้แทนราษฎรไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีคณะทำงานของคณะกรรมการ, ผู้ช่วยดำเนินงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, การให้บริการข้อมูลทางวิชาการและสวัสดิการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- พ.ศ. ๒๕๓๘ - รายงานการวิจัย เรื่อง ทัศนคติของสมาชิกรัฐสภาต่อการจัดตั้งสถาบันผู้ตรวจการรัฐสภา : ศึกษาในแง่ของโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การจัดองค์การ กระบวนการดำเนินงานและกฎหมายรองรับ
- พ.ศ. ๒๕๓๗ - รายงานการวิจัย เรื่อง บทบาทของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร

งานวิจัยโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

- พ.ศ. ๒๕๕๕ - รายงานการวิจัย เรื่อง บทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
- พ.ศ. ๒๕๕๔ - รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินกลไก กระบวนการและสัมฤทธิ์ผลของการแก้ไขปัญหาที่ประชาชนร้องเรียน
- พ.ศ. ๒๕๕๑ - รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ : การศึกษาการบังคับใช้
- พ.ศ. ๒๕๕๐ - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง บทบาท หน้าที่ การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อนำไปสู่การปฏิรูปการเมือง
- แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง ประมวลเหตุการณ์วิกฤติการณ์ทางการเมือง ภายหลังประกาศพระราชกฤษฎีกายุบสภา พ.ศ. ๒๕๔๙
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง ประมวลเหตุการณ์การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง รัฐสภา คณะรัฐมนตรี และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของชนชาวไทย
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยประชาชน
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้ง เล่ม ๑ : ปัญหาความไม่บริสุทธิ์ยุติธรรมในกระบวนการเลือกตั้ง
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้ง เล่ม ๒ : ปัญหาการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญ
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
  - แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๔๘ - รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการด้านสารสนเทศของรัฐสภาไทย
- รายงานวิจัยเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการต่อนโยบายของรัฐสภา

- พ.ศ. ๒๕๔๗ - รัฐสภาไทย ๒๕๓๘-๒๕๔๔ เล่ม ๑ หมวดทั่วไป
- รัฐสภาไทย ๒๕๓๘-๒๕๔๔ เล่ม ๒ หมวดพระราชบัญญัติ หมวดพระราชกำหนด
- รัฐสภาไทย ๒๕๓๘-๒๕๔๔ เล่ม ๓ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
- พ.ศ. ๒๕๔๓ - รัฐสภาไทย ๒๕๑๗-๒๕๓๗ เล่ม ๑ หมวดทั่วไป
- รัฐสภาไทย ๒๕๑๗-๒๕๓๗ เล่ม ๒ หมวดพระราชบัญญัติ หมวดพระราชกำหนด

งานวิจัยโดยนิสิต/นักศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๕๓ - การปฏิบัติตามสังคหวัตถุกับการประสานงานของบุคลากรสำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- พ.ศ. ๒๕๕๐ - การศึกษาอิทธิพลของการถ่ายทอดทางการเมืองจากครอบครัว สถาบันการศึกษา ที่ทำงาน และสื่อมวลชน ที่ส่งผลต่อความโน้มเอียงทางการเมือง ความผูกพันต่อพรรคการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมือง ของพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- การก่อเกิดรัฐบาลพรรคเดียวในการเมืองไทย : ศึกษากรณีพรรคไทยรักไทย
- ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอรินคำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
- การสื่อสารทางการเมืองบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในช่วงการต่อต้านรัฐบาลทักษิณ
- พัฒนาการการปรับตัวทางการเมืองของกลุ่มอำนาจท้องถิ่นภายหลังการผนวกดินแดนของสยาม (พ.ศ. ๒๔๔๒-๒๕๔๗) : กรณีศึกษาตระกูล ณ เชียงใหม่ [บทสรุปสำหรับผู้บริหาร]
- โวหารภาพพจน์ในวรรณกรรมซีไรท์ที่สื่อสะท้อนสภาพการเมืองไทย
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- พ.ศ. ๒๕๔๘ - ขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองภาคประชาชน ศึกษากรณี: กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดอุดรธานี
- ความคิดเห็นของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครต่อบทบาทของรายการสนทนาข่าวทางโทรทัศน์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง